

RIMSKI POGODBI

SKLEPNA LISTINA

Medvladne konference za skupni trg in Euratom

MEDVLADNA KONFERENCA ZA SKUPNI TRG IN EURATOM, ki so jo v Benetkah 29. maja 1956 sklicali ministri za zunanje zadeve Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Francoske republike, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg in Kraljevine Nizozemske in ki je nadaljevala svoje delo v Bruslju ter se po končanem delu sestala v Rimu 25. marca 1957,

JE SPREJELA NASLEDNJA BESEDILA:

I.

1. POGODBO o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in njene priloge,
2. Protokol o Statutu Evropske investicijske banke,
3. Protokol o nemški notranji trgovini in z njo povezanimi problemi,
4. Protokol o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Francijo,
5. Protokol o Italiji,
6. Protokol o Velikem vojvodstvu Luksemburg,
7. Protokol o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve,
8. Protokol o ureditvi za proizvode v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja za Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike,
9. Protokol o mineralnih oljih in nekaterih njihovih derivatih,
10. Protokol o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti za neevropske dele Kraljevine Nizozemske,
11. Konvencijo o izvajanju, ki se nanaša na pridružitve čezmorskih držav in ozemelj k Skupnosti, in njene priloge,
12. Protokol o tarifni kvoti za uvoz banan,
13. Protokol o tarifni kvoti za uvoz nepražene kave.

II.

1. POGODBO o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in njene priloge,
2. Protokol o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo za neevropske dele Kraljevine Nizozemske.

III.

KONVENCIJO o nekaterih skupnih institucijah Evropskih skupnosti.

Ob podpisu teh besedil je Konferenca sprejela spodaj navedene izjave, ki so priložene tej listini:

1. Skupno izjavo o sodelovanju z državami članicami mednarodnih organizacij,
2. Skupno izjavo o Berlinu,
3. Izjavo o nameri glede pridružitve neodvisnih držav iz območja franka k Evropski gospodarski skupnosti,
4. Izjavo o nameri glede pridružitve Kraljevine Libije k Evropski gospodarski skupnosti,
5. Izjavo o nameri glede Somalije, trenutno pod skrbništvom Italijanske republike,
6. Izjavo o nameri glede pridružitve Surinama in Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti.

Konferenca se je poleg tega seznanila s spodaj navedenimi izjavami, ki so priložene tej listini:

1. Izjavo Vlade Zvezne republike Nemčije o opredelitvi pojma "nemški državljani",
2. Izjavo Vlade Zvezne republike Nemčije o uporabi Pogodb za Berlin,

3. Izjavo Vlade Francoske republike o patentnih prijavah, katerih predmet je iz obrambnih razlogov označen kot zaupen.

Na koncu se je Konferenca odločila, da bo kasneje dokončala:

1. Protokol o Statutu Sodišča Evropske gospodarske skupnosti,
2. Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske gospodarske skupnosti,
3. Protokol o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za atomsko energijo,
4. Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Protokola 1 in 2 sta prilogi k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, Protokola 3 in 4 pa sta prilogi k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to sklepno listino.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak
Adenauer
Pineau
Antonio Segni
Bech
J. Luns

J. Ch. Snoy et d'Oppuers
Hallstein
M. Faure
Gaetano Martino
Lambert Schaus
J. Linthorst Homan

SKUPNA IZJAVA

o sodelovanju z državami članicami mednarodnih organizacij

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKO -

OB podpisu Pogodb, s katerima med seboj ustanavljajo Evropsko gospodarsko skupnost in Evropsko skupnost za atomsko energijo,

ZAVEDAJOČ SE odgovornosti, ki jih sprejemajo za prihodnost Evrope z združevanjem svojih trgov, zbliževanjem svojih gospodarstev in določanjem načel in podrobnosti skupne politike na tem področju,

OB SPOZNANJU, da morata vzpostavitev carinske unije in tesno sodelovanje pri miroljubnem razvoju atomske energije učinkovito prispevati h gospodarskemu in socialnemu napredku ter ne samo njihovi, ampak tudi blaginji tudi drugih držav,

V ŽELJI tem državam omogočiti udeležbo pri tako ustvarjenih možnostih razvoja -

IZRAŽAJO svojo pripravljenost, da takoj ko te pogodbe začnejo veljati sklenejo z drugimi državami, zlasti v okviru mednarodnih organizacij, v katerih sodelujejo, sporazume, ki bodo omogočili doseči te cilje skupnega interesa in zagotovili usklajen razvoj celotne trgovine.

SKUPNA IZJAVA

o Berlinu

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE REPUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN KRALJEVINE NIZOZEMSKO -

OB UPOŠTEVANJU posebnega položaja Berlina in potrebe, da se mu zagotovi pomoč svobodnega sveta,

V ŽELJI potrditi solidarnost s prebivalstvom Berlina –
BODO DALE NA RAZPOLAGO SVOJE DOBRE USLU-
GE v Skupnosti, da bi se ukrenilo vse potrebno za olajšanje
gospodarskega in socialnega položaja Berlina, spodbudil njegov
razvoj in zagotovila ekonomska stabilnost.

IZJAVA O NAMERI

glede pridružitve neodvisnih držav iz območja franka k Evropski gospodarski skupnosti

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE
NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE RE-
PUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN
KRALJEVINE NIZOZEMSKJE –

OB UPOŠTEVANJU gospodarskih, finančnih in denarnih
sporazumov in konvencij, sklenjenih med Francijo in drugimi
neodvisnimi državami iz območja franka,

V ŽELJI ohraniti in okrepiti tradicionalne trgovinske tokove
med državami članicami Evropske gospodarske skupnosti in te-
mi neodvisnimi državami ter prispevati h gospodarskemu in
socialnemu razvoju slednjih –

IZRAŽAJO SVOJO PRIPRAVLJENOST, da tem državam
takoj ko ta pogodba začne veljati predlagajo pogajanja za skleni-
tev konvencij o gospodarski pridružitvi Skupnosti.

IZJAVA O NAMERI

glede pridružitve Kraljevine Libije k Evropski gospodarski skupnosti

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE
NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE RE-
PUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN
KRALJEVINE NIZOZEMSKJE –

OB UPOŠTEVANJU gospodarskih povezav med Italijo in
Kraljevino Libijo,

V ŽELJI ohraniti in okrepiti tradicionalne trgovinske tokove
med državami članicami Skupnosti in Kraljevino Libijo ter pri-
spevati k njenemu gospodarskemu in socialnemu razvoju –

IZRAŽAJO SVOJO PRIPRAVLJENOST, da Kraljevini Li-
biji takoj ko ta pogodba začne veljati predlagajo pogajanja za
sklenitev konvencij o gospodarski pridružitvi Skupnosti.

IZJAVA O NAMERI

glede Somalije, trenutno pod skrbništvom Italijanske republike

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE
NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE RE-
PUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN
KRALJEVINE NIZOZEMSKJE SO SE –

V ŽELJI, da ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske
gospodarske skupnosti natančneje določijo področje uporabe
določb členov 131 in 227 te pogodbe, glede na to, da v skladu s
členom 24 Sporazuma o skrbništvu za ozemlje Somalije italijan-
sko upravljanje tega ozemlja preneha 2. decembra 1960 –

DOGOVORILE, da organom, ki bodo po tem datumu odgo-
vorni za zunanje odnose Somalije, pridržijo možnost potrditi
pridružitve tega ozemlja k Skupnosti in izražajo svojo pripravlje-
nost, da tem organom po potrebi predlagajo pogajanja za skleni-
tev konvencij o gospodarski pridružitvi Skupnosti.

IZJAVA O NAMERI

glede pridružitve Surinama in Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti

VLADE KRALJEVINE BELGIJE, ZVEZNE REPUBLIKE
NEMČIJE, FRANCOSKE REPUBLIKE, ITALIJANSKE RE-
PUBLIKE, VELIKEGA VOJVODSTVA LUKSEMBURG IN
KRALJEVINE NIZOZEMSKJE –

OB UPOŠTEVANJU tesnih vezi, ki združujejo posamezne
dele Kraljevine Nizozemske,

V ŽELJI ohraniti in okrepiti tradicionalne trgovinske tokove
med državami članicami Evropske gospodarske skupnosti na eni
strani ter Surinamom in Nizozemskimi Antili na drugi strani in
prispevati h gospodarskemu in socialnemu razvoju teh držav –

IZRAŽAJO SVOJO PRIPRAVLJENOST, da takoj ko ta
pogodba začne veljati in na zahtevo Kraljevine Nizozemske zač-
nejo pogajanja za sklenitev konvencij o gospodarski pridružitvi
Surinama in Nizozemskih Antilov k Skupnosti.

IZJAVA VLADE ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE

o opredelitvi pojma “nemški državljan”

Ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske
skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atom-
sko energijo Vlada Zvezne republike Nemčije izjavlja naslednje:

“Kar zadeva Zvezno republiko Nemčijo, so državljani vsi
Nemci, kakor jih opredeljuje ustava Zvezne republike Nemčije.”

IZJAVA VLADE ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE

o uporabi Pogodb za Berlin

Vlada Zvezne republike Nemčije si pridržuje pravico, da ob
deponiranju svojih ratifikacijskih listin izjavi, da se Pogodba o
ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodba o usta-
novitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo uporabljata tudi
za zvezno deželo Berlin.

IZJAVA VLADE FRANCOSKE REPUBLIKE

o patentnih prijavah, katerih predmet je iz obrambnih razlogov označen kot zaupen

Vлада FRANCOSKE REPUBLIKE –

OB UPOŠTEVANJU določb člena 17 in člena 25 2. Pogod-
be o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo –

IZRAŽA svojo pripravljenost sprejeti upravne ukrepe in pred-
lagati francoskemu parlamentu potrebne zakonodajne ukrepe, s
katerimi zagotovi, da se takoj ko ta pogodba začne veljati na
podlagi patentnih prijav, katerih predmet je zaupen, po rednem
postopku podelijo patentni z začasno prepovedjo objave.

POGODBA

O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKA,

ODLOČENI, da položijo temelje vse tesnejši zvezi med narodi Evrope,

TRDNO ODLOČENI, da s skupnim delovanjem odstranijo pregrade, ki razdvajajo Evropo, in tako zagotovijo svojim državam gospodarski in socialni napredek,

POTRJUJEJO, da je temeljni cilj njihovega prizadevanja nenehno izboljševanje življenjskih razmer in delovnih pogojev svojih narodov,

V SPOZNANJU, da je za odstranjevanje sedanjih ovir nujno usklajeno delovanje, ki bo zagotovilo stalen napredek, uravnoteženo trgovino in pošteno konkurenco,

V ŽELJI okrepiti enotnost svojih gospodarstev in zagotoviti njihov usklajeni razvoj ob zmanjševanju sedanjih razlik med posameznimi regijami in zaostalosti regij z omejenimi možnostmi,

Z ŽELJO, da bi s skupno trgovinsko politiko pripomogli k postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini,

Z NAMENOM potrditi solidarnost, ki povezuje Evropo s čezmorskimi državami, in z željo zagotoviti dvig njihove blaginje v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov,

TRDNO ODLOČENI, da z združitvijo svojih virov ohranijo in utrdijo mir in svobodo, pozivajo druge narode Evrope z enakimi ideali, da se jim v teh prizadevanjih pridružijo,

SO SE ODLOČILI ustanoviti Evropsko gospodarsko skupnost in so v ta namen imenovali svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Paul-Henri SPAAK, minister za zunanje zadeve,
baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalni sekretar
Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske
delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Konrad ADENAUER, zvezni kancler,
profesor dr. Walter HALLSTEIN, državni sekretar v
zveznem ministrstvu za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Christian PINEAU, minister za zunanje zadeve,
g. Maurice FAURE, državni sekretar za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Antonio SEGNI, predsednik sveta ministrov,
profesor Gaetano MARTINO, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Joseph BECH, predsednik vlade, minister za zunanje
zadeve,
g. Lambert SCHAUS, veleposlanik, vodja luksemburške
delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKA:

g. Joseph LUNS, minister za zunanje zadeve,
g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije
na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

PRVI DEL

Načela

Člen 1

S to pogodbo visoke pogodbenice med seboj ustanavljajo Evropsko gospodarsko skupnost.

Člen 2

Naloga Skupnosti je, da z vzpostavitvijo skupnega trga in postopnim približevanjem ekonomskih politik držav članic v vsej Skupnosti spodbuja skladen razvoj gospodarskih dejavnosti, stalno in uravnoteženo gospodarsko rast, povečano stabilnost, pospešeno vihanje življenjske ravni in tesnejše odnose med državami, ki jih združuje.

Člen 3

Za namene iz člena 2 dejavnosti Skupnosti v skladu z določbami te pogodbe in v njej opredeljenim časovnim razporedom vključujejo:

- odpravo carin in količinskih omejitev pri uvozu in izvozu blaga med državami članicami ter vseh drugih ukrepov z enakim učinkom;
- uvedbo skupne carinske tarife in skupne trgovinske politike do tretjih držav,
- odpravo ovir pri prostem pretoku oseb, storitev in kapitala med državami članicami;
- sprejetje skupne politike na področju kmetijstva;
- sprejetje skupne politike na področju prometa;
- vzpostavitev sistema, ki zagotavlja, da na notranjem trgu ne prihaja do izkrivljanja konkurence;
- uporabo postopkov, ki omogočajo usklajevanje ekonomskih politik držav članic in odpravljanje neuravnoteženosti njihovih plačilnih bilanc,
- približevanje zakonodaj držav članic v obsegu, ki zagotavlja delovanje skupnega trga,
- ustanovitev Evropskega socialnega sklada za izboljšanje zaposlitvenih priložnosti delavcev in kot prispevek k zviševanju njihovega življenjske ravni;
- ustanovitev Evropske investicijske banke, ki naj olajša ekonomsko rast Skupnosti z ustvarjanjem novih virov;
- pridružitve čezmorskih držav in ozemelj, zato da se poveča obseg trgovine in skupno pospeši gospodarski in socialni razvoj.

Člen 4

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:
- SKUPŠČINA,

- SVET,
- KOMISIJA,
- SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomaga Ekonomsko-socialni odbor, ki deluje kot svetovalni organ.

Člen 5

Države članice sprejemajo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti. Tako olajšujejo izpolnjevanje nalog Skupnosti.

Vzdržijo se vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili doseganje ciljev te pogodbe.

Člen 6

1. Države članice v tesnem sodelovanju z institucijami Skupnosti usklajujejo svoje ekonomske politike v obsegu, kakršen je potreben za doseganje ciljev te pogodbe.

2. Institucije Skupnosti skrbijo za to, da ne ogrozijo notranje in zunanje finančne stabilnosti držav članic.

Člen 7

Kjer se uporablja ta pogodba in ne da bi to vplivalo na njene posebne določbe, je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.

Svet lahko na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino s kvalificirano večino sprejme predpise, s katerimi prepove takšno diskriminacijo.

Člen 8

1. Skupni trg se ustanovi postopno v prehodnem obdobju dvanajstih let.

To prehodno obdobje se razdeli v tri štiriletna faze; trajanje vsake faze se lahko spremeni v skladu s spodaj navedenimi določbami.

2. Za vsako fazo se določi vrsta ukrepov, ki se morajo začeti in izpeljati sočasno.

3. Pogoji za prehod iz prve faze v drugo je, da se ugotovi, ali so bili cilji, ki jih ta pogodba posebej določa za prvo fazo, po vsebini dejansko doseženi in ali so bile, ob upoštevanju izjem in postopkov iz te pogodbe, obveznosti izpolnjene.

Tako ugotovitev na koncu četrtega leta soglasno sprejme Svet na podlagi poročila Komisije. Posamezna država članica ne more preprečiti soglasja s sklicevanjem na neizpolnitev svojih obveznosti. Če soglasje ni doseženo, se prva faza samodejno podaljša za eno leto.

Na koncu petega leta sprejme Svet ugotovitev pod enakimi pogoji. Če soglasje ni doseženo, se prva faza samodejno podaljša še za nadaljnje leto.

Na koncu šestega leta sprejme Svet ugotovitev na podlagi poročila Komisije s kvalificirano večino.

4. V enem mesecu od zadnje navedenega glasovanja lahko vsaka država članica, ki je bila v manjšini, ali katera koli država članica, če zahtevana večina ni bila dosežena, od Sveta zahteva, da imenuje razsodišče, katerega odločitev je zavezujoča za vse države članice in institucije Skupnosti. Razsodišče sestavljajo trije člani, ki jih Svet imenuje soglasno na predlog Komisije.

Če Svet ne imenuje članov razsodišča v enem mesecu po predložitvi zahteve, jih v nadaljnjem obdobju enega meseca imenuje Sodišče.

Razsodišče izvoli svojega predsednika.

Razsodišče izda razsodbo v šestih mesecih od datuma glasovanja Sveta, omenjenega v zadnjem pododstavku odstavka 3.

5. Druga in tretja faza se lahko podaljšata ali skrajšata le s soglasno odločitvijo Sveta na predlog Komisije.

6. Nobena določba iz prejšnjih odstavkov ne more povzročiti, da bi prehodno obdobje trajalo dlje kakor petnajst let od začetka veljavnosti te pogodbe.

7. Razen za izjeme ali odstopanja, določena v tej pogodbi, je konec prehodnega obdobja zadnji datum, ko morajo začeti veljati vsi predvideni predpisi in biti izvršeni vsi ukrepi, nujni za ustanovitev skupnega trga.

DRUGI DEL

Temelji skupnosti

NASLOV I

PROSTI PRETOK BLAGA

Člen 9

1. Skupnost temelji na carinski uniji, ki zajema vso blagovno menjavo in med državami članicami prepoveduje carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom, poleg tega pa uvaja skupno carinsko tarifo v odnosih s tretjimi državami.

2. Določbe oddelka 1 poglavja 1 in poglavja 2 tega naslova se uporabljajo za izdelke s poreklom iz držav članic in za izdelke, ki prihajajo iz tretjih držav in so v državah članicah v prostem prometu.

Člen 10

1. Za izdelke iz tretjih držav velja, da so v prostem prometu v neki državi članici, če so bile v tej državi zanje opravljene uvozne formalnosti in plačane vse predpisane carine ali dajatve z enakim učinkom in če te carine ali dajatve niso bile v celoti ali delno povrnjene.

2. Komisija pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe določi načine upravnega sodelovanja, ki jih je treba sprejeti za uporabo člena 92. ob upoštevanju potrebe po čim večji poenostavitvi formalnosti, predpisanih za trgovino.

Pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe Komisija pripravi predpise, uporabljene v trgovini med državami članicami za blago s poreklom iz druge države članice in pri izdelavi katerega so bili uporabljeni izdelki, za katere država izvoznica ni zaračunala ustreznih carin ali dajatev z enakim učinkom ali za katere so bile te carine ali dajatve v celoti ali delno povrnjene.

Pri sprejemanju teh predpisov Komisija upošteva pravila o odpravljanju carin v Skupnosti in o postopnem uvajanju skupne carinske tarife.

Člen 11

Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da bi lahko vlade v predpisanih rokih izpolnile svoje obveznosti v zvezi s carinami po tej pogodbi.

POGLAVJE 1

Carinska unija

ODDELEK 1

Odprava carin med državami članicami

Člen 12

Države članice med seboj ne uvajajo novih carin pri uvozu ali izvozu ali dajatev z enakim učinkom, pa tudi ne povečujejo tistih, ki se že uporabljajo v njihovi medsebojni trgovini.

Člen 13

1. Države članice skladno s členoma 14 in 15 v prehodnem obdobju postopoma odpravijo carine pri uvozu, ki veljajo med njimi.

2. Države članice v prehodnem obdobju postopoma odpravijo dajatve z enakim učinkom, kakršnega imajo carine pri uvozu, ki veljajo med njimi. Komisija z direktivami določi časovni razpored te odprave. Pri tem se ravna po pravilih iz člena 142. in 3. ter po direktivah, ki jih izda Svet v skladu s členom 142..

Člen 14

1. Za vsak izdelek je osnovna dajatev, na podlagi katere se uporabljajo zaporedna znižanja, tista, ki se je uporabljala 1. januarja 1957.

2. Časovni razpored znižanj je naslednji:

a) v prvi fazi se prvo znižanje izvede eno leto po začetku veljavnosti te pogodbe; drugo znižanje osemnajst mesecev pozneje; tretje pa konec četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe;

b) v drugi fazi se prvo znižanje izvede osemnajst mesecev po začetku te faze; drugo znižanje osemnajst mesecev po prejšnjem; tretje znižanje pa eno leto pozneje;

c) vsa preostala znižanja se izvedejo v tretji fazi; Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi časovni razpored znižanj z direktivami.

3. Pri prvem znižanju uvedejo države članice med seboj za vsak izdelek dajatev, ki je enaka osnovni dajatvi, znižani za 10%.

Pri vsakem nadaljnjem znižanju vsaka država članica zniža carine v celoti tako, da se za 10% znižajo skupni prejemki iz naslova carin, opredeljeni v odstavku 4, in da se dajatev za vsak izdelek zmanjša za najmanj 5% osnovne dajatve.

Vendar pa mora vsako znižanje za izdelke, pri katerih so dajatev še vedno za 30% previsoke, znašati vsaj 10% osnovne dajatve.

4. Skupni prejemki iz naslova carin vsake države članice iz odstavka 3 se izračunajo tako, da se vrednost njenega uvoza iz drugih držav članic v letu 1956 pomnoži z osnovnimi dajatvami.

5. Posebne težave, ki nastanejo pri uporabi odstavkov 1 do 4, se urejajo z direktivami, ki jih Svet na predlog Komisije sprejme s kvalificirano večino.

6. Države članice poročajo Komisiji o načinu izvajanja zgornjih pravil za znižanje carin. Prizadevajo si zagotoviti, da bo znižanje carin za posamezne izdelke znašalo:

- na koncu prve faze najmanj 25% osnovne dajatve;
- na koncu druge faze najmanj 50% osnovne dajatve.

Komisija pošlje državam članicam vsa ustrezna priporočila, če ugotovi nevarnost, da cilji iz člena 13 in odstotki iz tega odstavka ne bodo doseženi.

7. Določbe tega člena lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno spremeni.

Člen 15

1. Ne glede na določbe člena 14 lahko vsaka država članica v prehodnem obdobju v celoti ali deloma opusti pobiranje dajatev, ki se uporabljajo za izdelke, uvožene iz drugih držav članic. O tem obvesti druge države članice in Komisijo.

2. Države članice izrazijo pripravljenost znižati carine za druge države članice hitreje, kakor je predvideno v členu 14, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen pripravi Komisija priporočila za zadevne države članice.

Člen 16

Države članice najpozneje do konca prve faze med seboj odpravijo carine pri izvozu in dajatev z enakim učinkom.

Člen 17

1. Določbe členov 9 do 151. veljajo tudi za carine fiskalne narave. Vendar se te dajatev ne upoštevajo pri izračunu skupnih prejemkov iz naslova carin in tudi ne pri izračunu znižanja carin v celoti, kakor je navedeno v členu 143. in 4..

Te dajatev se pri vsakem znižanju znižajo za najmanj 10% osnovne dajatve. Države članice lahko te dajatev znižajo hitreje, kakor je predvideno v členu 14.

2. Države članice pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe obvestijo Komisijo o svojih carinah fiskalne narave.

3. Države članice ohranijo pravico, da te dajatev nadomestijo z notranjim davkom, ki je skladen z določbami člena 95.

4. Če Komisija ugotovi, da nadomeščanje carin fiskalne narave v neki državi članici povzroča resne težave, tej državi članici dovoli, da jih ohrani, vendar pod pogojem, da jih bo odpravila najpozneje šest let po začetku veljavnosti te pogodbe. Prošnjo za takšno dovoljenje je treba vložiti pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe.

ODDELEK 2

Priprava skupne carinske tarife

Člen 18

Države članice izražajo pripravljenost prispevati k razvoju mednarodne trgovine in zmanjševanju trgovinskih ovir s sklepanjem sporazumov, katerih namen je na podlagi vzajemnosti in medsebojne koristi znižati carine pod splošno raven, ki bi jo lahko dosegle tako, da med seboj ustanovijo carinsko unijo.

Člen 19

1. Pod pogoji in v mejah, predvidenih v nadaljevanju te pogodbe, so dajatev skupne carinske tarife na ravni aritmetičnega povprečja dajatev, ki se uporabljajo na štirih carinskih območjih Skupnosti.

2. Osnova za izračun tega povprečja so dajatev, ki so jih države članice uporabljale 1. januarja 1957.

Pri italijanski tarifi pa se uporablja dajatev brez začasnega 10-odstotnega znižanja. Poleg tega pri postavkah, pri katerih italijanska tarifa vsebuje konvencionalno dajatev, ta nadomesti uporabljeno dajatev, kakršna je opredeljena zgoraj, a le pod pogojem, da je ne presega za več kakor 10%. Kadar konvencionalna dajatev presega uporabljeno dajatev, kakršna je opredeljena zgoraj, za več kakor 10%, se kot osnova za izračun aritmetičnega povprečja uporabi slednja, povišana za 10%.

Pri tarifnih oznakah s seznamoma A se uporabljene dajatev za izračun aritmetičnega povprečja nadomestijo z dajatvami s tega seznamoma.

3. Dajatev skupne carinske tarife ne smejo presegati:

- a) 3% za izdelke iz tarifnih oznak s seznamoma B;
- b) 10% za izdelke iz tarifnih oznak s seznamoma C;
- c) 15% za izdelke iz tarifnih oznak s seznamoma D;
- d) 25% za izdelke iz tarifnih oznak s seznamoma E; kadar tarifa v državah Beneluksa za te izdelke vsebuje dajatev, ki ne presega 3%, se za izračun aritmetičnega povprečja ta dajatev zviša na 12%.

4. Seznam F predpisuje dajatev, ki se uporabljajo za izdelke, navedene v njem.

5. Seznami tarifnih oznak iz tega člena in iz člena 20 so navedeni v Prilogi I te pogodbe.

Člen 20

Dajatev, ki se uporabljajo za izdelke s seznamoma G, se določijo v pogajanjih med državami članicami. Vsaka država članica lahko temu seznamu doda izdelke do vrednosti, ki ne presega 2% celotne vrednosti njenega uvoza iz tretjih držav v letu 1956.

Komisija stori vse potrebno, da zagotovi začetek pogajanj pred koncem drugega leta po začetku veljavnosti te pogodbe in njihov zaključek pred koncem prve faze.

Če v teh rokih ni mogoče doseči dogovora o nekaterih izdelkih, Svet na predlog Komisije do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino določi dajatev skupne carinske tarife.

Člen 21

1. Tehnične težave, ki bi lahko nastale pri uporabi členov 19 in 20, se v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe odpravijo z direktivami, ki jih Svet na predlog Komisije sprejme s kvalificirano večino.

2. Pred koncem prve faze ali najpozneje takrat, ko so dajatev določene, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči o morebitnih prilagoditvah, ki so zaradi uporabe pravil iz členov 19 in 20 nujne za zagotavljanje notranje skladnosti skupne carinske tarife, zlasti ob upoštevanju stopnje predelave raznih izdelkov, za katere se uporablja skupna carinska tarifa.

Člen 22

Komisija v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe določi obseg, v katerem se carine fiskalne narave iz člena 172. upoštevajo pri izračunu aritmetičnega povprečja iz člena 191.. Komisija upošteva kakršne koli zaščitne učinke, ki jih takšne dajatve lahko imajo.

V šestih mesecih po takšni določitvi lahko vsaka država članica zahteva, da se za določeni izdelek uporabi postopek iz člena 20, vendar se v takem primeru odstotna meja, predvidena v tem členu, za to državo ne uporablja.

Člen 23

1. Zaradi postopnega uvajanja skupne carinske tarife države članice spremenijo svoje tarife, ki se uporabljajo za tretje države:

a) pri tarifnih oznakah, katerih dajatve, ki so se dejansko uporabljale 1. januarja 1957, ne odstopajo za več kakor 15% navzgor ali navzdol od dajatev skupne carinske tarife, se slednje začnejo uporabljati konec četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe;

b) v vseh drugih primerih države članice od istega datuma naprej uporabljajo dajatev, ki za 30% zmanjša razliko med dajatvijo, dejansko uporabljeno 1. januarja 1957, in dajatvijo skupne carinske tarife;

c) na koncu druge faze se ta razlika ponovno zmanjša za 30%;

d) pri tarifnih oznakah, za katere na koncu prve faze v skupni carinski tarifi še niso določene dajatve, vsaka država članica v šestih mesecih od odločitve Sveta, sprejete v skladu s členom 20, uvede takšne dajatve, kakršne bi izhajale iz uporabe pravil tega odstavka.

2. Kadar je bilo državi članici izdano dovoljenje iz člena 174., ji v času veljavnosti tega dovoljenja ni treba uporabljati zgornjih določb za tiste tarifne oznake, na katere se dovoljenje nanaša. Po prenehanju veljavnosti dovoljenja država članica uporablja takšne dajatve, kakršne bi izhajale iz uporabe pravil odstavka 1.

3. Skupna carinska tarifa se začne v celoti uporabljati najpozneje ob koncu prehodnega obdobja.

Člen 24

Države članice lahko zaradi uskladitve s skupno carinsko tarifo svoje dajatve spreminjajo hitreje, kakor je predvideno v členu 23.

Člen 25

1. Če Komisija ugotovi, da v državah članicah proizvodnja določenih izdelkov s seznamov B, C in D ne zadostuje povpraševanju ene od držav članic in da je taka ponudba tradicionalno dokaj odvisna od uvoza iz tretjih držav, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odobri zadevnih državi članici tarifne kvote po nižini stopnji dajatve ali dajatve prosto.

Te kvote ne smejo preseči meje, nad katero bi lahko nastopilo tveganje prenosa dejavnosti na škodo drugih držav članic.

2. Za izdelke s seznama E in tiste s seznama G, za katere so bile stopnje dajatve določene v skladu s postopkom iz tretjega odstavka člena 20, Komisija, kadar je v Skupnosti sprememba virov nabave ali pomanjkanje v preskrbi takšno, da bi to lahko imelo škodljive posledice za predelovalno industrijo posamezne države članice, tej državi članici na njeno zahtevo odobri tarifne kvote po nižini stopnji dajatve ali dajatve prosto.

Te kvote ne smejo preseči meje, nad katero bi lahko nastopilo tveganje prenosa dejavnosti na škodo drugih držav članic.

3. Za izdelke iz Priloge II te pogodbe lahko Komisija dovoli vsaki državi članici, da v celoti ali deloma začasno opusti pobiranje veljavnih dajatev, ali taki državi članici odobri tarifne kvote po nižini stopnji dajatve ali dajatve prosto pod pogojem, da to ne povzroči resnih motenj na trgu teh izdelkov.

4. Komisija redno preverja tarifne kvote, odobrene v skladu s tem členom.

Člen 26

Komisija lahko dovoli vsaki državi članici, ki ima posebne težave, da odloži znižanje ali zvišanje dajatev iz člena 23 za posamezne oznake njene tarife.

Takšno dovoljenje se lahko izda le za omejeno obdobje in za tiste tarifne oznake, ki za posamezno državo v celoti ne predstavljajo več kakor 5% vrednosti njenega uvoza iz tretjih držav v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Člen 27

Države članice pred koncem prve faze, kolikor je to potrebno, sprejmejo ukrepe za približevanje določb svojih zakonov ali drugih predpisov na področju carin. V ta namen Komisija pripravi vsa ustrezna priporočila za države članice.

Člen 28

O vsaki avtonomni spremembi ali začasnemu opustitvi dajatev skupne carinske tarife odloča Svet soglasno. Po koncu prehodnega obdobja pa lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči o spremembah ali začasnih opustitvah, ki ne presežajo 20 odstotkov stopnje posamezne dajatve za obdobje največ šestih mesecev. Te spremembe ali začasne opustitve se pod enakimi pogoji ne smejo podaljšati za več kot še eno obdobje šestih mesecev.

Člen 29

Komisija pri izvajanju nalog, ki so ji zaupane v tem oddelku, upošteva:

a) potrebo po pospeševanju trgovine med državami članicami in tretjimi državami;

b) razvoj pogojev konkurence znotraj Skupnosti, če omogočajo izboljšanje konkurenčne sposobnosti podjetij;

c) potrebe Skupnosti glede preskrbe s surovinami in polizdelki: pri tem Komisija skrbi, da med državami članicami ni izkrivljanja pogojev konkurence za končne izdelke;

d) potrebo po tem, da se izogne resnim motnjam v gospodarskih držav članic ter da se zagotovi racionalen razvoj proizvodnje in razmah potrošnje znotraj Skupnosti.

POGLAVJE 2

Odprava količinskih omejitev med državami članicami

Člen 30

Brez poseganja v določbe, navedene v nadaljevanju, so med državami članicami prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom.

Člen 31

Države članice med seboj ne uvajajo novih količinskih omejitev ali ukrepov z enakim učinkom.

Vendar pa ta obveznost velja samo za stopnjo liberalizacije, doseženo v skladu s sklepi Sveta Organizacije za evropsko gospodarsko sodelovanje z dne 14. januarja 1955. Države članice najpozneje šest mesecev po začetku veljavnosti te pogodbe predložijo Komisiji sezname izdelkov, ki so jih liberalizirale v skladu s temi sklepi. Ti sezname se konsolidirajo med državami članicami.

Člen 32

V medsebojni trgovini se države članice vzdržijo povečevanja restriktivnosti kvot in ukrepov z enakim učinkom, obstoječih ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Te kvote se odpravijo najpozneje do konca prehodnega obdobja. V tem obdobju se postopoma odpravijo v skladu z določbami, navedenimi v nadaljevanju.

Člen 33

1. Eno leto po začetku veljavnosti te pogodbe vsaka država članica spremeni vse dvostranske kvote, ki so odprte za druge države članice, v skupne kvote, ki so brez diskriminacije dostopne vsem drugim državam članicam.

Na isti datum države članice povečajo celotno vrednost tako oblikovanih skupnih kvot na način, ki omogoča najmanj 20-odstotno povečanje skupne vrednosti v primerjavi s prejšnjim letom. Vendar pa se skupna kvota za vsak izdelek poveča za najmanj 10%.

Kvota se povečujejo letno v skladu z enakimi pravili in v enakih razmerjih glede na prejšnje leto.

Četrto povečanje se izvede konec četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe; peto pa eno leto po začetku druge faze.

2. Kadar skupna kvota za izdelek, ki ni bil liberaliziran, ne dosega 3% domače proizvodnje zadevne države, se najpozneje eno leto po začetku veljavnosti te pogodbe uvede kvota, ki je enaka najmanj 3% domače proizvodnje. Ta kvota se konec drugega leta poveča na 4%, konec tretjega pa na 5%. Od tedaj zadevna država članica povečuje kvoto za najmanj 15% na leto.

Če takšne domače proizvodnje ni, Komisija z odločitvijo določi ustrezno kvoto.

3. Ob koncu desetega leta vsaka kvota dosega najmanj 20% domače proizvodnje.

4. Če Komisija z odločbo ugotovi, da je bil uvoz katerega koli izdelka v dveh zaporednih letih pod ravniyo odprte kvote, se ta skupna kvota ne upošteva pri izračunu celotne vrednosti skupnih kvot. V takšnem primeru država članica odpravi omejitve kvot za ta izdelek.

5. Pri kvotah, ki predstavljajo več kakor 20% domače proizvodnje zadevnega izdelka, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino zmanjša najnižjo vrednost 10%, določeno v odstavku 1. Vendar ta sprememba ne vpliva na obveznost letnega povečanja celotne vrednosti skupnih kvot za 20%.

6. Države članice, ki so presegle svoje obveznosti glede stopnje liberalizacije, dosežene v skladu s sklepi Sveta Organizacije za evropsko gospodarsko sodelovanje z dne 14. januarja 1955, imajo pravico, da pri izračunu letnega skupnega povečanja za 20% iz odstavka 1 upoštevajo obseg uvoza, ki je bil liberaliziran z avtonomnimi ukrepi. Ti izračuni se predložijo Komisiji v predhodno odobritev.

7. Komisija izda direktive za določitev postopka in časovnega razporeda, v skladu s katerim države članice med seboj odpravijo vse ukrepe, obstoječe ob začetku veljavnosti te pogodbe, ki imajo enak učinek kakor kvote.

8. Če Komisija ugotovi, da je zaradi uporabe določb tega člena, zlasti določb glede odstotkov, nemogoče zagotoviti postopno odpravljanje kvot iz drugega odstavka člena 32, lahko Svet na predlog Komisije med prvo fazo soglasno, nato pa s kvalificirano večino spremeni postopek iz tega člena, predvsem pa lahko poviša določene odstotke.

Člen 34

1. Količinske omejitve pri izvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom so med državami članicami prepovedani.

2. Države članice najpozneje do konca prve faze odpravijo količinske omejitve pri izvozu in vse ukrepe z enakim učinkom, obstoječe ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 35

Države članice izražajo svojo pripravljenost odpraviti količinske omejitve pri uvozu iz drugih držav članic in pri izvozu v druge države članice hitreje, kakor je predvideno v prejšnjih členih, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen Komisija pripravi priporočila za zadevne države članice.

Člen 36

Določbe členov 30 do 34 ne izključujejo prepovedi ali omejitev pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, če so utemeljene z javno moralo, javnim redom ali javno varnostjo, varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali z varstvom industrijske ali poslovne lastnine. Vendar te prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo za

samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami.

Člen 37

1. Države članice postopoma prilagodijo vse državne monopole tržne narave, s čimer zagotovijo, da je do konca prehodnega obdobja odpravljena vsakršna diskriminacija glede pogojev nabave in trženja blaga med državljani držav članic.

Določbe tega člena se uporabljajo za vse organe, s katerimi država članica pravno ali dejansko, neposredno ali posredno nadzoruje, določa ali občutno vpliva na uvoz ali izvoz med državami članicami. Te določbe se uporabljajo tudi za monopole, ki jih država prenese na druge.

2. Države članice ne uvajajo novih ukrepov, ki so v nasprotju z načeli iz odstavka 1 ali ki omejujejo področje uporabe členov o odpravi carin in količinskih omejitev med državami članicami.

3. Časovni raspored za ukrepe iz odstavka 1 se uskladi z odpravo količinskih omejitev za iste izdelke, ki je predvidena v členih 30 do 34.

Če je izdelek predmet državnega monopola tržne narave v samo eni ali nekaterih državah članicah, lahko Komisija dovoli drugim državam članicam, da uporabljajo zaščitne ukrepe, dokler se ne izvede prilagoditev iz odstavka 1; Komisija določi pogoje in podrobnosti teh ukrepov.

4. Če državni monopol tržne narave vsebuje pravila, ki naj olajšajo prodajo kmetijskih proizvodov ali pridobitve kar najboljšega izkupička zanje, je treba pri uporabi pravil iz tega člena storiti vse potrebno za zagotovitev enakovrednih zaščitnih ukrepov glede zaposlovanja in življenjske ravni posameznih proizvajalcev, ob upoštevanju sčasoma možnih prilagoditev in potrebne specializacije.

5. Obveznosti držav članic so zavezujoče le, kolikor so združljive z obstoječimi mednarodnimi sporazumi.

6. Komisija pripravi priporočila glede načina in časovnega razporeda izvajanja prilagoditev iz tega člena, ki začnejo veljati s prvo fazo.

NASLOV II KMETIJSTVO

Člen 38

1. Skupni trg se razširi na kmetijstvo in trgovino s kmetijskimi proizvodi. "Kmetijski proizvodi" pomenijo rastlinske, živalske in ribiške proizvode ter proizvode prve stopnje predelave teh proizvodov.

2. Razen če ni v členih 39 do 46 določeno drugače, se za kmetijske proizvode uporabljajo predpisi, ki se nanašajo na vzpostavitev skupnega trga.

3. Proizvodi, ki so predmet določb členov 39 do 46, so naštet v Prilogi II k tej pogodbi. Vendar pa v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, kateri proizvodi se dodajo temu seznamu.

4. Delovanje in razvoj skupnega trga kmetijskih proizvodov mora spremljati oblikovanje skupne kmetijske politike držav članic.

Člen 39

1. Cilji skupne kmetijske politike so:

a) povečati kmetijsko produktivnost s pospeševanjem tehničnega napredka in zagotavljanjem racionalnega razvoja kmetijske proizvodnje ter z optimalno uporabo proizvodnih dejavnikov, zlasti delovne sile;

b) s tem zagotoviti primerno življenjsko raven kmetijske skupnosti, zlasti s povečanjem individualnega zaslužka oseb, ki se ukvarjajo s kmetijstvom;

c) stabilizirati trge;

d) zagotoviti redno preskrbo;

e) zagotoviti, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah.

2. Pri oblikovanju skupne kmetijske politike in posebnih metod za njeno izvajanje se upošteva:

a) posebna narava kmetijske dejavnosti, ki je posledica socialne strukture kmetijstva ter strukturnih in naravnih neskladij med različnimi kmetijskimi regijami;

b) potreba, da se ustrezne prilagoditve izvedejo postopno;

c) dejstvo, da je kmetijstvo v državah članicah sektor, ki je tesno povezan s celotnim gospodarstvom.

Člen 40

1. Države članice v prehodnem obdobju postopoma razvijejo skupno kmetijsko politiko in jo uveljavijo najpozneje do konca tega obdobja.

2. Za doseganje ciljev iz člena 39 se vzpostavi skupna ureditev kmetijskih trgov.

Ta ureditev je glede na zadevni proizvod v eni od naslednjih oblik:

a) skupna pravila konkurence;

b) obvezujoča usklajevanja različnih nacionalnih tržnih ureditev;

c) evropska tržna ureditev.

3. Skupna ureditev, vzpostavljena v skladu z odstavkom 2, lahko vključuje vse ukrepe, nujne za doseganje ciljev iz člena 39, zlasti uravnavanje cen, pomoči pri proizvodnji in trženju raznih proizvodov, ukrepe za skladiščenje in prenos zalog ter skupne mehanizme za stabiliziranje uvoza ali izvoza.

Skupna ureditev je omejena na doseganje ciljev, določenih v členu 39, in izključuje vsakršno diskriminacijo med proizvajalci in potrošniki v Skupnosti.

Vsakršna skupna cenovna politika temelji na skupnih merilih in enotnih metodah izračunavanja.

4. Za doseganje zastavljenih ciljev skupne ureditve iz odstavka 2 se lahko ustanovi enega ali več kmetijskih usmerjevalnih in jamstvenih skladov.

Člen 41

Da bi omogočili doseganje ciljev iz člena 39, se lahko v okviru skupne kmetijske politike predvidijo naslednji ukrepi:

a) učinkovito usklajevanje prizadevanj na področju poklicnega usposabljanja, raziskav in razširjanja znanja na področju kmetijstva; to lahko vključuje skupno financiranje projektov ali institucij,

b) skupni ukrepi za pospeševanje porabe nekaterih proizvodov.

Člen 42

Določbe iz poglavja o pravilih konkurence se uporabljajo za proizvodnjo kmetijskih proizvodov in trgovino s kmetijskimi proizvodi le v obsegu, ki ga določi Svet v okviru člena 432. in 3., in v skladu s postopkom, določenim v istih odstavkih, ob upoštevanju ciljev iz člena 39.

Svet lahko odobri dodelitev pomoči zlasti:

a) za zaščito podjetij, ki so zaradi strukturnih ali naravnih razmer v slabšem položaju;

b) v okviru programov gospodarskega razvoja.

Člen 43

1. Za oblikovanje širših smernic skupne kmetijske politike Komisija takoj ko ta pogodba začne veljati skliče konferenco držav članic, da bi opravile primerjavo svojih kmetijskih politik, zlasti s pregledom svojih virov in potreb.

2. Komisija ob upoštevanju dela konference iz odstavka 1 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe da predloge za oblikovanje in izvajanje skupne kmetijske politike, vključno z nadomestitvijo nacionalnih ureditev z eno od oblik skupne ureditve, predvidene v členu 402., ter za izvajanje ukrepov, podrobno opredeljenih v tem naslovu.

Ti predlogi upoštevajo soodvisnost kmetijskih vprašanj, obravnavanih v tem naslovu.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino pripravlja uredbe, izdaja direktive ali sprejema odločbe, ne da bi to posegalo v njegova morebitna priporočila.

3. Svet lahko s kvalificirano večino in v skladu z odstavkom 2 nadomesti nacionalne tržne ureditve s skupno ureditvijo iz člena 402., če:

a) skupna ureditev državam članicam, ki nasprotujejo temu ukrepu in imajo lastno ureditev za neko proizvodnjo, ponuja enakovredne zaščitne ukrepe glede zaposlovanja in življenjske ravni zadevnih proizvajalcev, ob upoštevanju sčasoma možnih prilagoditev in potrebne specializacije;

b) taka ureditev v Skupnosti zagotavlja tržne pogoje, ki so podobni tistim na nacionalnem trgu.

4. Če se skupna ureditev za nekatere surovine vzpostavi pred obstojem skupne ureditve za ustrezne predelane proizvode, se lahko surovine, ki se uporabljajo za predelane proizvode, namenjene izvozu v tretje države, uvozijo iz držav zunaj Skupnosti.

Člen 44

1. Če postopna odprava carin in količinskih omejitev med državami članicami privede do cen, ki bi lahko ogrozile doseganje ciljev iz člena 39, ima vsaka država članica v prehodnem obdobju pravico, da za posamezne proizvode nediskriminacijsko in kot nadomestilo za kvote ter toliko, kolikor to ne preprečuje povečevanja trgovine iz člena 452., uporablja sistem najnižjih cen, pod katerimi se lahko uvoz:

– začasno opusti ali zmanjša ali

– dovoli, vendar le pod pogojem, da se izvede po ceni, ki je višja od najnižje cene za zadevni proizvod.

V zadnjem primeru najnižje cene ne vključujejo carin.

2. Najnižje cene ne smejo povzročiti zmanjšanja trgovine, ki obstaja med državami članicami ob začetku veljavnosti te pogodbe, in tudi ne smejo ovirati postopnega povečanja te trgovine. Najnižje cene se ne smejo uporabljati tako, da bi ovirale razvoj naravnih preferenc med državami članicami.

3. Takoj ko ta pogodba začne veljati Svet na predlog Komisije opredeli objektivna merila za oblikovanje sistemov najnižjih cen in za določitev teh cen.

Ta merila upoštevajo zlasti povprečne domače proizvodne stroške v državi članici, ki uporablja najnižjo ceno, položaj podjetij, ki jih to zadeva glede na povprečne proizvodne stroške, ter potrebo po spodbujanju postopnega izboljševanja kmetijske prakse in po prilagoditvah in specializaciji, nujnih na skupnem trgu.

Komisija prav tako predlaga postopek za revizijo teh meril, da bi omogočili in pospešili tehnični napredek ter postopoma uskladjali cene na notranjem trgu.

Svet soglasno določi ta merila in postopek za njihovo revizijo v treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe.

4. Dokler ne začne veljati sklep Sveta, lahko države članice določijo najnižje cene, a le pod pogojem, da o tem predhodno obvestijo Komisijo in druge države članice, tako da imajo te možnost sporočiti svoje pripombe.

Po sprejetju sklepa Sveta države članice določijo najnižje cene na podlagi zgornjih meril.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino spremeni vse sklepe držav članic, ki niso skladni z zgornjimi merili.

5. Če se izkaže, da za nekatere proizvode do začetka tretje faze ni mogoče določiti omenjenih objektivnih meril, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino spremeni najnižje cene teh proizvodov.

6. Na koncu prehodnega obdobja se sestavi preglednica najnižjih še veljavnih cen. Svet na predlog Komisije v skladu s ponderiranjem iz prvega pododstavka člena 1482. z večino devetih glasov določi sistem, ki se mora uporabljati v okviru skupne kmetijske politike.

Člen 45

1. Dokler nacionalnih tržnih ureditev ne nadomesti ena od oblik skupne ureditve iz člena 402., se trgovina s proizvodi, glede katerih obstajajo v nekaterih državah članicah:

– določbe, ki domačim proizvajalcem jamčijo trg za njihove proizvode, in

– potreba po uvozu,

razvija s sklenitvijo dolgoročnih sporazumov ali pogodb med državami članicami uvoznici in izvoznici.

Ti sporazumi ali pogodbe morajo imeti za cilj, da se postopno odpravi kakršna koli diskriminacija med različnimi proizvajalci Skupnosti pri uporabi teh določb.

Takšni sporazumi ali pogodbe se sklepajo v prvi fazi; upošteva se načelo vzajemnosti.

2. Glede količine ti sporazumi ali pogodbe temeljijo na povprečnem obsegu trgovine z zadevnimi proizvodi med državami članicami v zadnjih treh letih pred začetkom veljavnosti te pogodbe in predvidevajo povečanje obsega trgovine v mejah obstoječih potreb ob upoštevanju tradicionalnih trgovinskih tokov.

Glede cen ti sporazumi ali pogodbe omogočajo proizvajalcem prodajo dogovorjene količine po cenah, ki se postopno uskladijo s tistimi, po katerih se plačuje domačim proizvajalcem na notranjem trgu države nakupovalke.

To približevanje poteka čim bolj enakomerno in se zaključuje najpozneje do konca prehodnega obdobja.

Zadevne stranke se pogajajo o cenah v okviru direktiv, ki jih Komisija izda za izvajanje prejšnjih dveh pododstavkov.

Če se prva faza podaljša, se ti sporazumi ali pogodbe še naprej izvajajo v skladu s pogoji, ki veljajo ob koncu četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe, obveznost povečanja količine in usklajevanja cen pa se do prehoda v drugo fazo odloži.

Države članice izkoristijo vsako možnost v okviru svoje zakonodaje, zlasti glede uvozne politike, da bi zagotovile sklenitev in izvajanje teh sporazumov ali pogodb.

3. Kolikor države članice potrebujejo surovine za izdelavo proizvodov za izvoz iz Skupnosti, ki konkurirajo proizvodom tretjih držav, zgornji sporazumi ali pogodbe ne smejo ovirati uvoza za ta namen potrebnih surovin iz tretjih držav. Ta določba pa se ne uporablja, če se Svet soglasno odloči zagotoviti potrebna plačila za izravnavo višje cene, ki nastane pri uvozu na podlagi teh sporazumov ali pogodb glede na dobavno ceno enakega blaga, kupljenega na svetovnem trgu.

Člen 46

Kadar je proizvod v državi članici predmet nacionalne tržne ureditve ali notranjih predpisov z enakovrednim učinkom, ki vplivajo na konkurenčni položaj podobne proizvodnje v drugi državi članici, države članice uvedejo izravnalno dajatev na uvoz tega proizvoda iz države članice, v kateri obstaja taka ureditev ali taki predpisi, razen če ta država ne uvede izravnalne dajatve na izvoz.

Komisija določi višino teh dajatev na ravni, ki je potrebna za ponovno vzpostavitev ravnotežja; odobri lahko tudi druge ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Člen 47

V okviru nalog, ki jih v skladu s tem naslovom izvaja Ekonomsko-socialni odbor, njegova strokovna skupina za kmetijstvo po določbah členov 197 in 198 pomaga Komisiji s pripravo posvetovanj Odbora.

NASLOV III PROSTI PRETOK OSEB, STORITEV IN KAPITALA

POGLAVJE 1 Delavci

Člen 48

1. Najpozneje do konca prehodnega obdobja se v Skupnosti zagotovi prosto gibanje delavcev.

2. Prosto gibanje vključuje odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji.

3. Ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem, zajema pravico:

- a) prijavit se za dejansko ponujeno delovno mesto;
- b) se v ta namen na območju držav članic prosto gibati;

c) bivati v državi članici zaradi zaposlitve skladno z določbami zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo zaposlovanje državljanov te države;

d) ostati na ozemlju države članice po prenehanju zaposlitve v tej državi pod pogoji, zajetimi v izvedbenih predpisih, ki jih pripravi Komisija.

4. Določbe tega člena se ne uporabljajo pri zaposlovanju v državni upravi.

Člen 49

Takoj ko ta pogodba začne veljati Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom z direktivami ali uredbami sprejme potrebne ukrepe za postopno vzpostavitev prostega gibanja delavcev, opredeljenega v prejšnjem členu, zlasti:

a) zagotovitev tesnega sodelovanja med posameznimi državnimi zavodi za zaposlovanje;

b) sistematično in postopno odpravljanje tistih upravnih postopkov in praks ter predpisanih rokov za dostop do prostih delovnih mest, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje ali predhodno sklenjenih sporazumov med državami članicami in katerih ohranitev bi ovirala liberalizacijo gibanja delavcev,

c) sistematično in postopno odpravljanje vseh predpisanih rokov in drugih omejitev, predvidenih z nacionalno zakonodajo ali predhodno sklenjenimi sporazumi med državami članicami, ki glede svobodne izbire zaposlitve za delavce iz drugih držav članic določajo drugačne pogoje od tistih, ki veljajo za domače delavce;

d) vzpostavitev ustreznih mehanizmov, ki povezujejo ponudbe s prošnjami za zaposlitev in olajšajo doseganje ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na trgu delovne sile tako, da nista ogrožena življenjska raven in raven zaposlenosti v posameznih regijah in industrijskih vejah.

Člen 50

V okviru skupnega programa države članice spodbujajo izmenjavo mladih delavcev.

Člen 51

Svet na predlog Komisije soglasno sprejme takšne ukrepe na področju socialne varnosti, kakršni so potrebni za zagotovitev prostega gibanja delavcev; v ta namen vzpostavi ureditev, ki delavcem migrantom in njihovim vzdrževancem zagotavlja:

a) seštevanje vseh dob, ki se upoštevajo po zakonodajah posameznih držav, za pridobitev in ohranjanje pravice do dajatev ter za izračun višine dajatev,

b) izplačevanje dajatev osebam s prebivališčem na ozemlju držav članic.

POGLAVJE 2 Pravica do ustanavljanja

Člen 52

V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve glede pravice do ustanavljanja za državljane ene države članice na ozemlju druge države članice v prehodnem obdobju postopno odpravijo. Ta postopna odprava se uporablja tudi za omejitve pri ustanavljanju agencij, podružnic ali hčerinskih družb državljanov katere koli države članice s sedežem na ozemlju katere koli države članice.

Pravica do ustanavljanja zajema pravico začeti in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba ter pravico do ustanovitve in vodenja podjetij, zlasti družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 58, pod pogoji, ki jih ob upoštevanju določb poglavja o kapitalu za svoje državljane določa zakonodaja države, v kateri se taka ustanovitev izvede.

Člen 53

Države članice ne smejo uvajati novih omejitev glede pravice državljanov drugih držav članic do ustanavljanja na njihovem ozemlju, razen če ni s to pogodbo določeno drugače.

Člen 54

1. Pred koncem prve faze Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino soglasno oblikuje splošni program za odpravo obstoječih omejitev glede svobode ustanavljanja v Skupnosti. Komisija predloži svoj predlog Svetu v prvih dveh letih prve faze.

Program določa splošne pogoje, pod katerimi se mora doseči svoboda ustanavljanja za vsako vrsto dejavnosti, zlasti faze njegove uresničevanja.

2. Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje določene faze pri uresničevanju svobode ustanavljanja v zvezi s posamezno dejavnostjo Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino izdaja direktive, do konca prve faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

3. Svet in Komisija izvajata naloge, ki jima jih nalagajo prejšnje določbe, zlasti tako da:

a) praviloma prednostno obravnava dejavnosti, pri katerih svoboda ustanavljanja pomembno prispeva k razvoju proizvodnje in trgovine;

b) zagotavlja tesno sodelovanje med pristojnimi organi v državah članicah, da se seznanita s stanjem raznih dejavnosti v Skupnosti;

c) odpravlja tiste upravne postopke in prakse, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje ali iz predhodno sklenjenih sporazumov med državami članicami, katerih ohranitev bi ovirala svobodo ustanavljanja;

d) zagotavlja, da delavci ene države članice, zaposleni na ozemlju druge države članice, lahko ostanejo na tem ozemlju, zato da tam začnejo dejavnosti kot samozaposlene osebe, kadar izpolnjujejo pogoje, ki bi jih morali izpolnjevati, če bi v to državo vstopili ob nameravanem začetku te dejavnosti,

e) omogočata državljanom ene države članice, da pridobijo in uporabljajo nepremičnine na ozemlju druge države članice, kolikor to ni v nasprotju z načeli iz člena 392.,

f) postopno odpravlja omejitve glede svobode ustanavljanja v vseh zadevnih panogah, tako glede pogojev za ustanavljanje agencij, podružnic ali hčerinskih družb na ozemlju države članice in tudi glede pogojev za dostop osebja matičnega podjetja do vodilnih ali nadzornih delovnih mest v teh agencijah, podružnicah ali hčerinskih družbah;

g) usklajujeta, kolikor je to potrebno, zaščitne ukrepe, ki jih od družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 58 za zaščito interesov družbenikov in tretjih zahtevajo države članice, zato da bi te zaščitne ukrepe izenačili v vsej Skupnosti,

h) zagotavlja, da pomoči, ki jih dodeljujejo države članice, ne izkrivljajo pogojev za ustanavljanje.

Člen 55

Določbe tega poglavja se v posamezni državi članici ne uporabljajo za tiste dejavnosti, ki so v tej državi povezane, četudi občasno, z izvajanjem javne oblasti.

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da se določbe tega poglavja za nekatere dejavnosti ne uporabljajo.

Člen 56

1. Določbe tega poglavja in ukrepi, sprejeti v skladu z njimi, ne vplivajo na uporabo določb zakonov ali drugih predpisov, ki predvidevajo posebno obravnavo tujih državljanov zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.

2. Pred iztekom prehodnega obdobja Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme direktive za uskladitev zgoraj omenjenih zakonov ali drugih predpisov. Vendar pa Svet po koncu druge faze na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme direktive za uskladitev določb iz zakonodajnega ali upravnega področja posameznih držav članic.

Člen 57

1. Da bi samozaposlenim osebam olajšali začetek in opravljanje njihove dejavnosti, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino v prvi fazi soglasno, nato pa s kvalificirano

večino izda direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

2. Za enak namen Svet pred koncem prehodnega obdobja na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino izda direktive za uskladitev določb zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na začetek in opravljanje dejavnosti samozaposlenih oseb. Soglasje se zahteva za direktive, katerih izvajanje povzroči v vsaj eni državi članici spremembo obstoječih načel v zakonih, ki urejajo poklice, glede izobraževanja in usposabljanja ter pogojev dostopa fizičnih oseb do poklica. V drugih primerih odloča Svet s kvalificirano večino v sodelovanju s Skupščino.

3. Pri zdravstvenih delavcih, zdravstvenih sodelavcih in farmacevtih je postopno odpravljanje omejitev odvisno od uskladitve pogojev za njihovo opravljanje v posameznih državah članicah.

Člen 58

Družbe ali podjetja, ustanovljena v skladu z zakonodajo posamezne države članice, ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Skupnosti, se v tem poglavju obravnavajo enako kakor fizične osebe, ki so državljani držav članic.

“Družbe ali podjetja” pomeni družbe ali podjetja, ustanovljena po civilnem ali gospodarskem pravu, vključno z zadrugami, in druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava z izjemo neprofitnih.

POGLAVJE 3 Storitve

Člen 59

V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve svobode opravljanja storitev v Skupnosti v prehodnem obdobju postopno odpravijo za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav Skupnosti, vendar ne v državi osebe, ki so ji storitve namenjene.

Svet lahko na predlog Komisije soglasno odloči, da se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za državljane tretje države, ki opravljajo storitve in imajo sedež v Skupnosti.

Člen 60

Po tej pogodbi so storitve “storitve” takrat, kadar se praviloma opravljajo za plačilo in kolikor jih ne urejajo določbe, ki se nanašajo na prosti pretok blaga, kapitala in oseb.

K “storitvam” se štejejo zlasti:

- a) dejavnosti industrijskega značaja;
- b) dejavnosti trgovinskega značaja;
- c) obrtne dejavnosti;
- d) dejavnosti samostojnih poklicev.

Brez poseganja v določbe poglavja o pravici do ustanavljanja lahko ponudnik, zato da zagotovi storitev, začasno izvaja svojo dejavnost v državi, v kateri se ta storitev opravlja, pod enakimi pogoji, kakršne ta država predpisuje svojim državljanom.

Člen 61

1. Svobodno opravljanje prevoznih storitev urejajo določbe naslova o prevozu.

2. Liberalizacija bančnih in zavarovalniških storitev, povezanih s pretokom kapitala, se izvaja skladno s postopno liberalizacijo pretoka kapitala.

Člen 62

Če v tej pogodbi ni določeno drugače, države članice ne uvajajo novih omejitev glede svobode opravljanja storitev, ki je dejansko že bila dosežena na dan začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 63

1. Pred koncem prve faze Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino pripravi splošni program za odpravo obstoječih omejitev glede svobode opravljanja storitev v Skupnosti. Komisija predloži svoj predlog Svetu v prvih dveh letih prve faze.

Program določa splošne pogoje in faze liberalizacije za vsako vrsto storitve.

2. Za izvajanje splošnega programa ali – če takšnega programa ni – za doseganje neke faze pri liberalizaciji posameznih storitev Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino izdaja direktive, do konca prve faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

3. Pri predlogih in odločitvah iz odstavkov 1 in 2 imajo praviloma prednost tiste storitve, ki neposredno vplivajo na proizvodne stroške ali katerih liberalizacija pospešuje blagovno menjavo.

Člen 64

Države članice izrazijo pripravljenost liberalizirati storitve v večjem obsegu, kakor zahtevajo direktive, izdane v skladu s členom 63., če to dopuščajo njihove gospodarske razmere in stanje zadevnega gospodarskega sektorja.

V ta namen Komisija pripravi priporočila za zadevne države članice.

Člen 65

Dokler omejitve svobode opravljanja storitev niso odpravljene, uporablja vsaka država članica te omejitve brez razlikovanja glede na državljanstvo ali prebivališče za vse osebe, ki opravljajo storitve iz prvega odstavka člena 59.

Člen 66

Določbe členov 55 do 58 se uporabljajo za zadeve, ki jih obravnava to poglavje.

POGLAVJE 4 **Kapital**

Člen 67

1. Med prehodnim obdobjem in kolikor je potrebno za zagotovitev pravilnega delovanja skupnega trga, države članice med seboj postopno odpravijo vse omejitve pretoka kapitala oseb s prebivališčem v državah članicah ter vsakršno diskriminacijo na podlagi državljanstva ali prebivališča teh strank ali kraja naložbe tega kapitala.

2. Vse omejitve tekočih plačil, vezanih na pretok kapitala med državami članicami, se odpravijo najpozneje do konca prve faze.

Člen 68

1. Države članice so glede zadev iz tega poglavja kar najbolj liberalne pri izdajanju dovoljenj za devizno poslovanje, ki so še potrebna po začetku veljavnosti te pogodbe.

2. Kadar država članica za pretok kapitala, ki je liberaliziran v skladu z določbami tega poglavja, uporablja notranje predpise, ki urejajo kapitalski trg in kreditni sistem, mora to storiti brez diskriminacije.

3. Posojila za neposredno ali posredno financiranje države članice oziroma njenih regionalnih ali lokalnih oblasti ne smejo biti razpisana ali plasirana v drugih državah članicah, razen če se niso o tem sporazumele zadevne države. Ta določba ne izključuje uporabe člena 22 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke.

Člen 69

Svet na predlog Komisije, ki se v ta namen posvetuje z Monetarnim odborom, iz člena 105, v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino izda potrebne direktive za postopno izvajanje določb člena 67.

Člen 70

1. Komisija predlaga Svetu ustrezne ukrepe za postopno uskladitev devizne politike držav članic glede pretoka kapitala med temi državami in tretjimi državami. V ta namen Svet soglasno sprejme direktive. Prizadeva si doseči najvišjo možno stopnjo liberalizacije.

2. Če ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1, ne omogočajo odprave razlik med deviznimi predpisi držav članic in če bi te razlike lahko napeljale osebe z bivališčem v eni od držav članic k uporabi svobodnejšega načina poslovanja znotraj Skupnosti, predvidenega v členu 67, da bi se izognile predpisom ene od držav članic, ki se nanašajo na pretok kapitala v tretje države ali iz njih, lahko ta država po posvetovanju z drugimi državami članicami in Komisijo sprejme ustrezne ukrepe za premagovanje teh težav.

Kadar Svet ugotovi, da ti ukrepi omejujejo prosti pretok kapitala znotraj Skupnosti bolj, kot je to potrebno za premagovanje težav, lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da mora zadevna država te ukrepe spremeniti ali odpraviti.

Člen 71

Države članice si prizadevajo, da v Skupnosti ne bi uvajale novih deviznih omejitev glede pretoka kapitala in tekočih plačil, vezanih na ta pretok, in da ne bi zaostrovale obstoječih predpisov.

Izražajo svojo pripravljenost preseči stopnjo liberalizacije pretoka kapitala iz prejšnjih členov, če to dopuščajo njihove gospodarske razmere, zlasti stanje plačilne bilance.

Glede tega lahko Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom pripravi priporočila za države članice.

Člen 72

Države članice redno obveščajo Komisijo o vsakem pretoku kapitala v tretje države in iz njih, s katerim so seznanjene. Komisija lahko na države članice naslovi mnenja, ki jih ima v tej zadevi za primerna.

Člen 73

1. Če pretok kapitala povzroči motnje v delovanju kapitalskega trga v kateri koli od držav članic, Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom tej državi dovoli sprejeti zaščitne ukrepe na področju pretoka kapitala, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Svet lahko s kvalificirano večino to dovoljenje prekliche ali spremeni njegove pogoje ali podrobnosti.

2. Vendar pa lahko država članica, ki je v težavah, sprejme zgornje ukrepe na lastno pobudo, kadar se to izkaže za potrebno zaradi tajnosti ali nujnosti. Komisijo in druge države članice obvesti o teh ukrepih najpozneje na dan, ko začnejo veljati. V takem primeru lahko Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom odloči, da mora zadevna država te ukrepe spremeniti ali odpraviti.

NASLOV IV **PREVOZ**

Člen 74

Države članice uresničujejo cilje te pogodbe na področju, ki ga ureja ta naslov, v okviru skupne prometne politike.

Člen 75

1. Za izvajanje člena 74 in ob upoštevanju posebnosti prevoza Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino določa:

a) skupna pravila, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz na ozemlje ali z ozemlja države članice ali za prevoz prek ozemlja ene ali več držav članic;

b) pogoje, pod katerimi lahko prevozniki opravljajo prevoz v državi članici, v kateri nimajo sedeža;

c) vse druge ustrezne predpise.

2. Predpisi iz (a) in (b) odstavka 1 se sprejmejo v prehodnem obdobju.

3. Z odstopanjem od postopka iz odstavka 1 Svet v primerih, ko bi uporaba predpisov o načelih ureditve prevoza lahko resno vplivala na življenjsko raven in na zaposlovanje na neka-

terih območjih ter na delovanje prometne infrastrukture, te predpise soglasno sprejme. Pri tem upošteva potrebo po prilagoditvi gospodarskemu razvoju, ki je posledica vzpostavitve skupnega trga.

Člen 76

Nobena država članica ne sme pred sprejetjem predpisov iz člena 751. in brez soglasne odobritve Sveta spreminjati tistih predpisov, ki urejajo ta vprašanja ob začetku veljavnosti te pogodbe, tako da bi po svojem neposrednem ali posrednem učinku postali manj ugodni za prevoznike drugih držav članic kakor za prevoznike, ki so državljani te države.

Člen 77

Pomoči so združljive s to pogodbo, če so potrebne za usklajevanje prevoza ali če so nadomestilo za opravljanje določenih storitev, ki so del javne službe.

Člen 78

Pri vseh ukrepih, sprejetih v okviru te pogodbe, ki se nanašajo na prevozne tarife in pogoje, se upošteva ekonomski položaj prevoznikov.

Člen 79

1. Pri prevozu znotraj Skupnosti se najpozneje pred koncem druge faze odpravi diskriminacija, ki je v tem, da prevozniki zaračunavajo različne prevoznine in nalagajo različne pogoje za prevoz enakega blaga na istih prometnih povezavah glede na državo porekla tega blaga ali namembno državo.

2. Odstavek 1 Svetu ne preprečuje sprejetja drugih ukrepov v skladu s členom 751..

3. V dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom s kvalificirano večino sprejme predpise za izvajanje določb odstavka 1.

Svet lahko zlasti sprejme potrebne predpise, ki omogočajo institucijam Skupnosti, da zagotovijo upoštevanje pravila iz odstavka 1, uporabnikom pa, da lahko to pravilo v celoti izkoristijo.

4. Komisija na lastno pobudo ali na predlog države članice preuči vse primere diskriminacije iz odstavka 1 ter po posvetovanju z zadevnimi državami članicami sprejme potrebne odločitve v okviru predpisov, sprejetih v skladu z določbami odstavka 3.

Člen 80

1. Pri prevozih na območju Skupnosti je državam članicam od začetka druge faze prepovedano predpisovanje prevoznin in pogojev, ki vključujejo elemente podpore ali zaščite v korist enega ali več posameznih podjetij ali gospodarskih panog, razen če jim tega ne dovoli Komisija.

2. Komisija na lastno pobudo ali na predlog države članice preuči prevoznine in pogoje iz odstavka 1, upošteva zlasti zahteve primerne regionalne ekonomske politike, potrebe nerazvitih območij in probleme območij, ki so zaradi političnih razmer resno prizadeta, pa tudi učinke teh prevoznin in pogojev na konkurenco med vrstami prevoza.

Po posvetovanju z vsako zadevno državo članico Komisija sprejme potrebne odločitve.

3. Prepoved iz odstavka 1 se ne uporablja za tarife, določene zaradi konkurenčnosti.

Člen 81

Dajatve ali pristojbine, ki jih prevozniki zaračunajo poleg prevoznin pri prehodu meje, ne smejo presežati razumne meje, potem ko so bili upoštevani dejanski stroški, nastali ob prehodu meje.

Države članice si prizadevajo za postopno zmanjšanje teh stroškov.

Komisija lahko naslovi na države članice priporočila za uporabo tega člena.

Člen 82

Določbe tega naslova ne izključujejo uporabe ukrepov sprejetih v Zvezni republiki Nemčiji, če so ti ukrepi potrebni za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je delitev Nemčije povzročila v gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike, prizadetih zaradi te delitve.

Člen 83

Pri Komisiji se oblikuje svetovadni odbor, sestavljen iz strokovnjakov, ki jih imenujejo vlade držav članic. Če je to potrebno, se Komisija z njim posvetuje o vprašanih prevoza, ne da bi to posegalo v pooblastila strokovne skupine za promet pri Ekonomsko-socialnem odboru.

Člen 84

1. Določbe tega naslova se uporabljajo za prevoz v železniškem in cestnem prometu ter po celinskih plovih poteh.

2. Svet lahko soglasno odloči, ali, v kolikšnem obsegu in po kakšnem postopku je treba sprejeti ustrezne predpise za pomorski in zračni promet.

TRETJI DEL Politika skupnosti

NASLOV I SKUPNA PRAVILA

POGLAVJE 1 Pravila o konkurenci

ODDELEK 1 Pravila za podjetja

Člen 85

1. Kot nezdružljivi s skupnim trgovim so prepovedani vsi sporazumi med podjetji, sklepi podjetniških združenj in usklajena ravnanja, ki bi lahko prizadeli trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na skupnem trgu, zlasti tisti, ki:

a) neposredno ali posredno določajo nakupne ali prodajne cene ali druge pogoje poslovanja;

b) omejujejo ali nadzorujejo proizvodnjo, trge, tehnični razvoj ali naložbe;

c) določajo razdelitev trgov in virov nabave;

d) uvajajo neenake pogoje za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji in jih tako postavljajo v podrejen konkurenčni položaj;

e) pogojujejo sklepanje pogodb s tem, da sopogodbениki sprejmejo dodatne obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

2. Vsi sporazumi ali sklepi, ki jih ta člen prepoveduje, so nični.

3. V naslednjih primerih se lahko določi, da se določbe odstavka 1 ne uporabljajo za:

– sporazume ali skupine sporazumov med podjetji;

– sklepe ali skupine sklepov podjetniških združenj;

– usklajeno ravnanje ali skupine usklajenih ravnanj;

ki prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali distribucije blaga oziroma k pospeševanju tehničnega ali gospodarskega napredka, pri čemer zagotavljajo potrošnikom pravičen delež doseženih koristi, in ki:

a) zadevnim podjetjem ne določajo omejitev, ki za doseganje teh ciljev niso nujne;

b) takšnim podjetjem glede znatnega dela zadevnih izdelkov ne dajejo možnosti izključitve konkurence.

Člen 86

Kot nezdržljiva s skupnim trgovom je prepovedana vsaka zloraba prevladujočega položaja enega ali več podjetij na skupnem trgu ali njegovem znatnem delu, kolikor bi lahko prizadela trgovino med državami članicami.

Takšna zloraba je zlasti:

- a) neposredno ali posredno določanje nepoštenih nakupnih ali prodajnih cen ali drugih nepoštenih pogojev poslovanja;
- b) omejevanje proizvodnje, trgov ali tehničnega razvoja na škodo potrošnikov;
- c) uporaba neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi trgovskimi partnerji, ki slednje postavlja v podrejen konkurenčni položaj;
- d) sklepanje pogodb, ki sopogodbnikom narekujejo sprejetje dodatnih obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

Člen 87

1. V treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme ustrezne uredbe ali direktive za uveljavitev načel iz členov 85 in 86.

Če takšni predpisi niso bili sprejeti v navedenem roku, jih na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino s kvalificirano večino sprejme Svet.

2. Uredbe ali direktive iz odstavka 1 se sprejmejo zlasti za:

- a) zagotovitev upoštevanja prepovedi iz členov 851. in 86 z določitvijo glob in periodičnih denarnih kazni;
- b) določitev podrobnosti uporabe člena 853. ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi učinkovitega nadzora, pa tudi po čim večji poenostavitvi upravljanja;
- c) opredelitev področja uporabe določb členov 85 in 86 v različnih gospodarskih panogah, če je to potrebno;
- d) opredelitev nalog Komisije in Sodišča pri uporabi predpisov iz tega odstavka;
- e) določitev razmerja med nacionalnimi zakonodajami in določbami, ki jih vsebuje ta oddelek ali ki so bile sprejete v skladu s tem členom.

Člen 88

Do začetka veljavnosti predpisov, sprejetih v skladu s členom 87, se organi držav članic odločajo glede dopustnosti sporazumov, sklepov in usklajenih ravnanj ter zlorabe prevladujočega položaja na skupnem trgu v skladu z lastno zakonodajo in z določbami člena 85, zlasti odstavka 3, in člena 86.

Člen 89

1. Brez poseganja v člen 88 Komisija takoj po prevzemu svojih dolžnosti zagotovi uporabo načel iz členov 85 in 86. Komisija raziše primere domnevne kršitve teh načel na predlog države članice ali na lastno pobudo in v sodelovanju s pristojnimi organi v državah članicah, ki ji pomagajo. Če ugotovi kršitev, predlaga ustrezne ukrepe za njeno odpravo.

2. Če se kršitev načel ne odpravi, jo Komisija navede v obrazloženi odločbi. Svojo odločbo lahko objavi in državam članicam dovoli sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Člen 90

1. Države članice glede javnih podjetij ali podjetij, katerim so odobrile posebne ali izključne pravice, ne smejo sprejeti ali ohraniti v veljavi ukrepov, ki so v nasprotju s pravili iz te pogodbe, zlasti iz člena 7 in členov 85 do 94.

2. Podjetja, pooblaščená za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma podjetja, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravna po pravilih iz te pogodbe, zlasti po pravilih o konkurenci, kolikor uporaba takšnih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene. Razvoj trgovine ne sme biti prizadet v takšnem obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Skupnosti.

3. Komisija zagotovi uporabo določb tega člena in po potrebi na države članice naslovi ustrezne direktive ali odločbe.

ODDELEK 2

Damping

Člen 91

1. Če Komisija v prehodnem obdobju na predlog države članice ali katere koli druge zainteresirane stranke ugotovi, da se na skupnem trgu izvaja damping, naslovi na povzročitelja ali povzročitelje dampinga priporočila, katerih namen je, da takšno ravnanje odpravijo.

Če se takšno ravnanje nadaljuje, Komisija dovoli prizadeti državi članici, da sprejme zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

2. Po začetku veljavnosti te pogodbe se izdelkom, ki so po poreklu iz ene od držav članic ali so na njenem ozemlju v prostem prometu in ki so bili izvoženi v drugo državo članico, ob ponovnem uvozu na ozemlje prvonavedene države članice dovoli vstop brez kakršnih koli carin, količinskih omejitev ali ukrepov z enakim učinkom. Komisija sprejme ustrezna pravila za uporabo tega odstavka.

ODDELEK 3

Državne pomoči

Člen 92

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva s skupnim trgovom, kolikor prizade ne trgovino med državami članicami.

2. S skupnim trgovom je združljivo naslednje:

- a) pomoč socialnega značaja, dodeljena posameznim potrošnikom, pod pogojem, da je dodeljena brez diskriminacije glede na poreklo zadevnih izdelkov;
- b) pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki;
- c) pomoč, dodeljena gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike Nemčije, ki jih je prizadela delitev Nemčije, kolikor je takšna pomoč potrebna za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je ta delitev povzročila.

3. Kot združljivo s skupnim trgovom se lahko šteje naslednje:

- a) pomoč za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika;
- b) pomoč za pospeševanje izvedbe pomembnega projekta skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice;
- c) pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Vendar pa se pomoči, dodeljene ladjedelništvu 1. januarja 1957, kolikor so zgolj nadomestilo za neobstoječo carinsko zaščito, postopoma zmanjšajo pod enakimi pogoji, kakršni se uporabljajo za odpravo carin, ob upoštevanju določb te pogodbe, ki se nanašajo na skupno trgovinsko politiko do tretjih držav;
- d) druge vrste pomoči, kakršne lahko Svet določi v odločbi, ki jo sprejme s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 93

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami redno preverja vse sisteme pomoči, ki obstajajo v teh državah. Slednjim predlaga ustrezne ukrepe, ki so potrebni za postopen razvoj ali delovanje skupnega trga.

2. Če Komisija po tem, ko je pozvala zadevne stranke k predložitvi pripomb, ugotovi, da pomoč, ki jo je dodelila država članica, ali pomoč iz državnih sredstev ni združljiva s skupnim trgovom glede na člen 92, ali če se takšna pomoč zlorablja, odloči, da mora zadevna država takšno pomoč odpraviti ali spremeniti v roku, ki ji ga določi Komisija.

Če zadevna država ne upošteva te odločitve v predpisanem roku, lahko Komisija ali katera koli zainteresirana država, z odstopanjem od določb členov 169 in 170, zadevo predloži neposredno Sodišču.

Na predlog države članice lahko Svet soglasno sklene, da se državna pomoč, ki jo ta država dodeli ali jo ima namen dodeliti, šteje kot združljiva s skupnim trgov, z odstopanjem od določb člena 92 ali uredb po členu 94, če takšno odločitev upravičujejo izjemne okoliščine. Če je Komisija glede takšne pomoči že sprožila postopek iz prvega pododstavka tega odstavka, je posledica vložitve predloga zadevne države pri Svetu začasna prekinitev postopka do razglasitve stališča Sveta.

Če v treh mesecih po vložitvi omenjenega predloga Svet svojega stališča ne razglasi, odloča o primeru Komisija.

3. Komisija mora biti obveščena o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe. Če meni, da takšen načrt glede na člen 92 ni združljiv s skupnim trgov, nemudoma sproži postopek iz odstavka 2. Zadevna država članica ne sme izvajati svojih predlaganih ukrepov, dokler v tem postopku ni sprejeta dokončna odločitev.

Člen 94

Svet lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme vse ustrezne uredbe za uporabo členov 92 in 93, zlasti pa lahko določi pogoje, pod katerimi se uporablja člen 933., in vrste pomoči, ki so izvzete iz tega postopka.

POGLAVJE 2 Davčne določbe

Člen 95

Nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke.

Prav tako nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke.

Države članice najpozneje na začetku druge faze razveljavijo ali spremenijo vse določbe, obstoječe ob začetku veljavnosti te pogodbe, ki so v nasprotju z zgornjimi pravili.

Člen 96

Kadar se izdelki izvažajo na ozemlje katere koli države članice, povračilo notranjih davkov ne sme preseči notranjih davkov na omenjene izdelke, ki so bili uvedeni bodisi neposredno ali posredno.

Člen 97

Države članice, ki pobirajo prometni davek, izračunan na podlagi kumulativnega večfaznega davčnega sistema, lahko za notranje davke na uvožene izdelke ali za povračila, ki so jih odobrile za izvožene izdelke, določijo povprečne stopnje za izdelke ali skupine izdelkov, vendar le pod pogojem, da ne kršijo načel iz členov 95 in 96.

Kadar povprečne stopnje, ki jih določi država članica, niso v skladu s temi načeli, Komisija na zadevno državo naslovi ustrezne direktive ali odločbe.

Člen 98

Pri izvozu v druge države članice se ne smejo odobriti odpustitve in povračila drugih dajatev, razen prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja, niti ni dovoljeno uvajati izravnalnih dajatev ob uvozu iz držav članic, razen če ni Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino predhodno odobril predvidenih ukrepov za omejeno obdobje.

Člen 99

Komisija preuči, na kakšen način je mogoče v interesu skupnega trga uskladiti zakonodaje držav članic glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja, vključ-

no s kompenzacijskimi ukrepi, ki se uporabljajo za trgovino med državami članicami.

Komisija predloži predloge Svetu, ki odloča soglasno, ne da bi to posegalo v določbe členov 100 in 101.

POGLAVJE 3 Približevanje zakonodaje

Člen 100

Svet na predlog Komisije soglasno izda direktive za približevanje tistih določb zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga.

Glede direktiv, katerih izvajanje bi v eni ali več državah članicah povzročilo spremembo zakonodaje, se posvetuje s Skupščino in Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 101

Kadar Komisija ugotovi, da razlika med določbami zakonov ali drugih predpisov v državah članicah izkrivlja pogoje konkurence na skupnem trgu in da je nastalo izkrivljanje treba odpraviti, se posvetuje z zadevnimi državami članicami.

Če na podlagi posvetovanja ne pride do dogovora, s katerim bi to izkrivljanje odpravili, Svet na predlog Komisije izda potrebne direktive, v prvi fazi soglasno, nato pa s kvalificirano večino. Komisija in Svet lahko sprejmeta tudi druge ustrezne ukrepe, ki jih predvideva ta pogodba.

Člen 102

1. Kadar obstaja razlog za bojazen, da bi lahko sprejetje ali sprememba neke določbe zakona ali drugega predpisa povzročila izkrivljanje v smislu člena 101, se država članica, ki želi nadaljevati postopek za sprejemanje ali spremembo te določbe, posvetuje s Komisijo. Po posvetovanju z državami članicami Komisija priporoči zadevnim državam ustrezne ukrepe, s katerimi bi se izognili omenjenemu izkrivljanju.

2. Če država članica, ki želi uvesti ali spremeniti svoje predpise, ne upošteva priporočila, ki ga je naslovila nanjo Komisija, drugim državam članicam ni treba spreminjati svojih notranjih predpisov v skladu s členom 101, s katerimi bi odpravile takšno izkrivljanje. Če država članica, ki priporočila Komisije ni upoštevala, povzroči izkrivljanje samo v lastno škodo, se določbe člena 101 ne uporabijo.

NASLOV II EKONOMSKA POLITIKA

POGLAVJE 1 Konjunkturna politika

Člen 103

1. Države članice obravnavajo svoje konjunkturne politike kot zadevo skupnega pomena. Posvetujejo se med seboj in s Komisijo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti glede na okoliščine.

2. Ne da bi to posegalo v druge postopke, ki jih predvideva ta pogodba, lahko Svet na predlog Komisije soglasno odloči o ukrepih, ki ustrezajo razmeram.

3. Svet po potrebi na predlog Komisije s kvalificirano večino sprejme direktive, potrebne za uveljavitev ukrepov, o katerih je odločil v skladu z odstavkom 2.

4. Postopki iz tega člena se uporabljajo tudi, če nastanejo težave pri preskrbi z določenimi izdelki.

POGLAVJE 2 Plačilna bilanca

Člen 104

Vsaka država članica vodi ekonomsko politiko, ki je potrebna za zagotavljanje uravnoteženosti njene celotne plačilne bilance in ohranjanje zaupanja v njeno valuto, pri čemer skrbi za zagotovitev visoke stopnje zaposlenosti in stabilnosti ravni cen.

Člen 105

1. Za lažje doseganje ciljev iz člena 104 države članice usklajujejo svoje ekonomske politike. V ta namen vzpostavijo sodelovanje med svojimi pristojnimi upravnimi službami in centralnimi bankami.

Komisija predloži Svetu priporočila za vzpostavitev tega sodelovanja.

2. Za čim bolj učinkovito usklajevanje monetarnih politik držav članic, ki je nujno za delovanje notranjega trga, se ustanovi Monetarni odbor s svetovalnim statusom, ima naslednje naloge:

- spremljati monetarno in finančno stanje držav članic in Skupnosti in splošni plačilni sistem držav članic ter o tem redno poročati Svetu in Komisiji;

- na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo pripravljati mnenja za navedeni instituciji.

Države članice in Komisija imenujejo po dva člana Monetarnega odbora.

Člen 106

1. Vsaka država članica se zavezuje, da bo odobrila vsa plačila, vezana na pretok blaga, storitev ali kapitala, ter vse prenose kapitala in osebnih prejemkov v valuti države članice, v kateri prebiva upnik ali upravičenec, če je bil pretok blaga, storitev, kapitala in oseb med državami članicami liberaliziran v skladu s to pogodbo.

Države članice izražajo pripravljenost izvesti liberalizacijo plačil v večjem obsegu, kakor je predviden v prejšnjem odstavku, če to dopuščajo njihove splošne gospodarske razmere, zlasti stanje plačilne bilance.

2. Če je pretok blaga, storitev in kapitala omejen le z omejitvami nanj vezanih plačil, se te omejitve postopno odpravijo s smiselno uporabo določb poglavij, ki se nanašajo na odpravo količinskih omejitev, liberalizacijo storitev in prosti pretok kapitala.

3. Države članice se zavezujejo, da med seboj ne bodo uvajale novih omejitev glede prenosov, ki so vezani na neblagovne transakcije, navedene v Prilogi III k tej pogodbi.

Postopna odprava obstoječih omejitev se izvede v skladu z določbami členov 63 do 65, če je ne urejajo določbe odstavkov 1 in 2 ali poglavje o prostem pretoku kapitala.

4. Po potrebi se države članice med seboj posvetujejo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti, da se omogočijo plačila in prenos iz tega člena; taki ukrepi ne smejo škodovati doseganju ciljev tega člena.

Člen 107

1. Vsaka država članica obravnava svojo politiko deviznega tečaja kot zadevo skupnega pomena.

2. Če država članica uvede spremembo deviznega tečaja, ki ni v skladu s cilji iz člena 104 in resno izkrivlja pogoje konkurence, lahko Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom dovoli drugim državam članicam, da za točno omejeno obdobje sprejmejo potrebne ukrepe, katerih pogoje in podrobnosti določi Komisija, da bi tako preprečili posledice tega dejanja.

Člen 108

1. Kadar ima država članica plačilnobilančne težave ali obstaja resna nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla, bodisi zaradi splošne neuravnoteženosti plačilne bilance ali vrste valute, s katero razpolaga, in kadar bi te težave lahko predvsem ogrozile delovanje skupnega trga ali postopno uresničevanje skupne trgovinske politike, Komisija nemudoma preuči stanje te države in ukrepe, ki jih je ta ob uporabi vseh razpoložljivih sredstev sprejela ali jih lahko sprejme v skladu z določbami člena 104. Komisija navede ukrepe, ki jih priporoča tej državi članici v sprejetje.

Če se izkaže, da ukrepi, ki jih je sprejela država članica, in ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, ne zadoščajo za premagovanje nastalih ali grozečih težav, Komisija po posvetovanju z Monetarnim odborom priporoči Svetu odobritev medsebojne pomoči in ustreznih metod za njeno izvajanje.

Komisija redno obvešča Svet o stanju in njegovih spremembah.

2. Svet s kvalificirano večino odobri omenjeno medsebojno pomoč; sprejme direktive ali odločbe, s katerimi določi pogoje in podrobnosti te pomoči, katere oblike so lahko naslednje:

- a) usklajeno delovanje v razmerju do ali v okviru drugih mednarodnih organizacij, na katere se lahko države članice obrnejo;

- b) ukrepi, potrebni za preprečevanje preusmeritve trgovinskih tokov, kadar država članica, ki je v težavah, ohrani ali ponovno uvede količinske omejitve do tretjih držav;

- c) odobritev kreditov v omejenem obsegu drugih držav članic, za kar je potrebno njihovo soglasje.

Poleg tega je lahko v prehodnem obdobju medsebojna pomoč v obliki posebnega znižanja carin ali povečanja kvot z namenom povečanja uvoza iz države, ki je v težavah, za kar je potrebno soglasje držav, ki bi te ukrepe sprejele.

3. Če Svet medsebojne pomoči, ki jo je priporočila Komisija, ne odobri ali če odobrena medsebojna pomoč in sprejeti ukrepi ne zadoščajo, Komisija dovoli državi, ki je v težavah, da sprejme zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Svet lahko s kvalificirano večino takšno dovoljenje prekliche ter spremeni omenjene pogoje in podrobnosti.

Člen 109

1. Kadar nastopi nenadna plačilnobilančna kriza in odločitev v smislu člena 1082. ni takoj sprejeta, lahko zadevna država članica preventivno sprejme potrebne zaščitne ukrepe. Ti ukrepi smejo povzročati kar najmanjše motnje v delovanju skupnega trga, po obsegu pa ne smejo preseči okvira, ki je nujno potreben za odpravo nenadno nastalih težav.

2. Komisija in druge države članice se o takšnih zaščitnih ukrepih obvestijo najpozneje ob začetku njihove veljavnosti. Komisija lahko Svetu priporoči odobritev medsebojne pomoči v skladu s členom 108.

3. Po pridobljenem mnenju Komisije in opravljenem posvetu z Monetarnim odborom, lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da zadevna država spremeni, odloži ali odpravi zgoraj omenjene zaščitne ukrepe.

POGLAVJE 3 Trgovinska politika

Člen 110

Z medsebojno vzpostavitvijo carinske unije nameravajo države članice v skupnem interesu prispevati k usklajenemu razvoju svetovne trgovine, postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini in zmanjševanju carinskih ovir.

Skupna trgovinska politika upošteva ugoden učinek, ki ga ima lahko odprava carin med državami članicami na povečanje konkurenčnosti podjetij v teh državah.

Člen 111

Brez poseganja v člena 115 in 116 se med prehodnim obdobjem uporabljajo naslednje določbe:

1. Države članice usklajujejo svoje trgovinske odnose s tretjimi državami tako, da bodo do konca prehodnega obdobja izpolnjeni vsi pogoji za izvajanje skupne zunanjetrговinske politike.

Komisija predloži Svetu predloge glede postopka za skupne ukrepe v prehodnem obdobju in poenotenja trgovinske politike.

2. Komisija predloži Svetu priporočila za carinska pogajanja s tretjimi državami o skupni carinski tarifi.

Svet pooblasti Komisijo za začetek pogajanj.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje kot pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet.

3. Pri izvajanju pristojnosti iz tega člena odloča Svet med prvima dvema fazama soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

4. Države članice v posvetovanju s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe zlasti za prilagoditev veljavnih carinskih sporazumov s tretjimi državami, zato da ne pride do zamude pri uveljavitvi skupne carinske tarife.

5. Države članice si zadajo za cilj med seboj čim bolj poenotiti sezname sprostitev za tretje države ali skupine držav. V ta namen Komisija pripravi vsa ustrezna priporočila za države članice.

Če države članice odpravijo ali zmanjšajo količinske omejitve za tretje države, o tem predhodno obvestijo Komisijo, drugim državam članicam pa priznajo enako obravnavanje.

Člen 112

1. Brez poseganja v obveznosti, prevzete v okviru drugih mednarodnih organizacij, države članice pred koncem prehodnega obdobja postopno uskladijo sisteme za odobritev pomoči za izvoz v tretje države v obsegu, ki zagotavlja, da se konkurenca med podjetji Skupnosti ne izkrivlja.

Svet na predlog Komisije do konca druge faze soglasno, nato pa s kvalificirano večino izda direktive, ki so potrebne za ta namen.

2. Prejšnje določbe se ne uporabljajo za povračila carin ali dajatev z enakim učinkom niti za povračila posrednih davkov, vključno s prometnimi davki, trošarinami in drugimi posrednimi davki, dovoljenih pri izvozu blaga iz države članice v tretjo državo, kolikor takšno povračilo ne presega zneska dajatve, ki je bila neposredno ali posredno uvedena za izvožene izdelke.

Člen 113

1. Po koncu prehodnega obdobja skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, doseganja enotnosti pri ukrepih liberalizacije, izvozni politiki in ukrepih za zaščito trgovine, na primer glede dampinga ali subvencij.

2. Komisija predloži Svetu predloge za izvajanje skupne trgovinske politike.

3. Kadar so za sklenitev sporazumov s tretjimi državami potrebna pogajanja, Komisija predloži Svetu priporočila, ta pa pooblasti Komisijo za začetek potrebnih pogajanj.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje kot pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet.

4. Svet pri izvajanju pristojnosti, ki so mu dodeljene v skladu s tem členom, odloča s kvalificirano večino.

Člen 114

Sporazume iz člena 1112. in člena 113 sklepa v imenu Skupnosti Svet, v prvih dveh fazah soglasno, nato pa s kvalificirano večino.

Člen 115

Za zagotovitev tega, da preusmeritev trgovinskih tokov ne bi ovirala izvajanja ukrepov trgovinske politike, ki so jih v skladu s to pogodbo sprejele države članice, ali kadar razlike med takšnimi ukrepi povzročajo gospodarske težave v eni ali več državah članicah, Komisija priporoči metode potrebnega sodelovanja med državami članicami. Če to ne zadostuje, Komisija državam članicam dovoli, da sprejmejo potrebne zaščitne ukrepe, za katere določi pogoje in podrobnosti.

Med prehodnim obdobjem lahko države članice v nujnih primerih same sprejmejo potrebne ukrepe, o katerih uradno obvestijo druge države članice in Komisijo, ki lahko odloči, naj zadevne države članice te ukrepe spremenijo ali odpravijo.

Pri izbiri omenjenih ukrepov se da prednost takšnim, ki povzročajo kar najmanj motenj v delovanju skupnega trga in ki upoštevajo potrebo, da se, kolikor je mogoče, pospeši uvedba skupne carinske tarife.

Člen 116

Po koncu prehodnega obdobja države članice glede vseh vprašanj, ki so posebnega pomena za skupni trg, ukrepajo v okviru mednarodnih ekonomskih organizacij samo še skupaj. Za ta namen Komisija predloži Svetu predloge za obseg in

izvajanje tega skupnega ukrepanja, o katerih odloča Svet s kvalificirano večino.

Med prehodnim obdobjem se države članice med seboj posvetujejo z namenom, da bi uskladle svoje ukrepanje in kolikor je mogoče, sprejele enotno stališče.

NASLOV III SOCIALNA POLITIKA

POGLAVJE 1 Socialne določbe

Člen 117

Države članice soglašajo, da si je treba prizadevati za izboljšanje delovnih pogojev in življenjske ravni delavcev, tako da bi omogočili njihovo izenačitev in obenem ohranjali izboljšave.

Države članice menijo, da takšen razvoj ne bo le posledica delovanja skupnega trga, ki bo dajal prednost usklajevanju socialnih sistemov, marveč tudi postopkov, predvidenih v tej pogodbi, in približevanja določb zakonov ali drugih predpisov.

Člen 118

Brez poseganja v druge določbe te pogodbe in v skladu s svojimi splošnimi cilji ima Komisija nalogo, da podpira tesno sodelovanje med državami članicami na socialnem področju, zlasti glede zadev, ki se nanašajo na:

- zaposlovanje;
- delovno pravo in delovne pogoje;
- osnovno in nadaljnje poklicno usposabljanje;
- socialno varnost;
- preprečevanje nesreč pri delu in poklicnih bolezni;
- higieno dela;
- pravico združevanja ter kolektivna pogajanja med delodajalci in delavci.

V ta namen Komisija tesno sodeluje z državami članicami z izdelavo študij, dajanjem mnenj in s pripravo posvetovanj glede težav, ki se pojavljajo na nacionalni ravni, pa tudi glede tistih, ki zadevajo mednarodne organizacije.

Preden Komisija da mnenje iz tega člena, se posvetuje z Ekonomsko-socialnim odborom.

Člen 119

Vsaka država članica med prvo fazo zagotovi, nato pa ohranja uporabo načela, naj moški in ženske prejemajo enako plačilo za enako delo.

V tem členu "plačilo" pomeni običajno osnovno ali minimalno mezdo ali plačo ter kakršne koli druge prejemke v denarju ali v naravi, ki jih delavec prejme iz naslova zaposlitve neposredno ali posredno od svojega delodajalca.

Enako plačilo brez diskriminacije glede na spol pomeni:

- a) da se plačilo za enako delo po akordnih postavkah izračuna na podlagi enakih merskih enot;
- b) da je plačilo za delo po urnih postavkah enako za enako delovno mesto.

Člen 120

Države članice si prizadevajo ohraniti obstoječo enakovrednost sistemov plačanih dopustov.

Člen 121

Svet lahko po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom soglasno dodeli Komisiji naloge v zvezi z izvajanjem skupnih ukrepov, zlasti tistih, ki se nanašajo na socialno varnost delavcev migrantov iz členov 48 do 51.

Člen 122

Komisija v svojem letnem poročilu za Skupščino nameni posebno poglavje razvoju socialnih razmer v Skupnosti.

Skupščina lahko pozove Komisijo, naj pripravi poročila o posebnih problemih, ki se nanašajo na socialne razmere.

POGLAVJE 2 Evropski socialni sklad

Člen 123

Da bi izboljšali zaposlitvene priložnosti delavcev na skupnem trgu in tako prispevali k dvigu življenjske ravni, se v skladu s spodaj navedenimi določbami ustanovi Evropski socialni sklad, katerega naloga je omogočiti lažje zaposlovanje delavcev ter povečati njihovo geografsko in poklicno mobilnost v Skupnosti.

Člen 124

Sklad upravlja Komisija.

Pri tej nalogi Komisiji pomaga odbor, ki mu predseduje član Komisije, sestavljen pa je iz predstavnikov vlad, sindikatov in organizacij delodajalcev.

Člen 125

1. Sklad na prošnjo države članice v okviru predpisov, predvidenih v členu 127, krije 50% izdatkov, ki jih ta država ali oseba javnega prava po začetku veljavnosti te pogodbe nameni za:

- a) zagotovitev produktivne ponovne zaposlitve delavcev:
 - s poklicnim preusposabljanjem,
 - z dodatki za preselitev;

b) dodelitev pomoči delavcem, katerih zaposlitev se v celoti ali delno omeji ali začasno odloži zaradi preusmeritve podjetja v drugo proizvodnjo, da se jim omogoči ohraniti enako raven dohodkov, medtem ko čakajo na ponovno polno zaposlitev.

2. Prispevek sklada k stroškom za poklicno preusposabljanje se lahko dodeli le pod pogojem, da je brezposelne delavce mogoče zaposliti samo v novem poklicu in če so bili najmanj šest mesecev produktivno zaposleni v poklicu, za katerega so se preusposobili.

Prispevek k dodatkom za preselitev se lahko dodeli le pod pogojem, da so bili brezposelni delavci primorani zamenjati bivališče znotraj Skupnosti in če so bili že najmanj šest mesecev produktivno zaposleni v novem kraju bivanja.

Prispevek za delavce v primeru preusmeritve podjetja se lahko dodeli samo pod naslednjimi pogoji:

- a) da so zadevni delavci ponovno polno zaposleni v tem podjetju že najmanj šest mesecev,
- b) da je zainteresirana vlada predhodno predložila načrt preusmeritve in njenega financiranja, ki ga je pripravilo to podjetje in
- c) da je Komisija ta načrt preusmeritve predhodno odobrila.

Člen 126

Po izteku prehodnega obdobja lahko Svet po prejemu mnenja Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino:

- a) s kvalificirano večino sklene, da se prispevek iz člena 125 ne bo več dodeljeval, niti v celoti niti delno,
- b) soglasno določi nove zadolžitve, ki se lahko poverijo skladu v okviru njegove naloge iz člena 123.

Člen 127

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Skupščino s kvalificirano večino sprejme potrebne predpise za izvajanje členov 124 do 126; zlasti podrobno določi pogoje, pod katerimi sklad dodeli prispevek v skladu s členom 125 kakor tudi vrste podjetij, katerih delavci so upravičeni do dodatkov, predvidenih v členu 125.1.(b).

Člen 128

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom določi splošna načela za izvajanje skupne politike glede poklicnega usposabljanja, ki naj prispeva k usklajenemu razvoju nacionalnih ekonomij in skupnega trga.

NASLOV IV EVROPSKA INVESTICIJSKA BANKA

Člen 129

Ustanovi se Evropska investicijska banka, ki je pravna oseba. Člani Evropske investicijske banke so države članice.

Statut Evropske investicijske banke je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi.

Člen 130

Naloga Evropske investicijske banke je, da v interesu Skupnosti prispeva k uravnoteženemu in nemotenemu razvoju skupnega trga, pri čemer ima dostop do trga kapitala in uporablja lastna sredstva. V ta namen banka, ki posluje na neprofitni podlagi, odobrava posojila in izdaja jamstva, ki v vseh sektorjih gospodarstva olajšujejo financiranje naslednjih projektov:

- a) projektov za razvoj regij z omejenimi možnostmi;
- b) projektov za posodabljanje ali preoblikovanje podjetij ali razvoj novih dejavnosti, potrebnih zaradi postopne vzpostavitve skupnega trga, kadar so ti projekti takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah;
- c) projektov skupnega interesa za več držav članic, ki so takšnega obsega ali takšne vrste, da jih ni mogoče v celoti financirati iz sredstev, ki so na voljo v posameznih državah članicah.

ČETRTI DEL

Pridruževanje čezmorskih držav in ozemelj

Člen 131

Države članice soglašajo, da Skupnosti pridružijo neevropske države in ozemlja, ki imajo posebne odnose z Belgijo, Francijo, Italijo in Nizozemsko. Te države in ozemlja (v nadaljnjem besedilu "države in ozemlja") so navedene v Prilogi IV k tej pogodbi.

Namen pridruževanja je spodbujati gospodarski in socialni razvoj držav in ozemelj ter vzpostavljati tesne ekonomske odnose med njimi in Skupnostjo kot celoto.

V skladu z načeli, navedenimi v preambuli te pogodbe, je glavni namen pridruževanja podpirati interese in blaginjo prebivalcev držav in ozemelj, da bi jim omogočili gospodarsko, socialno in kulturno razvitost, za katero si prizadevajo.

Člen 132

Cilji pridruževanja so naslednji:

- 1. Države članice obravnavajo trgovino z državami in ozemlji enako kakor medsebojno trgovino v skladu s to pogodbo.
- 2. Vsaka država ali ozemlje obravnava trgovino z državami članicami ter z drugimi državami in ozemlji enako kakor trgovino s tisto evropsko državo, s katero ima posebne odnose.
- 3. Države članice so udeležene pri naložbah, potrebnih za postopen razvoj teh držav in ozemelj.
- 4. Pri naložbah, ki jih financira Skupnost, lahko v razpisih in dobavah pod enakimi pogoji sodelujejo vse fizične in pravne osebe, ki so državljani države članice ali ene od držav in ozemelj.
- 5. V odnosih med državami članicami ter državami in ozemlji se pravica državljanov in družb ali podjetij do ustanavljanja ureja v skladu z določbami in postopki iz poglavja o pravici do ustanavljanja in na podlagi nediskriminacije, pri čemer se upoštevajo vse posebne določbe, sprejete v skladu s členom 136.

Člen 133

- 1. Pri uvozu blaga s poreklom iz držav in z ozemelj v države članice se carine v celoti odpravijo skladno s postopno odpravo carin med državami članicami v skladu z določbami te pogodbe.
- 2. Carine pri uvozu blaga v države ali na ozemlja iz držav članic ali drugih držav ali ozemelj se postopno odpravijo v skladu z določbami členov 12, 13, 14, 15 in 17.
- 3. Vendar pa lahko države in ozemlja uvedejo carine, ki so potrebne za njihov razvoj in industrializacijo ali financiranje njihovega proračuna.

Carine iz prejšnjega pododstavka pa se postopno znižajo na raven carin, ki veljajo za uvoz izdelkov iz tiste države članice, s katero ima posamezna država ali ozemlje posebne odnose. Odstotki in časovni raspored znižanj, ki jih predvideva ta pogodba, se uporabljajo za razliko med carinami, uvedenimi za izdelek iz tiste države članice, ki ima posebne odnose z zadevno državo ali ozemljem, in carinami, ki pri uvozu iz Skupnosti veljajo za enak izdelek ob vstopu v državo ali na ozemlje, ki izdelek uvaža.

4. Odstavek 2 se ne uporablja za države in ozemlja, ki zaradi posebnih mednarodnih obveznosti že ob začetku veljavnosti te pogodbe uporabljajo nediskriminacijsko carinsko tarifo.

5. Uvedba ali sprememba carin za blago, uvoženo v države in na ozemlja, ne sme ne pravno ne dejansko povzročati neposredne ali posredne diskriminacije med uvozom iz posameznih držav članic.

Člen 134

Če obstaja možnost, da bi ob uporabi določb člena 1331. raven carin za blago, uvoženo iz tretje države v državo ali na ozemlje, povzročila preusmeritev trgovinskih tokov na škodo katere koli države članice, lahko ta od Komisije zahteva, da drugim državam članicam predlaga ukrepe, potrebne za izboljšanje stanja.

Člen 135

Ob upoštevanju določb o javnem zdravju, javni varnosti ali javnem redu je prosto gibanje delavcev iz držav in z ozemelj v državah članicah ter delavcev iz držav članic v državah in na ozemljih urejeno s sporazumi, ki se sklenejo naknadno ob soglasni odobritvi držav članic.

Člen 136

Za začetno obdobje petih let po začetku veljavnosti te pogodbe se s konvencijo o izvajanju, ki je priloga k tej pogodbi, določi podrobnosti in postopek pridruževanja držav in ozemelj Skupnosti.

Svet še pred iztekom konvencije iz prejšnjega odstavka na podlagi pridobljenih izkušenj in načel iz te pogodbe, soglasno sprejme določbe za naslednje obdobje.

PETI DEL

Institucije skupnosti

NASLOV I

DOLOČBE O INSTITUCIJAH

POGLAVJE 1

Institucije

ODDELEK 1

Skupščina

Člen 137

Skupščina, ki jo sestavljajo predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, izvaja pristojnosti svetovanja in nadzora, ki so ji dodeljene s to pogodbo.

Člen 138

1. Skupščino sestavljajo poslanci, ki jih morajo imenovati parlamenti izmed svojih članov po postopku, ki ga določi vsaka država članica.

2. Število poslancev je naslednje:

Belgija	14
Francija	36
Nemčija	36
Italija	36
Luksemburg	6
Nizozemska	14

3. Skupščina pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 139

Skupščina ima letna zasedanja. Sestane se brez posebnega sklica tretji torek v oktobru.

Skupščina se lahko na zahtevo večine svojih članov ali na zahtevo Sveta oziroma Komisije sestane na izrednem zasedanju.

Člen 140

Skupščina izvoli svojega predsednika in svoje predsedstvo med svojimi člani.

Člani Komisije se lahko udeležujejo vseh sej in lahko na svojo zahtevo govorijo v imenu Komisije.

Komisija ustno ali pisno odgovarja na vprašanja, ki ji jih postavi Skupščina ali njeni člani.

Svet govori v Skupščini v skladu s pogoji, ki jih je določil v svojem poslovniku.

Člen 141

Razen če ta pogodba ne določa drugače, Skupščina odloča z absolutno večino oddanih glasov.

Sklepčnost se določi s poslovníkom.

Člen 142

Skupščina sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov.

Zapisniki razprav Skupščine se objavijo v skladu s tem poslovníkom.

Člen 143

Skupščina na javni seji razpravlja o letnem splošnem poročilu, ki ji ga predloži Komisija.

Člen 144

Če je vložen predlog nezaupnice o delu Komisije, sme Skupščina o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.

Če je predlog nezaupnice sprejet z dvotretjinsko večino oddanih glasov, kar predstavlja večino članov Skupščine, morajo člani Komisije kolektivno odstopiti. Tekoče posle opravljajo do zamenjave v skladu s členom 158.

ODDELEK 2

Svet

Člen 145

Da bi zagotovil doseganje ciljev te pogodbe, Svet v skladu z njenimi določbami:

- skrbi za usklajevanje splošnih ekonomskih politik držav članic;
- ima pristojnost odločanja.

Člen 146

Svet sestavljajo predstavniki držav članic. Vsaka vlada vanj imenuje enega svojih članov.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev po abecednem vrstnem redu držav članic.

Člen 147

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije.

Člen 148

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, Svet odloča z večino svojih članov.

2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	2
Nemčija	4
Francija	4
Italija	4
Luksemburg	1
Nizozemska	2

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

- dvanajst glasov za, kadar ta pogodba zahteva, da se sprejmejo na predlog Komisije;
- dvanajst glasov za, ki jih oddajo vsaj štirje člani, v vseh drugih primerih.

3. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečujejo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje.

Člen 149

Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, se za spremembe tega predloga zahteva soglasje.

Dokler Svet ne odloči, lahko Komisija svoj prvotni predlog spremeni, zlasti kadar se je o tem predlogu posvetovala s Skupščino.

Člen 150

Pri glasovanju se lahko na vsakega člana Sveta prenese glasovalna pravica največ enega od drugih članov.

Člen 151

Svet sprejme svoj poslovnik.

Poslovnik lahko predvidi ustanovitev odbora, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic. Svet določi naloge in pristojnosti tega odbora.

Člen 152

Svet lahko od Komisije zahteva, da zanj pripravi vse študije, ki so po njegovem mnenju potrebne za doseganje skupnih ciljev, in da mu predloži ustrezne predloge.

Člen 153

Svet po prejemu mnenja Komisije določi pravila, ki urejajo delovanje odborov, predvidenih v tej pogodbi.

Člen 154

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi vsa druga izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

ODDELEK 3 **Komisija**

Člen 155

Da bi Komisija zagotovila ustrezno delovanje in razvoj skupnega trga:

- skrbi za uporabo določb te pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo;
- oblikuje priporočila ali daje mnenja glede zadev, obravnavanih v tej pogodbi, če je to v njej izrecno predvideno ali po mnenju Komisije potrebno;
- ima v skladu s to pogodbo lastno pristojnost odločanja in sodeluje pri oblikovanju ukrepov, ki jih sprejemata Svet in Skupščina;
- izvaja pristojnosti, ki jih je nanjo prenesel Svet za izvajanje njegovih predpisov.

Člen 156

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Skupščine objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 157

1. Komisija ima devet članov, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

V Komisiji ne smeta biti več kakor dva člana z državljanstvom iste države.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju teh nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od posameznih vlad ali drugih organov. Vzdržati se morajo vseh dejanj, ki so nezdružljiva z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Ob prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 160 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali drugih namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 158

Člane Komisije v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

Njihov mandat traja štiri leta. Lahko so ponovno imenovani.

Člen 159

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Tako izpraznjeno mesto se za preostanek njegovega mandata zapolni. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Razen ob razrešitvi po členu 160 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 160

Če kateri koli član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

V takem primeru ga lahko Svet soglasno začasno razreši in poskrbi za njegovo zamenjavo, dokler Sodišče ne odloči.

Sodišče ga lahko začasno razreši na predlog Sveta ali Komisije.

Člen 161

Predsednik in dva podpredsednika Komisije sta imenovana izmed njenih članov za dve leti po enakem postopku, kot je predviden za imenovanje članov Komisije. Lahko so ponovno imenovani.

Razen pri zamenjavi Komisije kot celote se imenovanje izvede po posvetovanju s Komisijo.

Predsednik in podpredsednika so ob odstopu ali smrti nadomesteni za preostanek njihovega mandata pod pogoji, določenimi v prvem odstavku.

Člen 162

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 163

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 157.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovníkom določeno število članov.

ODDELEK 4

Sodišče

Člen 164

Sodišče zagotavlja spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Člen 165

Sodišče ima sedem sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa oblikuje senate treh ali petih sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev v skladu s pravili, sprejetimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji vedno, kadar odloča o zadevah, ki mu jih predložijo države članice ali ena od institucij Skupnosti, pa tudi pri obravnavi predhodnih vprašanj, ki mu jih predložijo v skladu s členom 177.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 167.

Člen 166

Sodišču pomagata dva generalna pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju naloge, ki mu je dodeljena v skladu s členom 164.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev in ustrezno prilagodi tretji odstavek člena 167.

Člen 167

Sodniki in generalna pravobranilca so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenjajo trije in štirje sodniki. Trije sodniki, ki jim mandat izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, so določeni z žrebom.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Generalni pravobranilec, kateremu se mandat izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, se določi z žrebom.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki se jim izteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Člen 168

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Člen 169

Če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi omogočila, da predloži svoje pripombe.

Če zadevna država ne ravna v skladu z mnenjem v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja zadevo predloži Sodišču.

Člen 170

Država članica, ki meni, da druga država članica ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, lahko zadevo predloži Sodišču.

Preden država članica vloži tožbo proti drugi državi članici zaradi domnevne kršitve obveznosti iz te pogodbe, mora zadevo predložiti Komisiji.

Komisija poda obrazloženo mnenje, potem ko je bila obema državam dana možnost, da se v kontradiktornem postopku ustno in pisno izrečeta.

Če Komisija v treh mesecih po datumu vložitve zadeve ne da svojega mnenja, to ni ovira, da zadeva ne bi bila predložena Sodišču.

Člen 171

Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Člen 172

Z uredbami, ki jih v skladu z določbami te pogodbe sprejema Svet, se lahko Sodišču dodeli neomejena pristojnost glede kazni, predvidenih v teh uredbah.

Člen 173

Sodišče nadzira zakonitost aktov Sveta in Komisije razen priporočil ali mnenj. V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali od njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj zvedel.

Člen 174

Če je tožba utemeljena, Sodišče razglasi zadevni akt za ničnega.

Če Sodišče razglasi uredbo za nično, določi, kadar meni, da je to potrebno, tiste njene učinke, ki jih je treba šteti za dokončne.

Člen 175

Če Svet ali Komisija z opustitvijo ukrepanja krši to pogodbo, lahko države članice in druge institucije Skupnosti vložijo pri Sodišču tožbo za ugotovitev kršitve.

Tožba je dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju. Če v dveh mesecih po tem pozivu zadevna institucija ne oblikuje svojega stališča, se lahko tožba vloži v nadaljnjih dveh mesecih.

Fizične ali pravne osebe se lahko pod pogoji, določenimi v prejšnjih odstavkih, pritožijo pri Sodišču glede tega, da neka institucija Skupnosti nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja.

Člen 176

Institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega ali ki je z opustitvijo ukrepanja kršila to pogodbo, mora sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Ta obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 215.

Člen 177

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

- razlage te pogodbe;
- veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti,
- razlage statuten organov, ustanovljenih z aktom Sveta, kolikor je v teh statutih to predvideno.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Člen 178

Sodišče je pristojno v sporih glede nadomestila škode, ki ga predvideva drugi odstavek člena 215.

Člen 179

Sodišče je v mejah in pod pogoji, ki so določeni v kadrovskih predpisih ali v pogojih za zaposlitev, pristojno za vse spore med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

Člen 180

Sodišče je v mejah, določenih v nadaljevanju te pogodbe, pristojno v sporih glede:

a) izpolnjevanja obveznosti držav članic v skladu s statutom Evropske investicijske banke. V tej zvezi ima svet direktorjev banke pooblastila, dodeljena Komisiji v skladu s členom 169;

b) ukrepov, ki jih je sprejel svet guvernerjev banke. V tej zvezi lahko vsaka država članica, Komisija ali svet direktorjev banke sproži postopek v skladu s pogoji iz člena 173;

c) ukrepov, ki jih je sprejel svet direktorjev banke. Postopke zoper takšne ukrepe lahko sprožijo samo države članice ali Komisija pod pogoji iz člena 173 in le zaradi neupoštevanja postopka, predvidenega v členu 212., 5., 6. in 7. statuta banke.

Člen 181

Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene Skupnost ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali jih ureja javno ali zasebno pravo.

Člen 182

Sodišče je pristojno v vseh sporih med državami članicami, ki se nanašajo na predmet te pogodbe, če je bil spor predložen Sodišču v skladu s posebnim sporazumom med strankami.

Člen 183

Spori, v katerih je ena od strank Skupnost, niso izvzeti iz pristojnosti sodišč držav članic, razen kjer je bila pristojnost s to pogodbo dodeljena Sodišču.

Člen 184

Ne glede na iztek roka iz tretjega odstavka člena 173 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo Sveta ali Komisije, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v prvem odstavku člena 173, ne uporablja.

Člen 185

Tožbe, vložene pri Sodišču, nimajo odločilnega učinka. Vendar pa lahko Sodišče, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta.

Člen 186

Sodišče lahko v vseh pri njem vloženih zadevah sprejme potrebnečasne odredbe.

Člen 187

Sodbe Sodišča so izvršljive v skladu s pogoji iz člena 192.

Člen 188

Statut Sodišča je določen v posebnem protokolu.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora soglasno odobriti Svet.

POGLAVJE 2

Skupne določbe za več institucij

Člen 189

Za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z določbami te pogodbe, Svet in Komisija sprejemata uredbe in direktive, izdajata odločbe, pripravljata priporočila ali dajeta mnenja.

Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena.

Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Člen 190

V uredbah, direktivah in odločbah Sveta in Komisije se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi.

Člen 191

Uredbe se objavijo v Uradnem listu Skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

O direktivah in odločbah se pošlje uradno obvestilo tistim, na katere so naslovljene, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom.

Člen 192

Odločbe Sveta ali Komisije, ki nalagajo denarno obveznost osebam, so izvršilni naslov; to ne velja za države.

Izvršbo urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Nacionalni organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake od držav članic ter o tem obvesti Komisijo in Sodišče, priloži odločbi potrdilo o njeni izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločbe.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta preide na izvršbo v skladu z nacionalnim pravom tako, da zadevo predloži neposredno pristojnim organom.

Izvršba se lahko odloži le z odločbo Sodišča. Vendar so za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih dejanj pristojna sodišča zadevne države.

POGLAVJE 3

Ekonomsko-socialni odbor

Člen 193

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev in predstavniki javnosti.

Člen 194

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Nemčija	24
Francija	24
Italija	24
Luksemburg	5
Nizozemska	12

Člane Odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani Odbora so imenovani osebno in niso vezani na nikakršna obvezna navodila.

Člen 195

1. Za imenovanje članov odbora predloži vsaka država članica Svetu seznam, na katerem je dvakrat toliko kandidatov, kolikor je dodeljenih sedežev za njene državljane.

Pri sestavi odbora se upošteva potreba po zagotavljanju ustreznih zastopanosti različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

2. Svet se posvetuje s Komisijo. Pridobi lahko mnenje reprezentativnih evropskih organizacij iz različnih gospodarskih in socialnih sektorjev, ki jih zadevajo dejavnosti Skupnosti.

Člen 196

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik in ga predloži v odobritev Svetu, ki o njem odloča soglasno.

Skliče ga njegov predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije.

Člen 197

Odbor vključuje strokovne skupine za glavna področja, ki jih zajema ta pogodba.

Zlasti vključuje strokovni skupini za kmetijstvo in promet, za kateri veljajo posebne določbe naslovov, ki se nanašata na kmetijstvo in promet.

Te strokovne skupine delujejo v okviru splošnih pristojnosti odbora. Z njimi se ne sme posvetovati neodvisno od odbora.

V okviru odbora se lahko ustanovijo tudi pododbori, ki pripravljajo osnutke mnenj o specifičnih vprašanjih ali na specifičnih področjih, ki se predložijo odboru v presojo.

Poslovnik določa način sestave ter ureja pristojnosti strokovnih skupin in pododborov.

Člen 198

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev njegovega mnenja, ki ne sme biti krajši od deset dni od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji.

NASLOV II FINANČNE DOLOČBE

Člen 199

Vse postavke prihodkov in odhodkov Skupnosti, tudi tiste, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad, se vključijo v načrte, ki se pripravijo za vsako proračunsko leto, in prikažejo v proračunu.

Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu, morajo biti uravnoteženi.

Člen 200

1. Prihodki proračuna zajemajo, ne glede na katere koli druge prihodke, finančne prispevke držav članic, ki so določeni po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija	7,9
Francija	28,0
Nemčija	28,0
Italija	28,0
Luksemburg	0,2
Nizozemska	7,9

2. Vendar pa so finančni prispevki držav članic za kritje odhodkov Evropskega socialnega sklada določeni po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija	8,8
Francija	32,0
Nemčija	32,0
Italija	20,0
Luksemburg	0,2
Nizozemska	7,0

3. Razdelitvena ključa lahko Svet soglasno spremeni.

Člen 201

Komisija preuči pogoje, pod katerimi bi lahko finančne prispevke držav članic iz člena 200 nadomestila lastna sredstva, zlasti prihodki iz skupne carinske tarife, ko bo dokončno uvedena.

V ta namen Komisija predloži Svetu predloge.

Svet po posvetovanju s Skupščino o teh predlogih soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 202

V proračunu prikazani odhodki seodobrijo za eno proračunsko leto, razen če uredbe, sprejete v skladu s členom 209, ne določajo drugače.

Pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 209, se razen odhodkov za zaposlene lahko vsa odobrena proračunska sredstva, ki niso bila porabljena do konca proračunskega leta, prenesajo samo na naslednje proračunsko leto.

Odobrena proračunska sredstva se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 209 dodatno razčlenijo.

Odhodki Skupščine, Sveta, Komisije in Sodišča se brez poseganja v posebno ureditev, ki velja za nekatere skupne odhodkovne postavke, prikažejo v ločenih delih proračuna.

Člen 203

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pred 1. julijem pripravi načrt svojih odhodkov. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte.

Komisija predloži Svetu predhodni predlog proračuna najpozneje do 30. septembra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

3. Svet s kvalificirano večino sprejme predlog proračuna in ga predloži Skupščini.

Predlog proračuna se Skupščini predloži najpozneje do 31. oktobra v letu, ki je pred letom njegovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico Svetu predlagati spremembe predloga proračuna.

4. Če je Skupščina v roku enega meseca po prejemu predloga proračuna tega odobrila ali če svojega mnenja ni predložila Svetu, se šteje, da je proračun dokončno sprejet.

Če Skupščina v tem roku predlaga spremembe, se tako spremenjen predlog proračuna predloži Svetu. Po razpravi o predlogu proračuna s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami Svet s kvalificirano večino dokončno sprejme proračun.

5. Za sprejem dela proračuna, ki se nanaša na Evropski socialni sklad, se glasovi članov Sveta ponderirajo takole:

Belgija	8
Francija	32
Nemčija	32
Italija	20
Luksemburg	1
Nizozemska	7

Sklepi veljajo, če je bilo oddanih najmanj 67 glasov za.

Člen 204

Če proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Svet lahko s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, če so upoštevani drugi pogoji iz prvega pododstavka.

Države članice začasno plačujejo mesečne zneske, ki so potrebni za izvajanje tega člena, v skladu z razdelitvenima ključema, sprejetima za predhodno proračunsko leto.

Člen 205

Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209, na lastno odgovornost in v mejah odobrenih proračunskih sredstev.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njen delež odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 209, lahko Komisija v okviru proračuna odobrena sredstva prerazporedi med področji porabe ali njihovimi sestavnimi deli.

Člen 206

Računovodske evidence prihodkov in odhodkov proračuna preverja Nadzorna komisija, ki jo sestavljajo revizorji, katerih neodvisnost je nedvomna, eden od njih pa ji predseduje. Svet soglasno določi število revizorjev. Revizorje in predsednika nadzorne komisije imenuje Svet soglasno za dobo petih let. Njihove osebne prejemke določi Svet s kvalificirano večino.

Z revizijo, ki se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem, se preverja zakonitost in pravilnost prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovanje dobro. Po koncu vsakega proračunskega leta Nadzorna komisija pripravi poročilo, ki ga sprejme z večino svojih članov.

Komisija vsako leto predloži Svetu in Skupščini poročilo o izvrševanju proračuna za predhodno proračunsko leto, skupaj s poročilom nadzorne komisije. Poleg tega jima Komisija predloži bilanco stanja, ki prikazuje sredstva in obveznosti Skupnosti.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, da Komisiji razrešnico glede izvrševanja proračuna. Svojo odločitev sporoči Skupščini.

Člen 207

Proračun se pripravi v obračunski enoti, ki se določi v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 209.

Finančne prispevke, ki jih predvideva člen 2001., dajo države članice Skupnosti na razpolago v svojih nacionalnih valutah.

Neporabljena sredstva iz teh prispevkov se naložijo na račune pri zakladnicah držav članic ali pri institucijah, ki jih določijo zakladnice. V obdobju, ko so ta sredstva naložena, obdržijo vrednost, ki ustreza tečaju, veljavnemu na dan, ko so bila sredstva naložena, v razmerju do obračunske enote iz prvega odstavka.

Neporabljena sredstva se lahko investirajo pod pogoji, o katerih se dogovorita Komisija in zadevna država članica.

Uredbe, sprejete na podlagi člena 209, določajo tehnične pogoje, pod katerimi se vodijo finančni posli, ki se nanašajo na Evropski socialni sklad.

Člen 208

Komisija lahko pod pogojem, da o tem uradno obvesti pristojne organe zadevnih držav članic, prenese svoje dobroimetje v valuti ene od držav članic v valuto druge države članice, kolikor ji to omogoča uporabo tega dobroimetja v namene, predvidene s to pogodbo. Če Komisija razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valutah, ki jih potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

Komisija se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju Komisija uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali katere koli druge finančne institucije, ki jo potrdi ta država.

Člen 209

Svet na predlog Komisije soglasno:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročil;

b) določi načine in postopke, s katerimi se prispevki držav članic dajo na voljo Komisiji;

c) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

ŠESTI DEL Splošne in končne določbe

Člen 210

Skupnost je pravna oseba.

Člen 211

Skupnost ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premično in nepremično premoženje in z njim razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku. V ta namen jo zastopa Komisija.

Člen 212

Svet v sodelovanju s Komisijo in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami soglasno določi kadrovske predpise za uradnike in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti.

Po izteku četrtega leta od začetka veljavnosti te pogodbe lahko Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami te predpise in pogoje spremeni.

Člen 213

Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu z določbami te pogodbe, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.

Člen 214

Člani institucij Skupnosti, člani odborov ter uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti tudi po prenehanju opravljanja svojih dolžnosti ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, zlasti informacij o podjetjih, njihovih poslovnih odnosih ali sestavinah stroškov.

Člen 215

Pogodbeno odgovornost Skupnosti določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Skupnost v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Osebnost odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe njihovih kadrovskih predpisov ali zanje veljavnih pogojev za zaposlitev.

Člen 216

Sedež institucij Skupnosti se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 217

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje poslovnik Sodišča.

Člen 218

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog.

Člen 219

Države članice se obvezujejo, da bodo spore glede razlage ali uporabe te pogodbe reševale le na načine, določene v tej pogodbi.

Člen 220

Države članice se, kolikor je potrebno, med seboj pogajajo, zato da bi v korist svojih državljanov zagotovile:

- varstvo oseb ter uresničevanje in varstvo pravic pod enakimi pogoji, kakršne posamezna država članica priznava lastnim državljanom;

- odpravo dvojnega obdavčevanja v Skupnosti;
- vzajemno priznavanje družb ali podjetij v smislu drugega odstavka člena 58, ohranitev pravne osebnosti pri prenosu sedeža iz ene države v drugo in možnost združevanja družb ali podjetij, za katera veljajo zakonodaje različnih držav;
- poenostavitev formalnosti, ki urejajo vzajemno priznavanje in izvrševanje sodb in razsodb.

Člen 221

Brez poseganja v uporabo drugih določb te pogodbe priznajo države članice državljanom drugih držav članic v treh letih po začetku veljavnosti te pogodbe enako obravnavanje glede udeležbe v kapitalu družb ali podjetij iz člena 58.

Člen 222

Ta pogodba v ničemer ne posega v lastninskopravno ureditev v državah članicah.

Člen 223

1. Določbe te pogodbe ne izključujejo uporabe naslednjih pravil:

- a) nobena država članica ni dolžna dati informacij, za katere meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti;
- b) vsaka država članica lahko v zvezi s proizvodnjo ali trgovino z orožjem, strelivom in vojaškimi sredstvi sprejme ukrepe, za katere meni, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti; takšni ukrepi ne smejo negativno vplivati na pogoje konkurence na skupnem trgu glede proizvodov, ki niso izrecno predvideni v vojaške namene.

2. V prvem letu po začetku veljavnosti te pogodbe Svet soglasno pripravi seznam proizvodov, za katere se uporabljajo določbe odstavka 1(b).

3. Svet lahko na predlog Komisije ta seznam soglasno spremeni.

Člen 224

Države članice se med seboj posvetujejo o skupnem ravnanju, zato da na delovanje skupnega trga ne bi vplivali ukrepi, ki bi jih bila prisiljena sprejeti ena od držav članic ob resnih notranjih nemirih z negativnim vplivom na javni red, v primeru vojne, resnih mednarodnih napetosti, ki bi pomenile vojno nevarnost, ali zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki jih je prevzela za ohranjanje miru in mednarodne varnosti.

Člen 225

Če bi ukrepi, sprejeti v okoliščinah iz členov 223 in 224, povzročili izkrivljanje pogojev konkurence na skupnem trgu, Komisija skupaj z zadevno državo preuči, kako bi lahko te ukrepe prilagodili pravilom, določenim v tej pogodbi.

Z odstopanjem od postopka, določenega v členih 169 in 170, lahko Komisija ali katera koli država članica predloži zadevo neposredno Sodišču, če meni, da druga država članica zlorablja pooblastila iz členov 223 in 224. Sodišče odloča o zadevi ob izključitvi javnosti.

Člen 226

1. Če se v prehodnem obdobju v katerem koli gospodarskem sektorju pojavijo resne težave, ki bi utegnile trajati dalj časa ali resno poslabšati gospodarske razmere na določenem območju, lahko država članica zaprosi za dovoljenje za sprejetje zaščitnih ukrepov, da bi nastale razmere popravila in ta sektor prilagodila gospodarstvu skupnega trga.

2. Na predlog zadevne države članice Komisija po hitrem postopku nemudoma določi zaščitne ukrepe, ki so po njenem mnenju potrebni, ter podrobno opredeli pogoje in način njihovega izvajanja.

3. Ukrepi, odobreni v skladu z odstavkom 2, lahko vsebujejo odstopanja od pravil te pogodbe le v obsegu in za takšno obdobje, kakršna sta nujno potrebna za doseganje ciljev iz odstavka 1. Prednost imajo ukrepi, ki kar najmanj ovirajo delovanje skupnega trga.

Člen 227

1. Ta pogodba se uporablja za Kraljevino Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Kraljevino Nizozemsko.

2. Glede Alžirije in francoskih čezmorskih departmajev začnejo veljati splošne in posebne določbe te pogodbe, ki se nanašajo na:

- prosti pretok blaga;
- kmetijstvo razen člena 404.;
- liberalizacijo storitev;
- pravila o konkurenci;
- zaščitne ukrepe iz členov 108, 109 in 226 ter
- institucije.

Pogoje, pod katerimi je treba uporabljati druge določbe te pogodbe, Svet v dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe na predlog Komisije določi soglasno.

Institucije Skupnosti bodo v okviru postopkov, ki jih predvideva ta pogodba, zlasti člen 226, skrbela za gospodarski in socialni razvoj omenjenih območij.

3. Posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela te pogodbe se uporablja za čezmorske države in ozemlja, navedene v Prilogi IV k tej pogodbi.

4. Določbe te pogodbe se uporabljajo za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država članica.

Člen 228

1. Kadar ta pogodba predvideva sklepanje sporazumov med Skupnostjo ter eno ali več državami oziroma mednarodnimi organizacijami, se o teh sporazumih pogaja Komisija. Ob upoštevanju pristojnosti, ki jih ima Komisija na tem področju, sklepa sporazume Svet, ki se v primerih, predvidenih s to pogodbo, posvetuje s Skupščino.

Svet, Komisija ali država članica lahko od Sodišča predhodno pridobi mnenje, ali je načrtovani sporazum združljiv z določbami te pogodbe. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko sporazum začne veljati le v skladu s členom 236.

2. Sporazumi, sklenjeni v skladu s temi pogoji, so za institucije Skupnosti in države članice zavezujoči.

Člen 229

Komisija zagotavlja vzdrževanje ustreznih odnosov z organi Združenih narodov, z organi njihovih specializiranih agencij in z organi Splošnega sporazuma o carinah in trgovini.

Komisija vzdržuje ustrezne odnose tudi z vsemi mednarodnimi organizacijami.

Člen 230

Skupnost vzpostavi ustrezne oblike sodelovanja s Svetom Evrope.

Člen 231

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Evropsko organizacijo za ekonomsko sodelovanje, podrobnosti pa se določijo v medsebojnem soglasju.

Člen 232

1. Določbe te pogodbe ne vplivajo na določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, zlasti glede pravic in obveznosti držav članic, pristojnosti institucij te skupnosti in predpisov, ki jih omenjena pogodba določa za delovanje skupnega trga premoga in jekla.

2. Določbe te pogodbe v ničemer ne odstopajo od določb Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 233

Določbe te pogodbe ne izključujejo obstoja ali uresničitve regionalnih povezav med Belgijo in Luksemburgom ali med Belgijo, Luksemburgom in Nizozemsko, kolikor cilji teh regionalnih povezav niso doseženi z uporabo te pogodbe.

Člen 234

Določbe te pogodbe ne vplivajo na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov med eno ali več državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi strani, sklenjenih pred začetkom veljavnosti te pogodbe.

Kolikor takšni sporazumi niso združljivi s to pogodbo, država članica ali države članice, ki jih to zadeva, ustrezno ukrepajo, da bi odpravile ugotovljeno nezdržljivost. V ta namen si države članice po potrebi pomagajo, in kadar je primerno, sprejmejo skupno stališče.

Pri uporabi sporazumov iz prvega odstavka države članice upoštevajo, da so prednosti, ki jih vsaka država članica priznava v skladu s to pogodbo, sestavni del ustanovitve Skupnosti in zato neločljivo povezane z oblikovanjem skupnih institucij, z dodelitvijo pristojnosti tem institucijam in s tem, da vse druge države članice priznavajo enake prednosti.

Člen 235

Če bi se med delovanjem skupnega trga izkazalo, da je zaradi doseganja enega od ciljev potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 236

Vlade držav članic ali Komisija lahko Svetu predložijo predloge za spremembo te pogodbe.

Če se Svet po posvetovanju s Skupščino in, kadar je primerno, s Komisijo izreče za sklic konference predstavnikov vlad držav članic, predsednik Sveta skliče konferenco, zato da se v medsebojnem soglasju določijo potrebne spremembe te pogodbe.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Člen 237

Vsaka evropska država lahko zaprosi za članstvo v Skupnosti. Prošnjo naslovi na Svet, ki po prejemu mnenja Komisije o tem odloča soglasno.

Pogoji sprejema in prilagoditve te pogodbe, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 238

Skupnost lahko s tretjo državo, zvezo držav ali mednarodno organizacijo sklepa sporazume o pridružitvi, ki vključujejo vzajemne pravice in obveznosti ter skupne ukrepe in posebne postopke.

Te sporazume sklene Svet soglasno po posvetovanju s Skupščino.

Kadar ti sporazumi zahtevajo spremembo te pogodbe, se te spremembe najprej sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 236.

Člen 239

Protokoli, ki se v medsebojnem soglasju držav članic priložijo tej pogodbi, so njen sestavni del.

Člen 240

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

VZPOSTAVITEV INSTITUCIJ

Člen 241

Svet se sestane v enem mesecu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 242

Svet v treh mesecih po svojem prvem sestanku sprejme vse ustrezne ukrepe za ustanovitev Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 243

Skupščina se sestane v dveh mesecih po prvem sestanku Sveta na sklic njegovega predsednika, da bi izvolila svoje predsedstvo in sestavila svoj poslovnik. Do izvolitve predsedstva ji predseduje njen najstarejši član.

Člen 244

Sodišče začne opravljati svoje naloge takoj, ko so imenovani njegovi člani. Njegov prvi predsednik je imenovan za dobo treh let na enak način kakor člani.

Sodišče sprejme svoj poslovnik v treh mesecih po začetku opravljanja nalog.

Sodišču ni mogoče predložiti nikakršne zadeve, dokler ni objavljen njegov poslovnik. Rok za vložitev tožbe začne teči šele z datumom te objave.

Z imenovanjem začne predsednik Sodišča izvajati svoja pooblastila po tej pogodbi.

Člen 245

Komisija začne opravljati svoje naloge in prevzame odgovornosti po tej pogodbi, takoj ko so imenovani njeni člani.

S prevzemom nalog se Komisija loti raziskav in vzpostavi stike, ki so potrebni za izdelavo celovitega pregleda gospodarskih razmer v Skupnosti.

Člen 246

1. Prvo proračunsko leto se začne na dan začetka veljavnosti te pogodbe in se konča z 31. decembrom istega leta. Če pa ta pogodba začne veljati v drugi polovici leta, se prvo proračunsko leto konča 31. decembra naslednjega leta.

2. Do priprave proračuna za prvo proračunsko leto namenijo države članice Skupnosti brezobrestne akontacije, ki se odštejejo od njihovih finančnih prispevkov za izvrševanje proračuna.

3. Do priprave kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti, predvidenih v členu 212, zaposluje vsaka institucija osebje, ki ga potrebuje, in v ta namen sklepa pogodbe za določen čas.

Vsaka institucija skupaj s Svetom preveri vprašanja, ki se nanašajo na število, osebne prejemke in razporeditev delovnih mest.

KONČNE DOLOČBE

Člen 247

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnem drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 248

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem, in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to pogodbo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak

Adenauer

Pineau

Antonio Segni

Bech

J. Luns

J. Ch. Snoy et d'Oppuers

Hallstein

M. Faure

Gaetano Martino

Lambert Schaus

J. Linthorst Homan

PRILOGE

I. SEZNAMI

PRILOGA I

SEZNAMI A DO G
iz členov 19 in 20 Pogodbe

SEZNAM A

Seznam tarifnih oznak, za katere se aritmetično povprečje izračunava
z upoštevanjem dajatev iz tretjega stolpca

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Dajatev (v %), ki velja za Francijo
ex 15.10	Kisla olja iz rafinacije	18
15.11	Glicerin in glicerinski lugi	
	– surovi	6
	– prečiščeni	10
19.04	Tapioka, tudi iz krompirjevega škroba	45
ex 28.28	Vanadijev pentoksid	15
ex 28.37	Nevtralni natrijev sulfit	20
ex 28.52	Cerijev klorid; cerijev sulfat	20
ex 29.01	Aromatski ogljikovodiki	
	– Ksileni:	
	– izomeri ksilenov v mešanici	20
	– o-ksilen, m-ksilen, p-ksilen	25
	– stiren	20
	– kumen	25
ex 29.02	Diklormetan	20
	Vinilklorid	25
ex 29.03	Toluenparasulfonil klorid	15
ex 29.15	Dimetil tereftalat	30
ex 29.22	Etilen diamin in njegove soli	20
ex 29.23	Ciklični aminoaldehidi, ciklični aminoketoni in aminokinoni, njihovi halogenirani, sulfonirani, nitrirani, nitrozirani derivati, njihove soli in estri	25
ex 29.25	Homoveratrilamin	25
29.28	Diazo-, azo- ali azoksi spojine	25
ex 29.31	Disulfid kloriranega benzila	25
ex 29.44	Antibiotiki, razen penicilina, streptomicina, kloramfenikola in njihovih soli ter aureomicin	15
ex 30.02	Cepiva, kulture mikroorganizmov za proizvodnjo cepiv; serumi in cepiva proti prašičji kugi	15
ex 30.03	Sarkomicin	18
ex 31.02	Dušikova gnojila, mineralna ali kemična	20
ex 31.03	Fosfatna gnojila, mineralna ali kemična:	
	– čista:	
	– superfosfati;	
	– iz kosti;	10
	– drugi;	12
	– mešanice	7
ex 31.04	Kalijeva gnojila, mineralna ali kemična, mešanice	7
ex 31.05	Druge mineralna ali kemična gnojila, mešanice in spojine	
	– fosfonitrati in kalijeve fosfati	10

– 1 – Številka Bruseljske nomenklature	– 2 – Poimenovanje	– 3 – Dajatev (v %), ki velja za Francijo
	– drugi, razen raztopljenih organskih gnojil	7
	Gnojila v tabletah ali podobnih oblikah ali pakiranjih do vključno 10 kg bruto mase	15
ex 32.07	Naravni magnetit, drobno mlet, ki se lahko uporablja kot pigment in je namenjen izključno čiščenju premoga	25
ex 37.02	Fotografski filmi v zvitkih, občutljivi na svetlobo, neosvetljeni, perforirani	
	– za monokromo fotografijo, pozitiv, uvoženi v kompletih po tri enote, ki se ne morejo uporabljati ločeno in so namenjeni kot nosilec (podlaga) za večbarvno fotografijo	20
	– za večbarvne fotografije, dolžine nad 100 m	20
ex 39.02	Polimeri viniliden klorida, butiral v listih	30
ex 39.03	Celulozni estri, razen nitratov in acetatov	20
	Plastične mase na osnovi celuloznih estrov (razen nitratov in acetatov)	15
	Plastične mase na osnovi estrov in drugih kemičnih derivatov celuloze	30
ex 39.06	Alginska kislina, njene soli in estri, v suhem stanju	20
ex 48.01	Papir in karton, strojno izdelan	
	– Kraft papir in karton, zlepljen	25
	– drugo, v zvitkih, iz dveh plasti, notranjost iz kraft papirja	25
48.04	Papir in karton, zlepljen, neimpregniran in nepremazan na površini, v notranjosti ojačan ali ne, v zvitkih ali listih	25
ex 48.05	Valovit papir in karton	25
	Kraft papir in karton, krep ali plisiran	25
ex 48.07	Kraft papir in karton, gumiran	25
ex 51.01	Preja iz nerezanih umetnih vlaken, nepredena ali predena na manj kot 400 obratov	20
ex 55.05	Večnitna preja iz bombaža, razen pisane, surova, dolžine na kilogram enojne niti 337.500 m ali več	20
ex 57.07	Preja iz kokosovih vlaken	18
ex 58.01	Preproge, blago za preproge in krpanke, vozlane, iz svile, svilenih odpadkov, razen izčeskov, iz sintetičnih tekstilnih vlaken, iz preje iz tar. št. 52.01, iz kovinskih niti, iz volne ali fine živalske dlake	80
ex 59.04	Večnitna preja iz kokosovih vlaken	18
ex 71.04	Diamantni prah	10
ex 84.10	Ohišje črpalke iz nerjavečega jekla ali lahkih kovin ali njihovih zlitin za batne motorje za uporabo v letalstvu	15
ex 84.11	Ohišje črpalke ali kompresorja iz nerjavečega jekla ali lahkih kovin ali njihovih zlitin za batne motorje za uporabo v letalstvu	15
ex 84.37	Stroji za proizvodnjo navadnega tila in čipke	10
	Stroji za vezenje, razen raztezalnikov in vezalnikov (stroji za izdelavo luknjičastih vezenin)	10
ex 84.38	Naprave in pomožni stroji za stroje za proizvodnjo tila, čipk ali pletenic	
	– Stroji za dviganje vozička	10
	– Jacquardski stroji	18
	Naprave in pomožni stroji za stroje za vezenje	
	– Avtomatski stroji	18
	– Stroji za predelavo kartona in premotavanje zavitek	10
	Deli in pribor za stroje za proizvodnjo navadnega ali vzorčastega tila in čipk in za pomožne naprave za te stroje	
	– Drsniki, vretena, glavniki, drsne palice in vodila glavnikov za stroje za ravno pletenje, letve (njihove plošče in rezil), celotna vretena in deli letav za stroje za krožno pletenje	10
	Deli in pribor za stroje za vezenje in za pomožne naprave za te stroje	10
	– Čolnički, škatle za čolničke, vključno z njihovimi ploščami, sponke	10
ex 84.59	Stroji za navijanje, namenjeni navijanju niti ali izolirnih ali zaščitnih trakov za proizvodnjo električnih navitij	23
ex 84.59	Zaganjalniki za uporabo v letalstvu z neposrednim zagonom ali z vztrajniki	25

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Dajatev (v %), ki velja za Francijo
ex 84.63	Transmisijske gredi za batne motorje za uporabo v letalstvu	10
ex 85.08	Zaganjalniki za uporabo v letalstvu	20
	Magneti, vključno z dinamomagnetni, za uporabo v letalstvu	25
88.01	Baloni in vodljivi zrakoplovi	25
ex 88.03	Deli in rezervni deli za balone in vodljive zrakoplove	25
88.04	Padala in njihovi deli, rezervni deli in dodatki	12
88.05	Katapultni in drugi lansirni stroji, njihovi deli in rezervni deli	15
	Talni simulatorji letenja, njihovi deli in rezervni deli	20
ex 90.14	Instrumenti in aparati za aeronavtično navigacijo	18
ex 92.10	Mehanizem in klaviatura (s 85 notami ali več) za klavirje	30

SEZNAM B

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 3 %

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Kože in drugi deli ptic, s perjem in puhom, surovi (razen puha, ki se uporablja za polnjenje in perja, surovega)
05.09	
do	
05.12	
ex 05.13	Naravne spužve, surove
Poglavje 13	
13.01	
13.02	
POGLAVJE 14	
14.01	
do	
14.05	
POGLAVJE 25	
25.02	
ex 25.04	Naravni grafit, nepripravljen za prodajo na drobno
25.05	
25.06	
ex 25.07	Gline (razen kaolina), razen ekspandiranih glin iz tar. št. 68.07; andaluzit, kianit, žgani ali nežgani; šamotne in dinas zemljine
ex 25.08	Kreda, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 25.09	Zemeljske barve, nežgane in nemešane; sljudni železovi oksidi, naravni
25.10	
25.11	
ex 25.12	Silikatna fosilna moka in podobne silikatne zemljine (npr.: kremenka, tripolit ali diatomit), žgane ali nežgane, navidezne specifične mase 1 ali manjše, nepripravljene za prodajo na drobno

Številka Bruselske
nomenklature

Poimenovanje

ex 25.13	Plovec, smirek, naravni korund in druge naravne snovi za brušenje, nepripravljene za prodajo na drobno
25.14	
ex 25.17	Kremen; drobljenec, makadam in tarmakadam, pesek in gramoz tipa, ki se običajno uporablja za utrjevanje cest in železniških nasipov, balast, agregat za betone; plošče
ex 25.18	Dolomit, žgan ali nežgan, grobo klesan ali razžagan ali kako drugače razrezan v kvadratne ali pravokotne bloke ali plošče
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Steatit, naravni, grobo klesan ali razžagan ali kako drugače razrezan v kvadratne ali pravokotne bloke ali plošče, lojevec, pakiran po najmanj neto 1 kg
25.28	
25.29	
POGLAVJE 25	
25.31	
25.32	
POGLAVJE 26	
ex 26.01	Rude, oplemenitene ali ne, razen svinčeve rude, cinkove rude in proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ, pirtni pepel
26.02	
ex 26.03	Pepel in odpadki (razen tistih iz tar. št. 26.02), ki vsebujejo kovino ali spojine kovin, razen tistih, ki vsebujejo cink
26.04	
POGLAVJE 27	
27.03	
ex 27.04	Koks in polkoks iz premoga za proizvodnjo elektrod, koks iz šote
27.05	
27.05 a	
27.06	
ex 27.13	Ozokerit, vosek iz lignita in vosek iz šote, surov
27.15	
27.17	
POGLAVJE 31	
31.01	
ex 31.02	Naravni natrijev nitrat
POGLAVJE 40	
40.01	
40.03	
40.04	
POGLAVJE 41	
41.09	
POGLAVJE 43	
43.01	
POGLAVJE 44	
44.01	
POGLAVJE 47	
47.02	
POGLAVJE 50	
50.01	
POGLAVJE 53	
53.01	
53.02	
53.03	
53.05	

– 1 –

– 2 –

Številka Bruseljske
nomenklature

Poimenovanje

POGLAVJE 55	
ex 55.02	Linters iz bombaža, razen surovega
55.04	
POGLAVJE 57	
57.04	
POGLAVJE 63	
63.02	
POGLAVJE 70	
ex 70.01	Razbito steklo in drugi stekleni odpadki
POGLAVJE 71	
ex 71.01	Biseri, neobdelani
POGLAVJE 71	
ex 71.02	Dragi in poldragi kamni, neobdelani
71.04	
71.11	
POGLAVJE 77	
ex 77.04	Berilij, surov

SEZNAM C

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 10%

– 1 –

– 2 –

Številka Bruseljske
nomenklature

Poimenovanje

POGLAVJE 5	
ex 05.07	Kože in drugi deli ptic, s perjem in puhom, razen surovih
05.14	
POGLAVJE 13	
ex 13.03	Rastlinski sokovi in ekstrakti; agar-agar in druge sluzi ter sredstva za zgoščevanje (razen pektina)
POGLAVJE 15	
ex 15.04	Masti in olja rib in morskih sesalcev, prečiščene in neprečiščene (razen kitovega olja)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	
POGLAVJE 25	
ex 25.09	Zemeljske barve, žgane ali mešane
ex 25.15	Marmor, travertin, ekozin in drug apnenčev kamen za spomenike ali gradbeništvo, navidezne specifične mase 2,5 ali večje, in alabaster, rezan z žaganjem v bloke debeline do vključno 25 cm
ex 25.16	Granit, porfir, bazalt, peščenec ali drug kamen za spomenike ali gradbeništvo, rezan z žaganjem v bloke debeline do vključno 25 cm
ex 25.17	Drobci, okruški in prah kamna iz tar. št. 25.15 ali 25.16
ex 25.18	Dolomit, aglomeriran ali žgan; terdolomit
25.22	
25.23	
POGLAVJE 27	
ex 27.07	Olja in drugi proizvodi iz destilacije premogove katranske smole pri visoki temperaturi in podobni proizvodi, razen fenolov, krezolov in ksilenolov
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, vosek iz lignita in vosek iz šote, razen naravnega

Številka Bruseljske
nomenklature

Poimenovanje

ex 27.14	Bitumen in drugi ostanki iz nafte ali olj iz bituminoznih mineralov, razen naftnega koksa
ex 27.16	
POGLAVJE 30	
ex 30.01	Žleze in drugi organi za organoterapevtske namene, sušeni, tudi v prahu
POGLAVJE 32	
ex 32.01	Strojljeni ekstrakti rastlinskega izvora, razen quebrachevega ekstrakta in ekstrakta mimoze
32.02	
32.03	
32.04	
POGLAVJE 33	
ex 33.01	Eterična olja (brez terpenov ali s terpeni), čista ali zgoščena; razen eteričnih olj agrumov; rezinoidi
33.02	
33.03	
33.04	
POGLAVJE 38	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Smolni ali sulfatni lesni terpentini; surov, surovi dipenten
38.08	
38.10	
POGLAVJE 40	
40.05	
ex 40.07	Tekstilna vlakna, impregnirana ali prekrita z vulkaniziranim kavčukom
40.15	
POGLAVJE 41	
41.02	
ex 41.03	Strojenje kože ovac in jagnjet, po strojenju nadalje obdelane
ex 41.04	Strojenje kože koz in kozličkov, po strojenju nadalje obdelane
41.05	
41.06	
41.07	
41.10	
POGLAVJE 43	
43.02	
POGLAVJE 44	
44.06	
do	
44.13	
44.16	
44.17	
44.18	
POGLAVJE 48	
ex 48.01	Časopisni papir v zvitkih
POGLAVJE 50	
50.06	
50.08	
POGLAVJE 52	
52.01	
POGLAVJE 53	
53.06	
do	
53.09	
POGLAVJE 54	
54.03	

Številka Bruseljske
nomenklature

Poimenovanje

POGLAVJE 55

55.05

POGLAVJE 57

ex 57.05

ex 57.06

ex 57.07

ex 57.08

POGLAVJE 68

68.01

68.03

68.08

ex 68.10

ex 68.11

ex 68.12

ex 68.13

POGLAVJE 69

69.01

69.02

69.04

69.05

POGLAVJE 70

ex 70.01

70.02

70.03

70.04

70.05

70.06

70.16

POGLAVJE 71

ex 71.05

ex 71.06

ex 71.07

ex 71.08

ex 71.09

ex 71.10

POGLAVJE 73

73.04

73.05

ex 73.07

ex 73.10

ex 73.11

ex 73.12

ex 73.13

73.14

ex 73.15

Preja iz konoplje, nepripravljena za prodajo na drobno

Preja iz jute, nepripravljena za prodajo na drobno

Preja iz drugih rastlinskih tekstilnih vlaken, nepripravljena za prodajo na drobno

Papirna preja, nepripravljena za prodajo na drobno

Gradbeni izdelki iz mavca ali mavčnih zmesi

Gradbeni izdelki iz cementa (vključno žilindrni cement), betona ali umetnega kamna(vključno granuliran marmor, aglomeriran s cementom), ojačan ali ne

Gradbeni materiali iz azbestnega cementa, celuloznega cementa in podobno

Obdelan azbest; mešanice na podlagi azbesta ali azbesta in magnezijevega karbonata

Steklo v masi, razen optičnega stekla

Srebro in srebrove zlitine, brez nadaljnje obdelave

Navadne kovine, navaljane s slojem srebra, brez nadaljnje obdelave

Zlato ali zlitine zlata, brez nadaljnje obdelave

Navadne kovine ali srebro, navaljano s slojem zlata, brez nadaljnje obdelave

Platina in druge platinske kovine in njihove zlitine, brez nadaljnje obdelave

Navadne ali žlahtne kovine, navaljane s slojem platine ali druge platinske kovine, brez nadaljnje obdelave

Železo ali jeklo v šibikah, palicah, ploščah in listih (vključno s pocinkanimi), razen proizvodi, ki so v pristojnosti ESPJ; surovo kovani kosi železa ali jekla

Palice in profili (vključno valjana žica) iz železa ali jekla, toplo valjani, kovani, iztiskani, hladno oblikovani ali hladno dodelani (vključno s precizno izdelanimi); votle jeklene palice za rudarske svedre (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)

Profili iz železa ali nelegiranega jekla, toplo valjani, toplo vlečeni ali iztiskani, ali pridobljeni ali dokončani hladno; zagatnice iz železa ali jekla, preluknjane ali ne ali narejene iz montažnih elementov (razen izdelkov, ki so v pristojnosti ESPJ)

Trakovi in ploščati valjani izdelki v kolobarjih iz železa ali jekla, toplo ali hladno valjani (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)

Pločevina in plošče iz železa ali jekla, toplo ali hladno valjani (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)

Legirano jeklo in jeklo z visoko vsebnostjo ogljika v oblikah iz tar. št. 73.06 do vključno 73.14 (razen proizvodov, ki so v pristojnosti ESPJ)

Številka Bruseljske
nomenklature

Poimenovanje

POGLAVJE 74

74.03

74.04

ex 74.05

Bakrene plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)

ex 74.06

Prah iz bakra (razen neotipljivega prahu)

POGLAVJE 75

75.02

75.03

ex 75.05

Anode za galvanizacijo, nikljeve, surove, lite

POGLAVJE 76

76.02

76.03

ex 76.04

Aluminijaste plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)

ex 76.05

Prah iz aluminija (razen neotipljivega prahu)

POGLAVJE 77

ex 77.02

Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz magnezija; magnezijeva žica, kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz magnezijeva folija, ostružki in opilki standardnih velikosti, magnezijev prah, razen neotipljivega prahu

ex 77.04

Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz berilija; berilijeva žica; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz berilija; berilijeva folija

POGLAVJE 78

78.02

78.03

ex 78.04

Svinčene plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)

POGLAVJE 79

79.02

79.03

POGLAVJE 80

80.02

80.03

ex 80.04

Kositrne plošče in folije, reliefne ali ne, razrezane, perforirane, prevlečene ali tiskane (razen tistih s podlago)

POGLAVJE 81

ex 81.01

Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz tungstena (volfram), kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz tungstena (volfram), žica in vlakna iz tungstena (volfram)

ex 81.02

Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz molibdena; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz molibdena; folija iz molibdena; žica in vlakna iz molibdena

ex 81.03

Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz tantala; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz tantala, folija iz tantala, žica in vlakna iz tantala

ex 81.04

Kovane palice in profili, kotniki, plošče in drugi profili iz drugih navadnih kovin; kovane plošče, trakovi in ploščati izdelki iz drugih navadnih kovin, folija, žica in vlakna iz drugih navadnih kovin

POGLAVJE 93

ex 93.06

Lesena kopita za puške in drugi leseni deli pušk

POGLAVJE 95

ex 95.01

Grobo obdelan material za rezbarjenje, plošče, listi, palice, cevi in podobne oblike, nezglajene ali drugače obdelane

do

ex 95.07

POGLAVJE 98

ex 98.11

Grobo obdelan les za izdelavo pip

SEZNAM D

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 15 %

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 28	Anorganski kemični proizvodi; anorganske ali organske spojine plemenitih kovin, radioaktivnih elementov, redkih zemeljskih kovin in izotopov
ex 28.01	Halogeni (razen surovega joda in broma)
ex 28.04	Vodik, žlahtni plini, druge nekovine (razen selena in fosforja)
28.05	
do	
28.10	
ex 28.11	Arzenov trioksid, arzenova kislina
28.13	
do	
28.22	
28.24	
28.26	
do	
28.31	
ex 28.32	Klorati (razen natrijevega klorata in kalijevega klorata) in perklorati
ex 28.34	Oksijodidi in perjodati
28.35	
do	
28.45	
28.47	
do	
28.58	

SEZNAM E

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife ne smejo presegati 25 %

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 29	Organski kemijski proizvodi
29.01	Ogljikovodiki (razen naftalena)
29.02	
29.03	
29.04	Aciklični alkoholi in njihovi halogenski, sulfo-, nitro-, nitrozoderivati (razen butil in izobutil alhoholov)
29.05	
29.06	Fenoli (razen fenola, krezolov in ksilenolov) in fenol-alkoholi
29.07	
do	
29.45	
POGLAVJE 32	
32.05	
32.06	
POGLAVJE 39	
39.01	
do	
39.06	

SEZNAM F

Seznam tarifnih oznak, za katere so bile dajatve skupne carinske tarife določene z medsebojnim soglasjem

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
ex 01.01	Živi konji, klavni	11
ex 01.02	Žive živali iz vrst goveda (razen čistopasemskih živali za vzrejne namene) ¹	16
ex 01.03	Živi prašiči (razen čistopasemskih živali za vzrejne namene) ¹	16
ex 02.01	Meso in užitni klavnični izdelki, sveži, ohlajeni ali zmrznjeni	
	– konjski	16
	– goveji ¹	20
	– prašičji ¹	20
02.02	Meso in užitni odpadki perutnine (razen jeter), sveži, ohlajeni ali zmrznjeni	18
ex 02.06	Konjsko meso, soljeno ali sušeno	16
ex 03.01	Sladkovodne ribe, sveže (žive ali mrtve), hlajene ali zmrznjene	
	– Postrvi in druge salmonide	16
	– drugo	10
ex 03.03	Raki, mehkužci in školjkarji (tudi brez oklepa ali školjke), sveži (živi ali mrtvi), ohlajeni, zmrznjeni, posušeni, soljeni ali v razsolu, celi raki, kuhani v vodi	
	– rari in jastogi	25
	– raki in kozice	18
	– ostrige	18
04.03	Maslo	24
ex 04.05	Ptičja jajca, v lupini, sveža ali konzervirana	
	– od 16. 2. do 31. 8.	12
	– od 9. 1. do 15. 2.	15
04.06	Naravni med	30
ex 05.07	Perje, ki se uporablja za polnjenje in puh, surovo	0
05.08	Kosti in roževina, surovi, razmaščeni ali samo preparirani, vendar ne razrezani v določeno obliko, obdelani s kislino ali dežlatinirani, njihov prah in odpadki	0
ex 06.03	Rezano cvetje in cvetni popki, za šopke ali okrasje, sveže	
	– od 6. 1. do 31. 10.	24
	– od 11. 1. do 31. 5.	20
ex 07.01	Vrtnine, sveže ali zmrznjene	
	– čebula, šalotka, česen	12
	– nov krompir	
	– od 1. 1. do 15. 5.	15
	– od 16. 5. do 30. 6.	21
	– drugo ²	
07.04	Vrtnine, posušene, dehidrirane ali evaporirane, tudi razrezane na koščke ali rezine ali zdrobljene ali zmlete v prah, vendar ne drugače pripravljene	
	– čebula	20
	– drugo	16
ex 07.05	Stročnice, suhe, v strokih ali zrnu, tudi olupljene ali zlomljene	
	– grah in fižol	10
ex 08.01	Sveže banane	20
08.02	Agrumi, sveži ali suhi	
	– pomaranče	
	– od 15.3. do 30. 9.	15
	– zunaj tega obdobja	20

¹ Se nanaša samo na domače živali.

² Načeloma je stopnja določena na aritmetično povprečje. Do spremembe lahko pride pri določitvi sezonskih stopenj v okviru kmetijske politike Skupnosti.

– 1 – Številka Bruseljske nomenklature	– 2 – Poimenovanje	– 3 – Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
	– mandarine in klementine	20
	– limone	8
	– grenivke	12
	– drugo	16
ex 08.04	Sveže grozdje	
	– od 1. 11 do 14. 7.	18
	– od 15. 7. do 31. 10.	22
08.06	Sveža jabolka, hruške in kutine ¹	8
08.07	Koščičasto sadje, sveže	
	– marelice	25
	– drugo ¹	
ex 08.12	Suhe slive	18
ex 09.01	Nepražena kava	16
10.01	Žita ²	
do		
10.07		
ex 11.01	Pšenična moka ²	
12.01	Oljna semena in plodovi, tudi zdrobljeni	0
ex 12.03	Semena za setev (razen sladkorne pese)	10
12.06	Hmelj in lupulin	12
15.15	Vosek čebel in drugih žuželk, tudi umetno obarvan	
	– nepredelan	0
	– drugo	10
15.16	Rastlinski voski, tudi umetno obarvani	
	– nepredelani	0
	– drugo	8
ex 16.04	Pripravljene ali konzervirane ribe	
	– salmonide	20
ex 16.05	Pripravljene ali konzervirane raki	20
17.01	Sladkor iz sladkorne pese in sladkornega trsa, v trdnem stanju	80
18.01	Kakavova zrna, cela ali zlomljena, surova ali pražena	9
18.02	Kakavove lupine, olupki, kože in odpadki	9
19.02	Proizvodi za otroško hrano ali za dietno ali kulinarično rabo, na osnovi moke, škroba ali ekstrakta slada, tudi z vsebnostjo kakava manj kot 50 mas.	25
ex 20.02	Kislo zelje	20
21.07	Živila, ki niso navedena ne zajeta na drugem mestu	25
22.04	Grozdni mošt, delno fermentiran, katerega fermentacija je ustavljena brez dodajanja alkohola	40
23.01	Moka in zdrob, neustrezna za hrano ljudi	
	– iz mesa in mesnih odpadkov: lojni ocvirki	4
	– iz rib, rakov ali mehkužcev	5
24.01	Surov ali nepredelan tobak; tobačni odpadki	30
ex 25.07	Kaolin, silimanit	0
ex 25.15	Marmor, rezan z žaganjem ali kako drugače, razrezan v bloke do debeline vključno 25 cm	0

¹ Načeloma je stopnja določena na aritmetično povprečje. Do spremembe lahko pride pri določitvi sezonskih stopenj v okviru kmetijske politike Skupnosti.

² a) Dajatve skupne carinske tarife za žita in pšenično moko so enake aritmetičnemu povprečju veljavnih dajatev.
b) Dokler ne bo določen ustrezen režim v skladu s členom 402., lahko države članice z odstopanjem od člena 23 začasno opustijo pobiranje dajatev za te izdelke.
c) Če je pridelava ali predelava žita ali pšenične moke v eni od držav članic hudo ogrožena ali motena zaradi opustitve dajatev v drugi državi članici, države članice začnejo medsebojna pogajanja. Če ta pogajanja niso uspešna, lahko Komisija pooblasti prizadeto državo, da sprejme ustrezne ukrepe, za katere Komisija določi pogoje, če razlike v proizvodni ceni ne kompenzira tržna organizacija za žita v državi članici, odgovorni za opustitev dajatev.

Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
ex 25.16	Granit, porfir, bazalt, peščenec ali drug kamen za spomenike ali gradbeništvo, rezan z žaganjem ali kako drugače v bloke debeline do vključno 25 cm	0
25.19	Naravni magnezijev karbonat (magnezit), žgan ali nežgan (razen magnezijevega oksida)	0
ex 25.27	Lojevec, pakiran po najmanj neto 1 kg	8
ex 27.07	Fenoli, krezoli in ksilenoli, surovi	3
27.09	Nafta in olja, dobljena iz bituminoznih materialov, surova	0
ex 27.14	Naftni koks	0
28.03	Ogljik, vključno saje, antracitne saje, acetilenske saje in čad)	5
ex 28.04	Fosfor	15
	Selen	0
28.23	Železovi oksidi in hidroksidi; zemeljske barve, ki vsebujejo po masi 70 mas.% ali več vezanega železa, preračunanega kot Fe ₂ O ₃	10
28.25	Titanovi oksidi	15
ex 28.32	Natrijevi in kalijeve klorati	10
ex 29.01	Aromatski ogljikovodiki	
	– naftalen	8
ex 29.04	Terciarni butil alkohol	8
ex 32.07	Titanov oksid	15
ex 33.01	Eterična olja agrumov (brez terpenov ali s terpeni), čista ali zgoščena	12
34.04	Umetni voski, vključno z vodotopnimi voski; pripravljeni voski, neemulzionirani in brez topila	12
ex 40.07	Niti in vrvi iz vulkaniziranega kavčuka, tudi prekrte s tekstilnim materialom	15
41.01	Surove kože ovac ali jagnjet (sveže, nasoljene, sušene, lužene, pikljane)	0
ex 41.03	Strojene kože ovac in jagnjet, samo strojene	
	– indijskih koz	0
	– druge	6
ex 41.04	Kozje ali kozličje kože, strojene	
	– indijskih koz	0
	– drugo	7
41.08	Lakasto ali metalizirano usnje in kože	12
44.14	Furnirski listi in listi za vezane plošče, žagani, rezani ali olupljeni, debeline do 5 mm, z ojačitvijo iz papirja ali blaga ali brez nje	10
44.15	Vezane plošče in druge večplastne lesene plošče, tudi z dodatkom drugih snovi; lesena marketirja in intarzirani les	15
53.04	Odpadki volne in fine ali grobe živalske dlake (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
54.01	Lan, surov, ali predelan, toda nepreden; predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
54.02	Ramija, surova ali predelana, toda nepredena, predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
55.01	Bombaž, nemikan in nečesan	0
ex 55.02	Linters iz bombaža, surov	0
55.03	Bombažni odpadki (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami), nemikani in nečesani	0
57.01	Konoplja (Cannabis sativa), surova ali predelana, toda nepredena, predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
57.02	Abaka (manila ali Musa textilis) surova ali predelana, toda nepredena, predivo, izčesek in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
57.03	Juta, surova, olupljena ali drugače predelana, vendar nepredena; predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)	0
74.01	Cementni baker (precipitat bakra); surov baker (rafiniran ali nerafiniran); bakrovi odpadki in ostanki	0
74.02	Bakrove zlitine	0

– 1 –	– 2 –	– 3 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje	Skupna carinska tarifa (stopnja ad valorem v %)
75.01	Nikljev kamen ("matte", sintrani oksidi niklja in drugi vmesni izdelki metalurgije niklja; surovi nikelj (razen anod iz tar.št.75.05); nikljasti odpadki in ostanki	0
80.01	Kositer, surov; kositrni odpadki in ostanki	0
ex 85.08	Svečke za vžig	18

SEZNAM G

Seznam tarifnih oznak, za katere dajatve skupne carinske tarife določijo države članice s pogajanj

– 1 –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
ex 03.01	Morske ribe, sveže (žive ali mrtve), ohlajene ali zmrznjene
03.02	Ribe, osoljene, v slanici, sušene ali dimljene
04.04	Sir in skuta
11.02	Kaša, zdrob; žitna zrnja, oluščena, perlirana, drobljena, valjana (v kosmičih ali ne), razen riža, oluščenega, brušenega, poliranega ali lomljenega; žitni kalčki, celi ali v obliki moke
11.07	Slad, pražen ali nepražen
ex 15.01	Masti in druge prašičje maščobe, stiskane ali topljene
15.02	Maščobe govedí, ovac in koz, surove ali topljene (vključno "premier jus")
15.03	Stearin iz užitne prašičje masti, oleostearin, olje iz prašičje masti in oleomargarina, neemulgirani, nemešani ali drugače pripravljeni
ex 15.04	Kitovo olje, prečiščeno ali neprečiščeno
15.07	Nehlapna olja rastlinskega izvora, tekoča ali trdna, surova, rafinirana ali prečiščena
15.12	Živalske ali rastlinske masti in olja, hidrogenirani, rafinirani ali nerafinirani, toda nepredelani
18.03	Kakavova masa, razmaščena ali nerazmaščena
18.04	Kakavovo maslo, maščobe in olje
18.05	Kakav v prahu, brez dodatka sladkorja ali drugih sladil
18.06	Čokolada in druga živila, ki vsebujejo kakav
19.07	Kruh, ladijski prepečenec in drugi pekovski izdelki, brez dodanega sladkorja, medu, jajc, maščobe, sira ali sadja
19.08	Kruh, peciva, sladice, biskviti in drugi pekovski izdelki z dodatkom kakava ali brez njega, v vseh razmerjih
21.02	Ekstrakti ali esence kave, čaja, mate čaja in pripravki na osnovi teh ekstraktov ali esenc
22.05	Vino iz svežega grozdja; grozdni mošt, katerega fermentacija je ustavljena z dodajanjem alkohola
22.08	Nedenaturiran etanol z vsebnostjo alkohola 80 vol.% ali več, denaturirani etanoli, s katero koli vsebnostjo etanola
22.09	Nedenaturiran etanol, z vsebnostjo manj kot 80 vol%, destilati, likerji in druge alkoholne pijače (imenovane koncentrirani ekstrakti) za proizvodnjo pijač
25.01	Navadna sol, kamena sol, morska sol, jedilna sol, čisti natrijev klorid, slanice in morska voda
25.03	Žveplo vseh vrst, razen sublimiranega, usedlinskega in koloidnega žvepla
25.30	Borati, naravni in njihovi koncentracije (žgani in nežgani), razen boratov, izločenih iz naravne slane vode; naravna borova kislina, ki vsebuje do 85% H ₃ BO ₃ , računano na suhi izdelek
ex 26.01	Svinčeve in cinkove rude
ex 26.03	Pepel in odpadki, ki vsebujejo cink
27.10	Olja, dobljena in nafte in olja, dobljena iz bituminoznih materialov (razen surovih), izdelki, ki niso omenjeni niti zajeti na drugem mestu, ki vsebujejo po masi 70% ali več olj iz nafte ali olj, dobljenih iz bituminoznih materialov, če so ta olja osnovne sestavine teh proizvodov.
27.11	Naftni plini in drugi plinasti ogljikovodiki

Številka Bruseljske
nomenklature

Poimenovanje

27.12	Vazelin
ex 27.13	Parafin, vosek iz nafte ali bituminoznih materialov, parafinski odpadki (gatsch ali slack wax), pobarvani ali nepobarvani
ex 28.01	Surov jod in brom
28.02	Žveplo, sublimirano ali oborjeno; koloidno žveplo
ex 28.11	Arzenov trioksid
28.12	Borova kislina, borov trioksid
28.33	Bromidi in oksibromidi; bromati in perbromati; hipobromiti
ex 28.34	Jodidi in jodati
28.46	Borati in perborati
ex 29.04	Butil in izobutil alkoholi (razen terciarnih butil alkoholov)
ex 29.06	Fenoli, krezoli in ksilenoli
ex 32.01	Quebrachev ekstrakt in ekstrakt mimoze
40.02	Sintetični kavčuk in sintetični lateks, vulkaniziran ali nevulkaniziran; faktis dobljen iz olja
44.03	Les, neobdelan, z lubjem ali brez lubja
44.04	Les, grobo obdelan (razčetverjen)
44.05	Les, vzdolžno žagan, cepljen ali luščen; debeline nad 5 mm
45.01	Pluta, naravna, surova ali enostavno predelana; odpadki plute; zdrobljena, drobljena ali zmleta pluta
45.02	Pluta štirikotno tesana ali v obliki pravokotnih blokov, plošč, listov in trakov, za čepe in zamaške
47.01	Celuloza, pridobljena z mehanskimi ali kemičnimi sredstvi iz katerih koli vlaknastih rastlinskih materialov
50.02	Surova svila (nepredena)
50.03	Svileni odpadki, vključno zapredki, neprimerni za navijanje, svileni izčeski in raztrgane ali izvlečene krpe)
50.04	Svilena preja, razen preje iz svilenega izčeska ali drugih svilenih odpadkov) nepripravljena za prodajo na drobno
50.05	Svilena preja iz svilenih odpadkov, razen svilenega izčeska, nepripravljena za prodajo na drobno
ex 62.03	Vreče in vrečke, ki se uporabljajo za pakiranje blaga, izdelane iz jute, rabljene
ex 70.19	Stekleni biseri, imitacije biserov; imitacije dragih ali poldragih kamnov in podobno drobno stekleno blago
ex 73.02	Fero-predzlitine, razen fero-mangana z visoko vsebnostjo ogljika
76.01	Aluminij, surov; aluminijasti odpadki in ostanki ¹
77.01	Magnezij, surov; magnezijevi odpadki, razen sortiranih ostružkov in ostanki
78.01	Svinec, surov, vključno srebrosonen svinec, svinčeni odpadki in ostanki ¹
79.01	Cink, surov; cinkovi odpadki in ostanki ¹
ex 81.01	Volfram, surov, v prahu ¹
ex 81.02	Molibden, surov ¹
ex 81.03	Tantal, surov ¹
ex 81.04	Druge surove kovine ¹
ex 84.06	Motorji za pogon motornih vozil, zrakoplovov in ladij, čolnov in drugih plovil in deli teh motorjev
ex 84.08	Reaktivni pogonski motorji, njihovi deli in pribor
84.45	Obdelovalni stroji za obdelavo kovin ali kovinskih karbidov, razen tistih iz tar. št. 84.49 ali 84.50
84.48	Pribor in deli, izključno ali pretežno primerni za uporabo s stroji iz tar. št. 84.45 do 84.47, vključno nosilci obdelovancev in orodja, samoodpiralne glave za rezanje navoja, razdelilne glave in druge in specialne dodatne naprave za obdelovalne stroje; držala za orodja, ki se pri delu držijo v roki iz tar. št. 82.04, 84.49 ali 85.05
ex 84.63	Transmisijske gredi za avtomobilske motorje
87.06	Deli in pribor za motorna vozila iz tar. št. 87.01, 87.02 ali 87.03
88.02	Zrakoplovi, jadralna letala in zmaji; rotošuti
ex 88.03	Deli zrakoplovov, jadralnih letal in zmajev

¹ Dajatve za polizdelke se določijo v skladu z dajatvijo za surovo kovino po postopku iz člena 212. Pogodbe.

PRILOGA II

SEZNAM
iz člena 38 Pogodbe

– I –	– 2 –
Številka Bruseljske nomenklature	Poimenovanje
POGLAVJE 1	<i>Žive živali</i>
POGLAVJE 2	<i>Užitno meso in drobovina</i>
POGLAVJE 3	<i>Ribe, raki in mehkužci</i>
POGLAVJE 4	<i>Mleko in mlečni izdelki, ptičja jajca, naravni med</i>
POGLAVJE 5	
05.04	Čreva, mehur in želodec živali (razen rib), celi ali v kosih
05.15	Proizvodi živalske porekla, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu; mrtve živali iz 1. ali 3. poglavja, neuporabne za človeško prehrano
POGLAVJE 6	<i>Živo drevje in druge rastline, čebulice, korenine in podobno, rezano cvetje in okrasno listje</i>
POGLAVJE 7	<i>Užitne vrtnine in nekateri korenin in gomolji</i>
POGLAVJE 8	<i>Užitno sadje in oreški, lupine agrumov ali dinj in lubenic</i>
POGLAVJE 9	<i>Kava, čaj in začimbe, razen mate čaja (št. 09.03)</i>
POGLAVJE 10	<i>Žita</i>
POGLAVJE 11	<i>Izdelki mlinске industrije; slad; škrob, gluten; insulin</i>
POGLAVJE 12	Oljna semena in plodovi; razno zrnje; semena in plodovi; industrijske in zdravilne rastline; slama in krma
POGLAVJE 13	
ex 13.03	Pektin
POGLAVJE 15	
15.01	Masti in druge prašičje maščobe, stiskane ali topljene
15.02	Maščobe govedi, ovac in koz, surove ali topljene (vključno "premier jus")
15.03	Stearin iz prašičje masti, stearin iz olj, olje iz užitne prašičje masti in oleomargarina, margarina, neemulgirani, nemešani ali drugače pripravljeni
15.04	Masti in olja rib in morskih sesalcev, prečiščene ali neprečiščene
15.07	Nehlapna rastlinska olja, tekoča ali trdna, surova, rafinirana ali prečiščena
15.12	Živalske ali rastlinske masti in olja, hidrogenirani, rafinirani ali nerafinirani, toda nepredelani
15.13	Margarine, preparati iz masti ali olj živalskega ali rastlinskega izvora
15.17	Odpadki iz predelave masti in olj ali voskov živalskega ali rastlinskega izvora
POGLAVJE 16	<i>Izdelki iz mesa, rib, rakov ali mehkužcev</i>
POGLAVJE 17	
17.01	Sladkor iz sladkorne pese in sladkornega trsa, v trdnem stanju
17.02	Drugi sladkorji; sirupi; umetni med in mešanice umetnega in naravnega medu; karamelni sladkor
17.03	Melase, z dodatkom ali brez dodatka barvil
POGLAVJE 18	
18.01	Kakavova zrna, cela ali zlomljena, surova ali pražena
18.02	Kakavove lupine, olupki, kožice in odpadki
POGLAVJE 20	Proizvodi iz vrtnin, sadja, oreškov ali drugih delov rastlin
POGLAVJE 22	
22.04	Grozdni mošt, delno fermentiran, katerega fermentacija je ustavljena brez dodajanja alkohola
22.05	Vino iz svežega grozdja; grozdni mošt, katerega fermentacija je ustavljena z dodajanjem alkohola
22.07	Jabolčnik, hruškovec, medica in druge fermentirane pijače
POGLAVJE 23	Ostanki in odpadki živilske industrije; pripravljena krma za živali
POGLAVJE 24	
24.01	Nepredelan tobak; tobačni odpadki
POGLAVJE 45	
45.01	Pluta, naravna, surova ali enostavno predelana; odpadki plute; zdrobljena, drobljena ali zmleta pluta
POGLAVJE 54	
54.01	Lan, surov, ali predelan, toda nepreden; predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)
POGLAVJE 57	
57.01	Konoplja (<i>Cannabis sativa</i>), surova ali predelana, toda nepredena, predivo in odpadki iz teh vlaken (vključno z odpadki preje in razvlaknjenimi tekstilnimi surovinami)

PRILOGA III

SEZNAM NEBLAGOVNIH TRANSAKCIJ

iz člena 106 Pogodbe

- Pomorske prevoznine, vključno s čartriranjem, pristaniški mi stroški, stroški za ribiške ladje itd.
- Rečne prevoznine, vključno s čartriranjem.
- Cestni prevoz: potniki in prevoznine, vključno s čartriranjem.
- Zračni prevoz: potniki in prevoznine, vključno s čartriranjem.

Plačilo s strani potnikov mednarodnih letalskih vozovnic, nadtežne prtljage, plačilo mednarodnih letalskih prevoznin in čarterskih letov.

Prihodek iz prodaje mednarodnih letalskih vozovnic, nadtežne prtljage, plačila mednarodnih letalskih prevoznin in čarterskih letov.

- Za vse vrste pomorskega prevoza: pristaniški stroški (zagotavljanje storitev, gorivo, živila, stroški vzdrževanja, popravila, stroški za posadko itd.)

Za vse vrste prevoza po celinskih plovni poteh: pristaniški stroški (zagotavljanje storitev, gorivo, živila, stroški vzdrževanja in manjša popravila transportne opreme, stroški za posadko itd.)

Za vse vrste trgovskega cestnega prevoza: gorivo, olje, mala popravila, garažiranje, stroški za voznike in posadko itd.

Za vse vrste zračnega prevoza: operativni stroški in režijski stroški, vključno s popravili zrakoplovov in navigacijske opreme.

- Stroški carinskega skladiščenja, skladiščenja, carinjenja.
- Carine in pristojbine.
- Tranzitne dajatve.
- Dajatve za popravilo in montažo.

Stroški predelave, končne obdelave, pogodbene dodelave in drugih storitev te vrste.

- Popravila ladij.

Popravila prevoznih sredstev, razen ladij in zrakoplovov.

- Tehnična pomoč (pomoč pri vseh fazah proizvodnje in distribucije blaga in storitev, ki se zagotovi za določeno obdobje glede na poseben namen te pomoči, in ki na primer zajema svetovanje in potovanja strokovnjakov, pripravo tehničnih projektov in načrtov, proizvodni nadzor, tržne raziskave ter usposabljanje osebja).

- Provizije in posredovalnine.

Prihodki iz tranzitnih poslov ali pretovarjanja.

Bančne provizije in dajatve.

Reprezentančni stroški.

- Oglaševanje v vseh oblikah.

- Poslovna potovanja.

- Prispevek hčerinskih podjetij, podružnic itd. k režijskim stroškom matičnega podjetja v tujini in obratno.

- Podjetniške pogodbe (gradnja in vzdrževanje stavb, cest, mostov itd., ki jih izvajajo specializirana podjetja, običajno za pavšalno ceno na podlagi javnega razpisa).

- Razlike, zastavki in pologi za poslovanje na terminski blagovni borzi v skladu z pošteno poslovno prakso.

- Turizem.

- Zasebna potovanja in bivanja zaradi študija.

- Zasebna potovanja in bivanja iz zdravstvenih razlogov.

- Zasebna potovanja in bivanja iz družinskih razlogov.

- Naročnine na časopise, periodične publikacije, knjige, glasbene izdaje.

Časopisi, periodične publikacije, knjige, glasbene izdaje in plošče.

- Razviti filmi, komercialni, dokumentarni, izobraževalni itd. (najemnine, pristojbine, naročnine in stroški kopiranja in sinhronizacije itd.).

- Članarine.

- Vzdrževanje in tekoča popravila zasebne lastnine v tujini.

- Državni izdatki (uradna predstavništva v tujini, prispevki za mednarodne organizacije)

- Davki in prispevki, sodni stroški, dajatve za registracijo patentov in blagovnih znamk.

Odškodnine.

Povračila v primeru razveljavitve pogodbe ali preplačila. Globe.

- Redna plačila upravi pošte, telegrafa in telefona ter podjetjem za javni prevoz.

- Dovoljenja za devizno menjavo za državljane ali stalno naseljene tujce, ki se izselijo v tujino.

Dovoljenja za devizno menjavo za državljane ali stalno naseljene tujce, ki se vračajo v domovino.

- Plače in mezde (obmejni ali sezonski delavci in drugi nerezidenti, brez poseganja v pravico države, da zakonsko uredi zaposlovanje tuje delovne sile).

- Nakazila izseljencev (brez poseganja v pravico države, da zakonsko uredi priseljevanje).

- Honorarji in nagrade.

- Dividende in deleži v dobičku.

- Obresti na obveznice, hipoteke itd.).

- Najemnine in zakupnine

- Pogodbena amortizacija posojil (razen transferjev, ki predstavljajo amortizacijo v obliki predhodnega vračila ali plačila nakopičenih zaostankov).

- Dobiček iz poslovanja podjetij.

- Avtorske pravice.

Patenti, načrti, blagovne znamke in izumi (prenosi in dodelitev licence za patente, načrte, blagovne znamke in izume, zaščitene ali nezaščitene, in transferji, ki izhajajo iz teh prenosov ali dodelitev licenc).

- Konzularni prihodki.

- Pokojnine ter drugi podobni prihodki.

Zakonsko določene vzdrževalnine in finančna pomoč v hudi stiski.

Periodični prenos sredstev, ki jih imajo v državi članici osebe, ki prebivajo v drugi državi članici in ki so v tej državi članici brez zadostnih sredstev za osebno preživljanje.

- Transakcije in prenos v zvezi z neposrednim zavarovanjem.

- Transakcije in prenos v zvezi s pozavarovanjem in retrocesijo.

- Odobranje in vračanje trgovinskih in industrijskih posojil.

- Prenosi manjših zneskov v tujino.

- Stroški za vsakovrstno dokumentacijo, ki jih imajo za lastne potrebe pooblaščen menjalniške ustanove.

Športne nagrade in dobički na dirkah.

- Dediščine.

- Dote.

PRILOGA IV

ČEZMORSKE DRŽAVE IN OZEMLJA, za katere se uporabljajo določbe četrtega dela Pogodbe

Francoska zahodna Afrika, ki zajema: Senegal, Sudan, Gvinejo, Slonokoščeno obalo, Dahomej, Mavretanijo, Niger in Zgornjo Volto.

Francoska ekvatorialna Afrika, ki zajema: Srednji Kongo, Ubangi-Shari, Čad, Gabon.

Saint Pierre in Miquelon, Komorsko otočje, Madagaskar in pridružena območja, Francoska obala Somalije, Nova Kaledonija in pridružena območja, francoska naseljena območja v Oceaniji, Južna ozemlja in Antarktika.

Neodvisna republika Togo.

Ozemlje Kameruna pod francosko skrbniško upravo.

Belgijski Kongo in Ruanda-Urundi.

Somalija pod italijanskim skrbništvom.

Nizozemska Nova Gvineja.

II. PROTOKOLI

PROTOKOL

o Statutu Evropske investicijske banke

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO oblikovati Statut Evropske investicijske banke, predviden v členu 129 te pogodbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene tej pogodbi.

Člen 1

V skladu s členom 129 te pogodbe se ustanovi Evropska investicijska banka (v nadaljnjem besedilu "banka"), ki opravlja svoje naloge in izvaja svojo dejavnost skladno z določbami te pogodbe in tega statuta.

Sedež banke se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 2

Naloga banke je opredeljena v členu 130 te pogodbe.

Člen 3

V skladu s členom 129 te pogodbe so člani banke:

- Kraljevina Belgija
- Zvezna republika Nemčija,
- Francoska republika,
- Italijanska republika,
- Veliko vojvodstvo Luksemburg,
- Kraljevina Nizozemska.

Člen 4

1. Kapital banke je milijarda obračunskih enot, države članice pa so vpisale naslednje deleže:

- Nemčija 300 milijonov
- Francija 300 milijonov
- Italija 240 milijonov
- Belgija 86,5 milijona
- Nizozemska 71,5 milijona
- Luksemburg 2 milijona

Vrednost obračunske enote je 0, 88867088 gramov čistega zlata.

Države članice jamčijo le do višine svojega deleža v vpisanem kapitalu in ne v vplačanem kapitalu.

2. Vključitev nove članice povzroči povečanje vpisanega kapitala v višini prispevka nove članice.

3. Svet guvernerjev lahko soglasno odloči, da se vpisani kapital poveča.

4. Deleža posamezne članice v vpisanem kapitalu ni mogoče prenesti, zastaviti ali zaseči.

Člen 5

1. Države članice vplačajo 25% vpisanega kapitala v petih enakih deležih, katerih plačila zapadejo najpozneje v dveh, devetih, šestnajstih, triindvajsetih in tridesetih mesecih po začetku veljavnosti te pogodbe.

Ena četrtnina vsakega vplačila se izvede v zlatu ali v prosto konvertibilni valuti, tri četrtnine pa v nacionalni valuti.

2. Svet guvernerjev lahko zahteva vplačilo preostalih 75% vpisanega kapitala, kolikor je to potrebno za izpolnitev obveznosti banke do njenih posojilodajalcev.

Vsaka država članica izvede vplačilo sorazmerno s svojim deležem v vpisanem kapitalu v valutah, ki jih banka potrebuje za izpolnitev teh obveznosti.

Člen 6

1. Na predlog sveta direktorjev lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino sklene, da države članiceodobrijo banki posebna posojila z obrestmi, če in kolikor potrebuje taka posojila za financiranje določenih projektov in če svet direktorjev

dokaže, da si banka ne more pridobiti potrebnih sredstev pod ustreznimi pogoji na trgu kapitala, ob upoštevanju narave in namena projektov, ki se financirajo.

2. Za posebna posojila se lahko zaprosi šele od začetka četrtega leta po začetku veljavnosti te pogodbe. Ne smejo presehati 400 milijonov obračunskih enot v celoti ali 100 milijonov obračunskih enot na leto.

3. Rok odplačevanja posebnih posojil se določi glede na rok odplačevanja posojil ali jamstev, ki jih banka namerava odobriti iz teh posojil; ta rok ne sme biti daljši od 20 let. Svet guvernerjev lahko na predlog sveta direktorjev s kvalificirano večino odloči, da se posebna posojila predčasno vrnejo.

4. Letna obrestna mera za posebna posojila je 4%, razen če svet guvernerjev ob upoštevanju gibanja in ravni obrestnih mer na trgih kapitala ne določi drugačne obrestne mere.

5. Države članiceodobrijo posebna posojila sorazmerno s svojim deležem v vpisanem kapitalu; vplačana morajo biti v nacionalni valuti v šestih mesecih po pozivu.

6. V primeru likvidacije banke se posebna posojila držav članic vrnejo šele potem, ko so bili poravnani drugi dolgovi banke.

Člen 7

1. Če se pariteta valute ene države članice zmanjša glede na obračunsko enoto iz člena 4, se znesek deleža kapitala, ki ga ta država vplača v nacionalni valuti, izravna sorazmerno s spremembo paritete z dodatnim vplačilom v korist banke. Vendar pa znesek, ki je predmet izravnave, ne sme presehati skupnega zneska posojil, ki jih je banka odobrila v zadevni valuti, in sredstev banke v tej valuti. Vplačilo se izvede v dveh mesecih, v primeru posojil pa ob zapadlosti teh posojil.

2. Če se pariteta valute države članice poveča glede na obračunsko enoto iz člena 4, se znesek deleža kapitala, ki ga ta država vplača v nacionalni valuti, izravna sorazmerno s spremembo paritete s povračilom tej državi. Vendar pa znesek, ki je predmet izravnave, ne sme presehati skupnega zneska posojil, ki jih je banka odobrila v zadevni valuti, in sredstev banke v tej valuti. Vplačilo se izvede v dveh mesecih, v primeru posojil pa ob zapadlosti teh posojil.

3. Pariteta valute države članice glede na obračunsko enoto iz člena 4 je razmerje med maso čistega zlata v tej obračunski enoti in maso čistega zlata, ki ustreza pariteti te valute, prijavljene Mednarodnemu denarnemu skladu.

Sicer pa se ta pariteta določi na podlagi deviznega tečaja, ki ga država članica uporablja za tekoča plačila, v razmerju do valute, ki je določena ali zamenljiva v zlatu.

4. Svet guvernerjev lahko sklene, da se pravila iz odstavkov 1 in 2 ne uporabljajo, če se izvede enotna sorazmerna sprememba paritet vseh valut držav članic Mednarodnega denarnega sklada ali članic banke.

Člen 8

Banko upravljajo in vodijo svet guvernerjev, svet direktorjev in upravni odbor.

Člen 9

1. Svet guvernerjev sestavljajo ministri, ki jih imenujejo države članice.

2. Svet guvernerjev sprejema splošne direktive o kreditni politiki banke, zlasti glede ciljev, ki si jih bo zastavila pri postopnem uresničevanju skupnega trga.

Svet guvernerjev zagotavlja, da se te direktive izvajajo.

3. Poleg tega svet guvernerjev:

- a) odloča o povečanju vpisanega kapitala v skladu s členom 43.;
- b) izvaja pooblastila iz člena 6 glede posebnih posojil;
- c) izvaja pooblastila iz členov 11 in 13 glede imenovanja in razrešitve članov sveta direktorjev in upravnega odbora;
- d) odobri odstopanja iz člena 181.;
- e) odobri letna poročila sveta direktorjev;
- f) odobri letne bilance stanja in bilance uspeha;
- g) izvaja pooblastila in naloge iz členov 7, 14, 17, 26 in 27;
- h) odobri poslovnik banke.

4. Svet guvernerjev je v okviru te pogodbe in tega statuta pooblaščen, da soglasno sprejema vse odločitve glede začasne uestavitve dejavnosti banke in njene morebitne likvidacije.

Člen 10

Če v tem statutu ni določeno drugače, odloča svet guvernerjev z večino svojih članov. Svet guvernerjev glasuje v skladu z določbami člena 148 te pogodbe.

Člen 11

1. Svet direktorjev je izključno pooblaščen za odločanje o dodeljevanju posojil in jamstev ter najemanju posojil; določa obrestne mere za posojila in provizije za jamstva; nadzoruje, da je banka pravilno vodena; zagotavlja skladnost poslovanja banke z določbami te pogodbe in statuta ter splošnih direktiv, ki jih sprejema svet guvernerjev.

Ob koncu proračunskega leta mora svet direktorjev svetu guvernerjev predložiti poročilo in ga po njegovi odobritvi objaviti.

2. Svet direktorjev ima 12 članov in 12 namestnikov.

Člane imenuje svet guvernerjev na predlog držav članic in Komisije za pet let, in sicer:

2 člana v medsebojnem soglasju predlagajo države Beneluksa,

3 člane predlaga Zvezna republika Nemčija,

3 člane predlaga Francoska republika,

3 člane predlaga Italijanska republika,

1 člana predlaga Komisija.

Lahko so ponovno imenovani.

Vsakemu direktorju pomaga namestnik, ki je imenovan pod enakimi pogoji in po enakem postopku kot direktorji.

Namestniki lahko sodelujejo na sestankih sveta direktorjev; namestniki nimajo pravice glasovanja, razen kadar nadomeščajo direktorja, ki se sestanka ne more udeležiti.

Seje sveta direktorjev vodi predsednik ali v njegovi odsotnosti eden od podpredsednikov upravnega odbora, ki pa ne glasuje.

Člani sveta direktorjev so izbrani med osebami, katerih neodvisnost in usposobljenost sta nedvomni; odgovorni so izključno banki.

3. Če direktor ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za opravljanje svojih nalog, ga lahko svet guvernerjev, ki odloča s kvalificirano večino, razreši.

Če letno poročilo ni odobreno, svet direktorjev odstopi.

4. Mesto, izpraznjeno zaradi smrti ali prostovoljnega odstopa, razrešitve ali kolektivnega odstopa, se zapolni v skladu z določbami odstavka 2. Razen ob zamenjavi sveta direktorjev v celoti so člani nadomeščeni za preostanek njihovega mandata.

5. Svet guvernerjev določi osebne prejemke članov sveta direktorjev. Svet guvernerjev soglasno določi, katere dejavnosti so nezdružljive s funkcijo direktorja in namestnika.

Člen 12

1. V svetu direktorjev ima vsak direktor en glas.

2. Če v tem statutu ni določeno drugače, odloča svet direktorjev z navadno večino članov, ki imajo pravico glasovanja. Za kvalificirano večino je potrebnih osem glasov za. V poslovniku banke je določeno, koliko članov sveta direktorjev mora biti navzočih za sklepčnost.

Člen 13

1. Upravni odbor sestavljajo predsednik in dva podpredsednika, ki jih za šest let imenuje svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev. Lahko so ponovno imenovani.

2. Na predlog sveta direktorjev, ki odloča s kvalificirano večino, lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino razreši člane upravnega odbora.

3. Upravni odbor skrbi za tekoče poslovanje banke pod vodstvom predsednika in nadzorom sveta direktorjev.

Pripravlja sklepe sveta direktorjev, zlasti glede najemanja posojil ter odobravanja posojil in jamstev; zagotavlja izvajanje teh sklepov.

4. Upravni odbor odloča z večino pri sprejemanju mnenj o prošnjah za posojila in jamstva ter o načrtovanem najemanju posojil.

5. Svet guvernerjev določi osebne prejemke članov upravnega odbora in določi, katere dejavnosti so nezdružljive z njihovo funkcijo.

6. Predsednik, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik zastopa banko v sodnih in zunajsodnih zadevah.

7. Uradniki in drugi uslužbenci banke so podrejeni predsedniku. Ta jih sprejema v službo in jim daje odpoved. Pri izbiri zaposlenih mora upoštevati ne le osebne sposobnosti in strokovno usposobljenost, ampak tudi pravično zastopnost državljanov držav članic.

8. Upravni odbor in zaposleni banke so odgovorni izključno banki in pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisni.

Člen 14

1. Odbor treh članov, ki jih na podlagi njihove usposobljenosti imenuje svet guvernerjev, vsako leto preveri pravilnost poslovanja in knjigovodstva banke.

2. Odbor potrdi, da sta bilanca stanja in bilanca uspeha skladni z računovodskimi izkazi in da točno odražata stanje aktive in pasive banke.

Člen 15

Banka se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju banka uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali drugih finančnih institucij, ki jih potrdi ta država.

Člen 16

1. Banka sodeluje z vsemi mednarodnimi organizacijami, ki delujejo na podobnih področjih.

2. Banka navezuje koristne stike za sodelovanje z bančnimi in finančnimi institucijami v državah, na katere širi svoje poslovanje.

Člen 17

Na prošnjo države članice ali Komisije ali na lastno pobudo svet guvernerjev v skladu z enakimi določbami, ki veljajo za njihovo sprejetje, razlaga ali dopolnjuje direktive, ki jih je sprejel po členu 9 tega statuta.

Člen 18

1. V okviru nalog iz člena 130 te pogodbe banka odobrava posojila svojim članom ali zasebnim ali javnim podjetjem za investicijske projekte, ki se bodo izvajali na evropskem ozemlju držav članic, če ni na razpolago sredstev iz drugih virov pod razumnimi pogoji.

Vendar pa lahko banka z odstopanjem, ki ga soglasno dovoli svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev, odobri posojila za investicijske projekte, ki se bodo v celoti ali delno izvajali zunaj evropskega ozemlja držav članic.

2. Kolikor je to mogoče, se posojila odobravajo le pod pogojem, da se uporabijo tudi sredstva iz drugih finančnih virov.

3. Banka postavi kot pogoj za odobritev posojila podjetju ali organizaciji, ki ni država članica, jamstvo države članice, na ozemlju katere bo projekt izveden, ali druga zadostna jamstva.

4. Banka lahko jamči za posojila, ki jih najamejo javna ali zasebna podjetja ali organizacije za izvajanje projektov iz člena 130 te pogodbe.

5. Skupni znesek terjatev banke iz odobrenih posojil in jamstev ne sme preseči 250% vpisanega kapitala.

6. Banka se zavaruje pred tečajnimi tveganji tako, da v posojilne in garancijske pogodbe vključi takšne klavzule, ki jih šteje za primerne.

Člen 19

1. Obrestne mere za posojila in provizije za jamstva banke se morajo prilagoditi prevladujočim pogojem na trgu kapitala in izračunati tako, da prihodek, ki iz njih izhaja, omogoča

banki izpolnjevanje njenih obveznosti, kritje njenih stroškov in oblikovanje rezervnega sklada po členu 24.

2. Banka ne daje popustov na obrestne mere. Če je glede na naravo projekta, ki se financira, zmanjšanje obrestne mere zaželeno, lahko zadevna država članica ali kdo tretji odobri pomoč za plačilo obresti, kolikor je to skladno s členom 92 te pogodbe.

Člen 20

Pri svojem posojilnem in jamstvenem poslovanju mora banka upoštevati naslednja načela:

1. Zagotavlja, da se sredstva uporabljajo kar najbolj racionalno v interesu Skupnosti.

Posojila ali jamstva lahko odobrava le:

a) kjer se v primeru projektov, ki jih izvajajo podjetja iz proizvodnega sektorja, izplačevanje obresti in amortizacije zagotavlja iz dobička iz poslovanja, v primeru drugih projektov pa s prevzemom obveznosti države članice, v kateri se projekt izvaja, ali na kakšen drug način, in

b) kadar izvajanje projekta prispeva k povečanju ekonomske produktivnosti na splošno in spodbuja uresničevanje skupnega trga.

2. Banka ne sme pridobiti deležev v podjetjih ali prevzeti odgovornosti pri njihovem poslovanju, razen če to ne zagotavlja zaščite njenih pravic pri povrnitvi terjatev.

3. Svoje terjatve lahko odstopi na trgu kapitala in v ta namen lahko zahteva od dolžnikov, da izdajo obveznice ali druge vrednostne papirje.

4. Banka ali države članice ne smejo postavljati pogojev, ki bi določali, da je treba posojene zneske porabiti v določeni državi članici.

5. Kot pogoj za odobritev posojila lahko banka zahteva razpis mednarodnih natečajev.

6. Banka ne sme niti v celoti niti delno financirati projektov, ki jim nasprotuje država članica, na ozemlju katere naj bi se izvajali.

Člen 21

1. Prošnje za posojila ali jamstva se lahko naslovijo na banko prek Komisije ali države članice, na ozemlju katere bo projekt izveden. Podjetja lahko banko zaprosijo za posojila ali jamstva tudi neposredno.

2. Za prošnje, ki so naslovljene prek Komisije, se pridobi mnenje države članice, na ozemlju katere bo projekt izveden. Za prošnje, naslovljene prek države članice, se pridobi mnenje Komisije. Prošnje, ki jih neposredno vložijo podjetja, se predložijo zadevni državi članici in Komisiji.

Zadevna država in Komisija pripravita mnenje najpozneje v dveh mesecih. Če banka v tem času ne dobi odgovora, se šteje, da glede zadevnega projekta ni ugovorov.

3. Svet direktorjev odloča o prošnjah za posojila in jamstva, ki mu jih predloži upravni odbor.

4. Upravni odbor preveri, ali so prošnje za posojila in jamstva, ki so mu bile predložene, v skladu z določbami tega statuta, zlasti člena 20. Če se upravni odbor izreče za odobritev posojila ali jamstva, predloži svetu direktorjev osnutek pogodbe; kot pogoj za pozitivno mnenje lahko postavi zahteve, ki so po njegovem mnenju bistvene. Če se upravni odbor izreče proti odobritvi posojila ali jamstva, mora svetu direktorjev predložiti vse ustrezne dokumente skupaj s svojim mnenjem.

5. Če upravni odbor poda negativno mnenje, lahko svet direktorjev odobri zadevno posojilo ali jamstvo le s soglasno odločitvijo.

6. Če Komisija poda negativno mnenje, lahko svet direktorjev odobri zadevno posojilo ali jamstvo le s soglasno odločitvijo; član sveta direktorjev, ki je bil imenovan na predlog Komisije, se vzdrži glasovanja.

7. Če negativno mnenje podata upravni odbor in Komisija, svet direktorjev zadevnega posojila ali jamstva ne sme odobriti.

Člen 22

1. Banka si na mednarodnih trgih kapitala sposoja potrebna sredstva za izvajanje svojih nalog.

2. Banka si lahko sposoja na trgu kapitala države članice v okviru pravnih predpisov o notranjih emisijah, če takšnih predpisov v državi članici ni, pa pod pogojem, da sta se banka in ta država članica dogovarjali in sklenili sporazum o predvidenem posojilu.

Pristojni organi zadevne države članice lahko odklonijo privolitev le v primeru, da obstaja nevarnost resnih motenj na trgu kapitala te države.

Člen 23

1. Banka lahko uporabi vsa sredstva, ki jih ne potrebuje neposredno za izpolnjevanje svojih obveznosti, pod naslednjimi pogoji:

a) lahko vlaga na denarnih trgih;

b) ob upoštevanju določb člena 202. lahko kupuje ali prodaja vrednostne papirje, ki jih izda sama ali njeni posojilojemalci;

c) lahko opravlja vse druge finančne posle v okviru svojih ciljev.

2. Ne da bi to posegalo v določbe člena 25, banka pri upravljanju svojih naložb ne izvaja devizne arbitraže, ki ni neposredno potrebna za izvajanje njenega posojilnega poslovanja ali za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz najetih posojil ali iz jamstev, ki jih je odobrila.

3. Banka deluje na področjih iz tega člena v dogovoru s pristojnimi organi ali z emisijsko banko zadevne države članice.

Člen 24

1. Postopno se ustanovi rezervni sklad v višini do 10% vpisane kapitala. Če stanje obveznosti banke to upravičuje, lahko svet direktorjev odloči, da se oblikujejo dodatne rezerve. Dokler rezervni sklad še ni v celoti oblikovan, se polni iz:

a) obresti za posojila, ki jih banka odobrava iz sredstev, ki jih države članice vplačujejo v skladu s členom 5,

b) obresti za posojila, ki jih banka odobrava iz prejetih vračil za dana posojila iz točke a),

kolikor niso te obresti potrebne za izpolnjevanje obveznosti banke in kritje njenih stroškov.

2. Sredstva rezervnega sklada morajo biti naložena tako, da so kadar koli na razpolago za izpolnjevanje nalog sklada.

Člen 25

1. Banka lahko kadar koli prenese svoja sredstva v valuti ene države članice v valuto druge države članice, da bi lahko izvajala finančno poslovanje v skladu z nalogo iz člena 130 te pogodbe in ob upoštevanju določb člena 23 tega statuta. Če banka razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valuti, ki jo potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

2. Banka ne sme zamenjati svojih sredstev v valuti ene države članice v valute tretjih držav brez privolitve te države članice.

3. Banka lahko prosto razpolaga s tistim delom svojega kapitala, ki je vplačan v zlatu ali v konvertibilni valuti, ter z devizami, izposojenimi na trgih zunaj Skupnosti.

4. Države članice se zavezujejo dati dolžnikom banke na razpolago devize, potrebne za vračilo glavnice in obresti za posojila ter provizije za jamstva, ki jih je banka odobrila za izvedbo projektov na njihovem ozemlju.

Člen 26

Če država članica ne izpolnjuje obveznosti članstva iz tega statuta, zlasti obveznosti vplačila svojega deleža v vpisanem kapitalu ali posebnih posojil ali izplačevanja najetih posojil, lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino odloči, da se odobravanje posojil ali jamstev tej državi članici ali njenim državljanom začasno ustavi.

Ta odločitev države članice ali njenih državljanov ne odvezuje obveznosti do banke.

Člen 27

1. Če svet guvernerjev odloči, da se poslovanje banke začasno ustavi, se morajo vse njene dejavnosti nemudoma ustaviti,

razen tistih, ki so potrebne za zagotovitev pravnega unovčenja, zaščite in ohranitve njenega premoženja ter za poravnavo njenih obveznosti.

2. V primeru likvidacije svet guvernerjev imenuje likvidatorje in jim da navodila za izvedbo likvidacije.

Člen 28

1. Banka ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava notranja zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

Privilegiji in imunitete banke so določeni v protokolu, predvidenem v členu 218 te pogodbe.

2. Premoženje banke se ne more kakor koli zaseči ali razlastiti.

Člen 29

Spore med banko na eni strani in njenimi upniki, dolžniki in drugimi osebami na drugi strani rešujejo pristojna nacionalna sodišča, razen kadar je bila pristojnost prenesena na Sodišče.

Banka ima domicil v vsaki državi članici. Vendar pa lahko v vsaki pogodbi določi poseben domicil ali predvidi postopek arbitraže.

Premoženje in sredstva banke so lahko predmet zaplembe ali prisilne izvršbe samo na podlagi sklepa sodišča.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL

o nemški notranji trgovini in z njo povezanimi problemi

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU razmer, ki so posledica delitve Nemčije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

1. Ker je trgovina med nemškimi ozemlji, kjer se uporablja ustava Zvezne republike Nemčije in nemškimi ozemlji, kjer se ustava ne uporablja, del nemške notranje trgovine, uporaba te pogodbe v Nemčiji ne zahteva spremembe sedanjega obravnavanja te trgovine.

2. Vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo o trgovinskih sporazumih z nemškimi ozemlji, na katerih se ne uporablja ustava Zvezne republike Nemčije, ter o morebitnih predpisih za njihovo izvajanje. Vsaka država članica zagotovi, da izvajanje teh sporazumov ni v nasprotju z načeli skupnega trga in zlasti sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje škode, ki bi lahko nastala za gospodarstva drugih držav članic.

3. Vsaka država članica lahko sprejme ustrezne ukrepe za preprečevanje težav, ki bi lahko nastale zanj zaradi trgovine med drugo državo članico in nemškimi ozemlji, kjer se ustava Zvezne republike Nemčije ne uporablja.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL

o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Francijo

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi v skladu s splošnimi cilji Pogodbe uredile nekatere obstoječe posebne probleme,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

I. Davki in pomoči

1. Komisija in Svet vsako leto preučita sistem izvoznih pomoči in posebnih uvoznih dajatev, ki veljajo v območju franka.

Ob tej preučitvi francoska vlada razglasi ukrepe, ki jih namerava sprejeti za znižanje in racionaliziranje teh pomoči in dajatev.

Svet in Komisijo tudi obvesti o novih dajatvah, ki jih namerava uesti zaradi novih liberalizacijskih ukrepov, ter o spremembah pomoči in dajatev, ki jih namerava izvesti v mejah najvišje davčne stopnje, ki se uporablja 1. januarja 1957. Ti različni ukrepi so lahko predmet razprave znotraj teh dveh institucij.

2. Če svet meni, da neusklajenost škodi nekaterim gospodarskim sektorjem v drugih državah članicah, lahko na predlog Komisije s kvalificirano večino zahteva od francoske vlade, da sprejme nekatere ukrepe za usklajitev dajatev in pomoči v naslednjih treh kategorijah: surovine, polizdelki in končni izdelki. Če francoska vlada teh ukrepov ne sprejme, Svet s kvalificirano večino dovoli drugim državam članicam, da sprejmejo zaščitne ukrepe, za katere Svet določi pogoje in podrobnosti.

3. Če je bilanca tekočih plačil območja franka uravnotežena več kot eno leto in če monetarne rezerve dosežejo zadovoljivo raven, zlasti ob upoštevanju obsega zunanje trgovine, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da mora francoska vlada odpraviti sistem dajatev in pomoči.

Če Komisija in francoska vlada ne dosežeta soglasja glede tega, ali je raven monetarnih rezerv območja franka zadovoljiva, predložita zadevo v razsodbo oseb ali organu, ki ga sporazumno izbereta za razsodnika. Če se o tem ne moreta sporazumeti, določi razsodnika predsednik Sodišča.

Odprava, o kateri je tako odločil Svet, mora biti izvedena na način, ki ne poruši ravnotežja plačilne bilance in se zlasti lahko izvaja postopoma. Po odpravi sistema se določbe Pogodbe uporabljajo v celoti.

Izraz "bilanca tekočih plačil" ima pomen, ki so ga sprejele mednarodne organizacije in Mednarodni denarni sklad, to je trgovinska bilanca in neblagovne transakcije, ki imajo značaj prihodkov ali opravljanja storitev.

II. Plačilo nadur

1. Države članice ocenjujejo, da bo vzpostavitev skupnega trga ob koncu prve faze povzročilo razmere, ko bosta osnova za plačevanje nadur ter povprečna višina teh plačil nadur v gospodarstvu skladni z ustreznima vrednostma, ki sedaj veljata v Franciji glede na povprečje iz leta 1956.

2. Če ob koncu prve faze ne pride do takšnih razmer, Komisija dovoli Franciji, da za svoje gospodarske sektorje, kjer se pojavljajo neskladja glede plačevanja nadur, sprejme zaščitne ukrepe, za katere Komisija določi pogoje in načine uporabe, razen če v tej fazi povprečno povišanje ravni plač v istih gospodarskih sektorjih drugih držav članic glede na povprečje iz leta 1956 presega povišanje v Franciji za odstotek, ki ga določi Komisija z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL o Italiji

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi uredile nekatere posebne probleme, ki zadevajo Italijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

DRŽAVE ČLANICE SKUPNOSTI

SE SEZNANIJO z dejstvom, da italijanska vlada izvaja desetletni program gospodarskega razvoja za uravnovešanje strukturnih neskladij italijanskega gospodarstva, zlasti z opremljanjem manj razvitih območij južne Italije in otokov ter z ustvarjanjem novih delovnih mest za odpravljanje brezposelnosti,

OPOZARJAJO na to, da so načela in cilje tega programa italijanske vlade preučile in odobrile organizacije za mednarodno sodelovanje, katerih članice so,

PRIZNAVAJO, da je doseganje ciljev italijanskega programa v njihovem skupnem interesu,

SE DOGOVORIJO, da z namenom olajšati italijanski vladi izpolnitev te naloge priporočijo institucijam Skupnosti uporabo vseh sredstev in postopkov iz te pogodbe, zlasti ustrezno uporabo sredstev Evropske investicijske banke in Evropskega socialnega sklada,

SO MNENJA, da bi morale institucije Skupnosti pri uporabi te pogodbe upoštevati obremenitve italijanskega gospodarstva v naslednjih letih in izkoristiti priložnost, da se prepreči ustvarjanje nevarnih napetosti, zlasti v plačilni bilanci ali ravni zaposlenosti, ki bi lahko ogrozile uporabo te pogodbe v Italiji,

PRIZNAVAJO, da je zlasti pri uporabi členov 108 in 109 treba zagotoviti, da okrepi, ki se jih zahteva od italijanske vlade, ne ogrozijo izvajanja njenega programa gospodarskega razvoja in zviševanja življenjske ravni prebivalstva.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL o Velikem vojvodstvu Luksemburg

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi uredile nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Veliko vojvodstvo Luksemburg,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

Člen 1

1. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se zaradi posebnega položaja njegovega kmetijstva dovoli ohraniti količinske omejitve uvoza izdelkov s seznama, ki je priloga k sklepu pogodbenic Splošnega sporazuma o carinah in trgovini z dne 3. decembra 1955 o luksemburškem kmetijstvu.

Belgija, Luksemburg in Nizozemska uporabljajo sistem iz tretjega odstavka člena 6 Konvencije o belgijsko-luksemburški ekonomski uniji z dne 25. julija 1921.

2. Veliko vojvodstvo Luksemburg sprejme vse strukturne, tehnične in ekonomske ukrepe, ki bodo omogočili postopno vključitev luksemburškega kmetijstva v skupni trg. Komisija lahko naslovi na Veliko vojvodstvo priporočila glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti.

Na koncu prehodnega obdobja Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, v kakšnem obsegu se odstopanja, odobrena Velikemu vojvodstvu Luksemburg, ohranijo, spremenijo ali odpravijo.

Vse zadevne države članice imajo pravico do pritožbe zoper to odločitev pred razsodiščem, določenim v skladu z odstavkom 4 člena 8 Pogodbe.

Člen 2

Komisija pri sprejemanju predpisov o prostem gibanju delavcev iz odstavka 3 člena 48 Pogodbe pri Visokem vojvodstvu Luksemburg upošteva poseben demografski položaj te države.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi podrobneje pojasnile uporabo Pogodbe za blago, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

1. Uporaba Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ne povzroči nikakršne spremembe carinskega režima, ki se uporablja ob začetku veljavnosti Pogodbe, za uvoz

a) blaga, ki izvira in prihaja iz Surinama in Nizozemskih Antilov, v države Beneluxa,

b) blaga, ki izvira in prihaja iz Maroka, Tunizije, Republike Vietnam, Kambodže in Laosa, v Francijo. Zgornje določbe se uporabljajo tudi za francoske kolonije v kondominiju Novi Hebridi;

c) blaga, ki izvira in prihaja iz Libije in Somalije, trenutno pod italijanskim skrbništvom, v Italijo.

2. Za blago, ki je uvoženo v državo članico po zgornjem režimu, se ne šteje, da je v prostem prometu v tej državi v smislu člena 10 Pogodbe, kadar se ponovno izvaža v drugo državo članico.

3. Pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam določbe glede posebnih uvoznih ureditev iz tega protokola ter seznam blaga, za katerega veljajo.

Komisijo in druge države članice obvestijo tudi o naknadnih spremembah teh seznamov ali ureditev.

4. Komisija zagotovi, da uporaba zgornjih določb ne škoduje drugim državam članicam; v ta namen lahko v odnosih med državami članicami sprejme vse ustrezne ukrepe.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL

o ureditvi za proizvode v pristojnosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja za Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike

VISOKE POGODBENICE

KI SE ZAVEDAJO, da določbe Pogodbe, ki se nanašajo na Alžirijo in čezmorske departmaje Francoske republike odpirajo vprašanje režima, ki naj se uporablja za Alžirijo in te departmaje za proizvode, ki so predmet Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo,

V ŽELJI, da bi v skladu z načeli obeh Pogodb našli zadovoljivo rešitev,

SE ZAVEZUJEJO urediti to vprašanje v duhu medsebojnega sodelovanja in v najkrajšem času, najpozneje pa ob prvi reviziji Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio	Segni Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL

o mineralnih oljih in nekaterih njihovih derivatih

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

1. V šestih letih od začetka veljavnosti te pogodbe lahko vsaka država članica v razmerju do drugih držav članic in do tretjih držav ohrani enake carine ali dajatve z enakim učinkom, kot so se uporabljale za izdelke pod tarifnimi številkami 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 in ex 27.13 (parafin, vosek iz nafte ali oljnih skrilavcev, parafinski odpadki) Bruseljske nomenklature dne 1. januarja 1957 ali na dan začetka veljavnosti Pogodbe, če so bile

takrat nižje. Vendar pa dajatve, ki se še naprej uporablja za surovo nafto, ne sme povzročiti povečanja za več kot 5 % tiste razlike, ki obstaja 1. januarja 1957 med dajatvami za surovo nafto in za zgoraj navedene derivate. Če take razlike ni, ne sme nobena kasnejša razlika presežati 5 % dajatve, ki velja 1. januarja 1957 za izdelke, navedene pod tarifno številko 27.09. Če pride pred potekom šestletnega obdobja do znižanja carin in dajatev z enakim učinkom za izdelke pod tarifno številko 27.09, je treba ustrezno znižati carine in dajatve z enakim učinkom, ki se obračunavajo za druge zgoraj navedene izdelke.

Na koncu tega obdobja se dajatve, ki so bile ohranjene pod pogoji iz prejšnjega odstavka, v razmerju do drugih držav članic v celoti odpravijo. Hkrati se za tretje države začne uporabljati skupna carinska tarifa.

2. Člen 923.(c) Pogodbe se uporablja za vse pomoči za proizvodnjo mineralnih olj iz tarifne številke 27.09 Bruseljske nomenklature, če so te potrebne za znižanje cene surove nafte na raven cen na svetovnem trgu, c.i.f. evropsko pristanišče kate-re koli države članice. Med prvima dvema fazama uporablja Komisija svoja pooblastila iz člena 93 le toliko, kolikor je potrebno za preprečevanje zlorabe teh pomoči.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL

o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti za neevropske dele Kraljevine Nizozemske

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z NAMENOM, da ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti natančno določijo področje uporabe določb člena 227 te pogodbe za Kraljevino Nizozemsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

Vlada Kraljevine Nizozemske ima zaradi ustavne ureditve kraljevine po Statutu z dne 29. decembra 1954 pravico, da z odstopanjem od člena 227 ratificira Pogodbo le za Kraljevino v Evropi in za Nizozemsko Novo Gvinejo.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

III. KONVENCIJE

KONVENCIJA O PRIDRUŽEVANJU ČEZMORSKIH DRŽAV IN OZEMELJ SKUPNOSTI

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da sklenejo konvencijo o izvajanju iz člena 136 te pogodbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

Člen 1

Države članice sodelujejo pod spodaj določenimi pogoji pri ukrepih za spodbujanje socialnega in gospodarskega razvoja držav in ozemelj iz Priloge IV te pogodbe tako, da dopolnjujejo prizadevanja oblasti, odgovornih za te države in ozemlja.

V ta namen se ustanovi Razvojni sklad za čezmorske države in ozemlja, v katerega države članice pet let nakazujejo letne prispevke, določene v Prilogi A te konvencije.

Sklad upravlja Komisija.

Člen 2

Odgovorne oblasti držav in ozemelj v dogovoru z lokalnimi oblastmi ali s predstavniki prebivalcev zadevnih držav in ozemelj predložijo Komisiji socialne ali gospodarske projekte, za katere se zahteva financiranje Skupnosti.

Člen 3

Komisija pripravi vsako leto splošne programe za dodeljevanje razpoložljivih sredstev iz Priloge B te konvencije različnim kategorijam projektov.

Splošni programi zajemajo projekte za financiranje:

a) nekaterih socialnih ustanov, zlasti bolnišnic, izobraževalnih ali tehničnih raziskovalnih zavodov, zavodov za poklicno usmerjanje in poklicni razvoj prebivalstva,

b) gospodarskih naložb splošnega pomena, ki so neposredno povezane z izvajanjem programa konkretnih produktivnih razvojnih projektov.

Člen 4

Svet na začetku vsakega proračunskega leta po posvetovanju s Komisijo s kvalificirano večino določi višino sredstev za financiranje

a) socialnih ustanov iz člena 3(a),

b) gospodarskih naložb splošnega pomena iz člena 3(b).

Odločitev Sveta mora težiti k racionalni geografski razporeditvi razpoložljivih sredstev.

Člen 5

1. Komisija določi razdelitev razpoložljivih sredstev iz člena 4(a) po posameznih zahtevkih za financiranje socialnih ustanov.

2. Komisija pripravi predloge za financiranje projektov gospodarskih naložb, katerih izvajanje predvidi na podlagi člena 4(b).

Predloge predloži Svetu.

Če v enem mesecu nobena država članica ne zahteva, naj o njih razpravlja Svet, se šteje, da so predlogi sprejeti.

Če Svet razpravlja o predlogih, odloča o njih s kvalificirano večino v dveh mesecih.

3. Sredstva, ki med letom niso bila dodeljena, se prenesejo v naslednja leta.

4. Dodeljena sredstva se dajo na razpolago organom, odgovornim za izvedbo del. Komisija zagotovi, da se ta sredstva uporabijo za namen, za katerega so bila določena, in pod najugodnejšimi ekonomskimi pogoji.

Člen 6

V šestih mesecih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi pravila za vpoklic in prenos finančnih prispevkov ter za pripravo proračuna in upravljanje sredstev Razvojnega sklada.

Člen 7

Kvalificirana večina iz členov 4, 5 in 6 je 67 glasov. Države članice imajo naslednje število glasov:

Belgija	11 glasov
Nemčija	33 glasov
Francija	33 glasov
Italija	11 glasov
Luksemburg	1 glas
Nizozemska	11 glasov

Člen 8

V vsaki državi ali na vsakem ozemlju se pravica do ustanavljanja postopoma razširi na državljane in družbe tistih držav članic, ki nimajo posebnih odnosov s to državo ali ozemljem.

V prvem letu uporabe te konvencije Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi način izvedbe, s katerim zagotovi postopno odpravo kakršne koli diskriminacije v prehodnem obdobju.

Člen 9

V trgovini med državami članicami in državami in ozemlji se uporablja carinski režim iz členov 133 in 134 te pogodbe.

Člen 10

V času veljavnosti te konvencije uporabljajo države članice v trgovini z državami in ozemlji tiste določbe poglavja te pogodbe o odpravi količinskih omejitev med državami članicami, ki jih v istem obdobju uporabljajo v medsebojni trgovini.

Člen 11

1. Eno leto po začetku veljavnosti te konvencije se v vseh državah in ozemljih, kjer obstajajo uvozne kvote, kvote, ki so odprte za tiste države, ki s to državo ali ozemljem nimajo posebnih odnosov, spremenijo v globalne kvote, ki so brez diskriminacije dostopne za druge države članice. Od istega dne se te kvote letno povečujejo v skladu s členom 32 in odstavki 1, 2, 4, 5, 6 ter 7 člena 33 te pogodbe.

2. Če globalna kvota za izdelek, ki ni bil sproščen, ne doseže 7% celotnega uvoza države ali ozemlja, se najpozneje eno leto po začetku veljavnosti te konvencije določi kvota v višini 7% tega uvoza, ki se letno povečuje skladno z odstavkom 1.

3. Če za določene izdelke ni odprtih kvot za uvoz v državo ali na ozemlje, Komisija z odločbo določi način odprtja in razširitve kvot, ki naj bi bile dodeljene drugim državam članicam.

Člen 12

Če uvozne kvote držav članic zajemajo tako uvoz iz države, ki ima posebne odnose z državo ali ozemljem, kakor tudi uvoz iz te države ali ozemlja, je delež uvoza iz držav in ozemelj predmet globalne kvote, ki se določi na podlagi statistike uvoza. Ta kvota se določi v prvem letu veljavnosti te konvencije in se povečuje v skladu s členom 10.

Člen 13

Določbe člena 10 niso v nasprotju s prepovedmi ali omejitvami pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, ki so utemeljene z javno moralo, javnim redom ali javno varnostjo, varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali z varstvom industrijske ali poslovne lastnine. Vendar te prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine.

Člen 14

Po dnevu prenehanja veljavnosti te konvencije in do sprejetja določb o pridruževanju za nadaljnje obdobje ostanejo pri izdelkih s poreklom iz držav in ozemelj kvote za uvoz v te države in ozemlja na eni strani ter v države članice na drugi strani na ravni, določeni za peto leto. Prav tako se ohrani ureditev glede pravice do ustanavljanja, ki velja na koncu petega leta.

Člen 15

1. Tarifne kvote za uvoz nepražene kave iz tretjih držav v Italijo in države Beneluksa ter banan v Zvezno republiko Nemčijo se uvedejo v skladu s protokoli, ki so priloga te konvencije.

2. Če ta konvencija preneha veljati pred sklenitvijo novega sporazuma, veljajo za države članice do novega sporazuma tarifne kvote za banane, kakavova semena in nepraženo kavo s takšnimi stopnjami dajatve, kot so se uporabljale na začetku druge faze; te kvote so po obsegu enake uvozu blaga iz tretjih držav v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Te kvote se po potrebi povečajo sorazmerno s povečanjem potrošnje v državah uvoznicah.

3. Države članice, za katere veljajo tarifne kvote s stopnjami dajatve, kakršne se uporabljajo na začetku veljavnosti te pogodbe v skladu s protokoloma o uvozu nepražene kave in banan iz tretjih držav, imajo pravico, da namesto ureditve iz odstavka 2 ohranijo za te izdelke tarifne kvote na ravni, ki so jo dosegle na dan prenehanja veljavnosti te konvencije.

Te kvote se po potrebi povečajo v skladu z odstavkom 2.

4. Komisija na zahtevo zadevnih držav članic določi obseg tarifnih kvot iz prejšnjih odstavkov.

Člen 16

Določbe členov 1 do 8 te konvencije se uporabljajo za Alžirijo in za francoske čezmorske departmaje.

Člen 17

Ta konvencija je sklenjena za pet let, ne da bi to posegalo v uporabo določb členov 14 in 15.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak
Adenauer
Pineau
Antonio Segni
Bech
J. Luns

J. CH. Snoy et d'Oppuers
Hallstein
M. Faure
Gaetano Martino
Lambert Schaus
J. Linthorst Homan

PRILOGA A iz člena 1 te konvencije

	1. leto	2. leto	3. leto	4. leto	5. leto	Skupaj
Odstotki	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Države	V milijonih obračunskih enot E.P.U.					
Belgija	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Nemčija	20	25	33	45	77	200
Francija	20	25	33	45	77	200
Italija	4	5	6,60	9	15,40	40
Luksemburg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Nizozemska	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70

PRILOGA B iz člena 3 te konvencije

	1. leto	2. leto	3. leto	4. leto	5. leto	Skupaj
Odstotki	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Čezmorske države in ozemlja:	V milijonih obračunskih enot E.P.U					
Belgija	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Francija	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Italija	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Nizozemska	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

PROTOKOL
o tarifni kvoti za uvoz banan
(ex 08.01 Bruseljske nomenklature)

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej konvenciji:

1. Od prve uskladitve zunanjih dajatev, predvidene v členu 231.(b) te pogodbe, pa do konca druge faze se Zvezni republiki Nemčiji odobri letna dajatve prosta uvozna kvota v višini 90% količin, uvoženih v letu 1956, od katerih se odštejejo količine, uvožene iz držav in ozemelj iz člena 131 te pogodbe.

2. Od konca druge faze do konca tretje faze je ta kvota 80% zgoraj določene količine.

3. Letne kvote iz odstavkov 1 in 2 se povečajo za 50% razlike med količino celotnega uvoza v prejšnjem letu in količino uvoza v letu 1956.

Če se celotni uvoz glede na leto 1956 zmanjša, zgoraj predvidene letne kvote v obdobju iz odstavka 1 ne smejo presegati 90% uvoza iz prejšnjega leta, v obdobju iz odstavka 2 pa 80% uvoza iz prejšnjega leta..

4. Takoj po začetku polne uporabe skupne carinske tarife znaša kvota 75% uvoza leta 1956. Ta kvota se poveča pod pogoji iz prve alinee odstavka 3.

Če se uvoz glede na leto 1956 zmanjša, zgoraj predvidena letna kvota ne sme presegati 75% uvoza iz prejšnjega leta.

Svet odloča o odpravi ali spremembi te kvote na predlog Komisije s kvalificirano večino.

5. Količina uvoza za leto 1956, od katerega se odšteje uvoz iz držav in ozemelj iz člena 131 te pogodbe, ki se v skladu z zgornjimi določbami uporabi kot osnova za izračun kvot, je 290.000 ton.

6. Če države in ozemlja ne bi mogla v celoti dobaviti količin, ki jih potrebuje Zvezna republika Nemčija, zadevne države člani ce izražajo pripravljenost dati soglasje k ustreznemu povečanju nemške tarifne kvote.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

Ob podpisu tega protokola je pooblaščenec Zvezne republike Nemčije v imenu svoje vlade podal naslednjo izjavo, s katero so se drugi pooblaščeneci seznanili: Zvezna republika Nemčija izrazi pripravljenost podpirati ukrepe, ki bi jih lahko sprejel nemški zasebni sektor za pospeševanje prodaje banan iz pridruženih čezmorskih držav in ozemelj v Zvezni republiki Nemčiji.

Zato je treba čimprej začeti pogajanja v poslovnih krogih posameznih držav, ki so zainteresirane za dobavo in prodajo banan.

PROTOKOL
o tarifni kvoti za uvoz nepražene kave
(ex 09.01 Bruseljske nomenklature)

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej konvenciji:

A. Italija

Med prvo fazo pridruževanja čezmorskih držav in ozemelj Skupnosti in po prvi spremembi carin v skladu s členom 23 te pogodbe veljajo za uvoz nepražene kave iz tretjih držav na ozemlje Italije v mejah letne kvote, ki je enaka celotnemu uvozu nepražene kave iz tretjih držav v Italijo v letu 1956, carine, ki se uporabljajo ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Od šestega leta po začetku veljavnosti te pogodbe do konca druge faze se začetna kvota iz prejšnjega odstavka zmanjša za 20%.

Od začetka tretje faze in med vso tretjo fazo je kvota 50% začetne kvote.

Štiri leta po koncu prehodnega obdobja se lahko za uvoz nepražene kave v Italijo za 20% začetne kvote še naprej uporabljajo carine, ki so v tej državi veljale ob začetku veljavnosti te pogodbe.

Komisija preuči upravičenost odstotkov in roka iz prejšnjega odstavka.

Za količine, ki se uvažajo poleg zgoraj predvidenih kvot, se uporabljajo določbe te pogodbe.

B. Države Beneluxa

Od začetka druge faze in med vso drugo fazo se lahko na ozemlja držav Beneluxa uvažata brez carine nepražena kava iz tretjih držav v obsegu do 85% skupne količine uvoza nepražene kave v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Od začetka tretje faze in med vso tretjo fazo se brezcarinski uvoz iz prejšnjega odstavka zmanjša na 50% skupnega uvoza nepražene kave v zadnjem letu, za katero so na voljo statistični podatki.

Za količine, ki se uvažajo poleg zgoraj predvidenih kvot, se uporabljajo določbe te pogodbe.

V Rimu, petindvajsetega marca tisoč devetsto sedeminpetdeset.

P. H. Spaak	J. CH. Snoy et d'Oppuers
Adenauer	Hallstein
Pineau	M. Faure
Antonio Segni	Gaetano Martino
Bech	Lambert Schaus
J. Luns	J. Linthorst Homan

PROTOKOL O STATUTU SODIŠČA Evropske gospodarske skupnosti

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI
EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI SO

Z ŽELJO oblikovati Statut Sodišča, predviden v členu 188
te pogodbe,

v ta namen IMENOVALE svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS,
generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti,
vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne
republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni
konferenci;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje
francoske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v
Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije
na medvladni konferenci;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO
LUKSEMBURŠKO:

g. Lambert SCHAUS,
veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja
luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKJE:

g. J. LINTHORST HOMAN,
vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani
obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o
ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti:

Člen 1

Ustanovi se Sodišče iz člena 4 te pogodbe, ki deluje v skladu
z določbami te pogodbe in tega statuta.

NASLOV I SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo
svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval
tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na plenarnem zasedanju.

Če je bila imuniteta odvzeta in je proti sodniku sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v vsaki državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Člen 4

Sodniki ne smejo imeti političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilo slednjega se mesto izprazni.

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po soglasnem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri teh razpravah ne sodeluje.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Skupščine in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom izprazni.

Člen 7

Sodniki, katerih dolžnosti prenehajo pred iztekom njihovega mandata, so nadomeščeni za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II ORGANIZACIJA

Člen 9

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 10

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 11

Sodišču se dodajo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Podrejeni so sodnemu tajniku, ki je pod nadzorom predsednika.

Člen 12

Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljalnih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje dolžnosti opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 13

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 14

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 15

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov. Odločitve Sodišča na plenarnem zasedanju so veljavne, če je navzočih pet sodnikov. Odločitve senatov so veljavne, če jih sprejmejo trije sodniki; če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku, pozove v senat sodnika iz drugega senata.

Člen 16

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi bil enakega državljanstva kot ta stranka.

NASLOV III POSTOPEK

Člen 17

Države in institucije Skupnosti pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Druge stranke mora zastopati odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima do svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 18

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, spisov, odgovorov na tožbo in izjav, po potrebi pa tudi replik ali v podkrepitev vseh dokazil in dokumentov ali njihovih overjenih kopij strankam in tistim institucijam Skupnosti, katerih odločitve so predmet postopka.

Posredovanje opravlja sodni tajnik v vrstnem redu in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Člen 19

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke, proti kateri je tožba vložena, predmet spora, sklepne predloge in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Vlogi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 175 te pogodbe dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu s tem členom pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena vlogi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, da jih predloži v ustreznem roku, vendar pa tožba ne more biti zavržena tudi v primeru, če dokazila niso predložena v roku, predpisanem za vložitev tožbe.

Člen 20

V primerih iz člena 177 te pogodbe je dolžnost sodišča države članice, ki prekine postopek in predloži zadevo Sodišču, da o svoji odločitvi uradno obvesti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, v primeru, da je akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, izdal Svet, pa obvesti tudi Svet.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, Svet predložiti Sodišču spise ali pisne izjave.

Člen 21

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni. V primeru zavrnitve se Sodišče s tem seznani.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni v postopku.

Člen 22

Sodišče lahko kadar koli zaprosi za izvedensko mnenje posameznike, združenja oseb, urade, odbore ali druge organizacije po njegovi izbiri.

Člen 23

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 24

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 25

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kot je določena s poslovníkom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 26

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovníku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 27

Država članica obravnava vsako kršitev prisega priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 28

Obravnavne Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 29

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Stranke lahko naslavljaajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 30

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 31

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 32

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 33

Sodbe so obrazložene. Navajajo imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 34

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Sodba se prebere javno.

Člen 35

Sodišče odloča o stroških.

Člen 36

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki, kolikor je to potrebno, odstopa od nekaterih pravil tega statuta in bo določen v poslovniku, odloča o vlogah za odložitev izvršitve iz člena 185 te pogodbe ali predpiše začasne odredbe v skladu s členom 186 ali odloži izvršbo v skladu z zadnjim odstavkom člena 192.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitev Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 37

Države članice in institucije Skupnosti se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse osebe, ki imajo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču, z izjemo zadev med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami in institucijami Skupnosti.

Z vlogami, s katerimi se pridružijo postopku, se lahko preje vlogi le ene od strank.

Člen 38

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljen, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži en mesec po uradnem obvestilu. Če Sodišče na odloči drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 39

Države članice, institucije Skupnosti in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sproži postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 40

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Skupnosti, ki ima upravičen interes, podati razlago.

Člen 41

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Zahteve za obnovo postopka ni mogoče vložiti po poteku desetih let od dneva izreka sodbe.

Člen 42

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 43

Tožbe proti Skupnosti v sporih o nepogodbeni odgovornosti zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če je se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Skupnosti. V slednjem primeru je treba postopek sprožiti v roku dveh mesecev, predvidenem v členu 173; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe odstavka 2 člena 175.

Člen 44

Poslovnik Sodišča iz člena 188 te pogodbe vključuje poleg določb, predvidenih s tem statutom, vse druge določbe, potrebne za njegovo uporabo in dopolnitev, če bo ta potrebna.

Člen 45

Svet lahko soglasno dopolni določbe tega statuta, da bi ga prilagodil potrebam, ki izhajajo iz ukrepov, sprejetih po zadnjem odstavku člena 165 te pogodbe.

Člen 46

Predsednik Sveta takoj po prisegi z žrebom določi sodnike in generalne pravobranilce, po prvem obdobju treh let pa se njihove funkcije v skladu z odstavkoma 2 in 3 člena 167 te pogodbe obnovijo.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblaščenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL **o privilegijah in imunitetah** **Evropske gospodarske skupnosti**

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI **EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI SO**

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 218 te pogodbe Skupnost na ozemljih držav članic uživa v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog,

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 28 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke Banka uživa privilegije in imunitete, določene v protokolu iz prejšnjega odstavka, v ta namen imenovala svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO **LUKSEMBURŠKO:**

g. Lambert SCHAUSS, veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKJE:

g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti:

POGLAVJE I

Nepremičnine, sredstva, premoženje in poslovanje Skupnosti

Člen 1

Prostori in stavbe Skupnosti so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Skupnosti ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Skupnosti so nedotakljivi.

Člen 3

Skupnost, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za odpuščanje ali vračilo zneskov posrednih davkov ali

davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Skupnost za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Skupnosti.

Ne odobri se oprostitev za davke in dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev.

Člen 4

Skupnost je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Skupnost je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II

Sporazumevanje in prepustnice

Člen 5

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Skupnosti na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Skupnosti se ne sme cenzurirati.

Člen 6

Članom in uslužbencem institucij Skupnosti lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih iz člena 212 te pogodbe.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III

Člani Skupščine

Člen 7

Prosto gibanje članov Skupščine do kraja zasedanja Skupščine ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Skupščine uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

- a) enake olajšave, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne naloge,
- b) enake olajšave, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

Člen 8

Zoper člana Skupščine se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 9

Med zasedanjem Skupščine njeni člani uživajo:

- a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Skupščine in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanja na imuniteto ni mogoče in Skupščini ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti

Člen 10

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Skupnosti.

POGLAVJE V

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti

Člen 11

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in uslužbenci Skupnosti iz člena 212 Pogodbe:

a) uživajo, ob upoštevanju določb členov 179 in 215 Pogodbe, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami; to imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;

b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev,

c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;

d) imajo pravico uvoziti brez carine njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva brez carine uvozijo pohoštvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem brez carin ponovno izvozijo v to državo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;

e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na notranjem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 12

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti so dolžni plačevati davek v korist Skupnosti od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejemajo od Skupnosti, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačuje Skupnost.

Člen 13

Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Skupnosti, se za uradnike in druge uslužbence Skupnosti, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Skupnosti prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Skupnosti, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Skupnosti. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena. Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka od dediščin; pri odmeri tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojnem obdavčevanju šteje, da so take premičnine na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 14

Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu od začetka veljavnosti Pogodbe, soglasno določi sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Skupnosti.

Člen 15

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določi kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI

Privilegiji in imunitete predstavništva tretjih držav pri Skupnosti

Člen 16

Država članica, na ozemlju katere ima Skupnost sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Skupnosti, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII

Splošne določbe

Člen 17

Uradnikom in drugim uslužbencem Skupnosti se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Skupnosti.

Vsaka institucija Skupnosti mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Skupnosti.

Člen 18

Institucije Skupnosti sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 19

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za člane Komisije.

Člen 20

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 protokola o statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

Člen 21

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko investicijsko banko, za člane njenih organov, njene zaposlene in za predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ne da bi to posegalo v določbe protokola o statutu banke.

Poleg tega je Evropska investicijska banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob ustanovitvi in povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Ob njenem prenehanju delovanja ali likvidaciji prav tako ni nikakršnih dajatev. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu z njenim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

V POTRDIŠTEV TEGA so podpisani pooblaščenki podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

KONVENCIJA

o reviziji Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom, da se bo za Nizozemske Antile uporabljala posebna ureditev glede pridruževanja iz četrtega dela te pogodbe (64/533/EGS)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOŠKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,

so se ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, podpisane v Rimu 25. marca 1957, in izjave o nameri glede pridružitve Nizozemskih Antilov tej skupnosti, ki so jo sprejele njihove vlade istega dne in ki je priloga k sklepni listini medvladne konference za skupni trg in Euratom,

v želji izvesti ekonomsko pridružitve Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti, za katero je zaprosila Nizozemska, v skladu s posebno ureditvijo iz četrtega dela pogodbe, skupaj s posebnimi določbami glede uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost,

ob upoštevanju pozitivnega mnenja Sveta z dne 22. oktobra 1962, sprejetega po posvetovanju s Skupščino in Komisijo,

odločili revidirati Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti v skladu z določbami njenega člena 236 in so v ta namen imenovali svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Henri Fayat, minister, pristojen za zunanje zadeve,

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g. Rolf Lahr, državni sekretar v ministrstvu za zunanje zadeve

ZA PREDSEDNIKA FRANCOŠKE REPUBLIKE:

g. Jean-Marc Boegner, veleposlanik, vodja francoske delegacije na konferenci,

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Carlo Russo, državni podsekretar v ministrstvu za zunanje zadeve

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Eugène Schaus, podpredsednik vlade in minister za zunanje zadeve,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. H. R. van Houten, državni sekretar v ministrstvu za zunanje zadeve,

g. W. F. M. Lampe, minister, pooblaščen za Nizozemske Antile,

KI so se na povabilo predsednika Sveta Skupnosti in po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah:

Člen 1

Nizozemski Antili so vpisani v seznam Priloge IV k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti. Zato se v tej državi preneha uporabljati "Protokol o blagu, ki izvira in prihaja iz določenih držav in je pri uvozu v posamezno državo članico deležno posebne ureditve".

Glede odnosov med to državo na eni strani ter državami članicami in čezmorskimi ozemlji na drugi strani se začne ureditev, ki velja ob začetku veljavnosti te konvencije in ki bo veljala zaradi uporabe pogodbe za druge čezmorske države in ozemlja, uporabljati za Nizozemske Antile.

Člen 2

Protokolom, priloženim Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, se doda naslednji protokol, ki postane njen sestavni del: "Protokol o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost", katerega besedilo je v prilogi.

Člen 3

To konvencijo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta konvencija začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnevom drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 4

Ta konvencija, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali to konvencijo.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H. R. VAN HOUTEN, W. F. M. LAMPE

V Bruslju, trinajstega novembra tisoč devetsto dvainšestdeset.

PROTOKOL

o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost (64/534/EGS)

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI, da bi podrobneje določile ureditev blagovne menjave, ki se uporablja za uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene tej pogodbi:

Člen 1

Ta protokol se uporablja za naftne proizvode po tarifnih številkah 27.10, 27.11, 27.12 in ex 27.13 (parafin, vosek iz nafte ali bituminoznih materialov, parafinski odpadki) in 27.14 Bruseljske nomenklature, uvoženih za potrošnjo v državah članicah.

Člen 2

Države članice se obvezujejo, da bodo za naftne proizvode, rafinirane na Nizozemskih Antilih, odobrile carinske ugodnosti, ki izhajajo iz pridružitve Nizozemskih Antilov k Skupnosti pod pogoji, predvidenimi s tem protokolom. Te določbe veljajo ne glede na to, kakšne predpise so prvotno uporabljale države članice.

Člen 3

1. Če Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo ugotovi, da uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj povzroča dejanske težave na trgu ene ali več držav članic, odloči, da zadevne države uvedejo, povečajo ali ponovno uvedejo carine, ki veljajo za ta uvoz v takem obsegu in za obdobje, potrebno za soočenje s temi razmerami. Stopnje tako uvedenih, povečanih ali ponovno uvedenih carin ne smejo presegati carin, ki se uporabljajo za iste proizvode za tretje države.

2. Določbe iz prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo v vseh primerih, ko uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost doseže dva milijona ton letno.

3. Svet je obveščen o odločitvah, ki jih sprejme Komisija v skladu s prejšnjimi odstavki, pa tudi o odločitvah, s katerimi se zavrne zahteva posamezne države članice. Svet lahko o njih razpravlja na zahtevo države članice in jih lahko kadar koli spremeni ali ponovno uvede z odločitvijo, ki jo sprejme s kvalificirano večino.

Člen 4

1. Če država članica oceni, da uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, ki se izvaja neposredno ali prek druge države članice v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj, povzroča dejanske težave na njenem trgu in da je za soočenje z njimi nujno takojšnje ukrepanje, lahko samostojno odloči, da za ta uvoz uvede carine, katerih stopnja ne sme presegati carin, ki se uporabljajo za iste proizvode za tretje države. O tej odločitvi obvesti Komisijo, ki v enem mesecu odloči, ali lahko država te ukrepe ohrani ali jih mora spremeniti ali odpraviti. Za takšno odločitev Komisije veljajo določbe odstavka 3 člena 3.

2. Če uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, ki se izvaja neposredno ali prek druge države članice v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj v eno ali več držav članic EGS, v enem koledarskem letu presegajo količine, navedene v prilogi tega protokola, velja, da so ukrepi, ki jih v skladu z odstavkom 1 morebiti sprejmejo ta ali te države članice za tekoče leto, zakoniti. Potem, ko se prepriča, da so bile predvidene količine dosežene, Komisija sprejete ukrepe sprejme v vednost. V tem primeru druge države o tem ne obvestijo Sveta.

Člen 5

Če se Skupnost odloči uvesti količinske omejitve za uvoz naftnih proizvodov katerega koli porekla, se te omejitve lahko enako uporabljajo tudi za uvoz teh proizvodov, ki izvirajo z Nizozemskih Antilov. V tem primeru se Nizozemskim Antilom zagotovi preferencialna obravnava glede na tretje države.

Člen 6

1. Svet po posvetovanju s Skupščino in Komisijo soglasno revidira določbe členov 2 do 5 ob sprejetju skupne definicije izvora za naftne proizvode s poreklom iz tretjih in pridruženih držav ali ob sprejetju sklepov v okviru skupne trgovinske politike za zadevne proizvode ali ob oblikovanju skupne energetske politike.

2. Vendar je treba ob taki reviziji za Nizozemske Antile v vsakem primeru ohraniti prednosti enakovrednega obsega v ustrezni obliki in za količino najmanj dveh milijonov in pol ton naftnih proizvodov.

3. Obveznosti Skupnosti glede prednosti enakovrednega obsega iz odstavka 2 tega člena se po potrebi lahko razporedijo po državah, ob upoštevanju količin, navedenih v prilogi tega protokola.

Člen 7

Komisijo se zaradi izvajanja tega protokola zadalži, da spremeni razvoj uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v države članice. Države članice v skladu z upravnim postopkom, ki ga priporoči Komisija, sporočijo vse koristne informacije Komisiji, ki zagotovi njihovo razširjanje.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali ta protokol.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. R. VAN HOUTEN, W. F. M. LAMPE

V Bruslju, trinajstega novembra tisoč devetsto dvainšestdeset.

PRILOGA k protokolu

Za izvajanje odstavka 2 člena 4 Protokola o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost so pogodbenice sklenile, da se količina 2 milijona ton antilskih naftnih proizvodov razdeli med države članice na naslednji način:

Nemčija	625.000 ton
Belgijsko-luksemburška ekonomska unija	200.000 ton
Francija	75.000 ton
Italija	100.000 ton
Nizozemska	1.000.000 ton

SKLEPNA LISTINA
(64/535/EGS)

Pooblaščenci
NJEGOVEGA VELIČANSTVA KRALJA BELGIJCEV,
PRESEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PRESEDNIKA FRANCOŠKE REPUBLIKE,
PRESEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJENE KRALJEVE VISOKOSTI VELIKE VOJVODINJE
LUKSEMBURŠKE,

NJENEGA VELIČANSTVA KRALJICE NIZOZEMSKÉ,
ki so se sestali 13. novembra 1962 na konferenci predstavnikov vlad držav članic zaradi revizije v skladu s pogoji iz člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

so se seznanili z naslednjimi besedili:

- predlogom, ki ga je Svetu 4. junija 1962 predložila vlada kraljevine Nizozemske o reviziji pogodbe z namenom, da se bo za Nizozemske Antile uporabljala posebna ureditev glede pridruženja iz četrtega dela Pogodbe,

- mnenjem Skupščine z dne 19. oktobra 1962,

- mnenjem Komisije Evropske gospodarske skupnosti z dne 10. septembra 1962,

- pozitivnim mnenjem Sveta Evropske gospodarske skupnosti z dne 22. oktobra 1962 glede sklica konference predstavnikov vlad držav članic za pridružitve Nizozemskih Antilov k Evropski gospodarski skupnosti;

sprejeli pa so naslednja besedila:

- Konvencijo o reviziji Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom, da se bo za Nizozemske Antile uporabljala posebna ureditev glede pridruženja iz četrtega dela te pogodbe,

- Protokol o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost in priložni temu protokolu.

Ob podpisu teh besedil je konferenca sprejela naslednje izjave:

- Izjavo o ureditvi blagovne menjave med Nizozemskimi Antili in pridruženimi čezmorskimi državami

Predstavniki vlad držav članic ob upoštevanju mnenj, predloženih Svetu in Komisiji, soglasno ugotavljajo, da se ureditev trgovinskih odnosov med Nizozemskimi Antili in pridruženimi čezmorskimi državami določi v soglasju s temi državami.

- Izjavo o dokončni ureditvi glede uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Skupnost.

Predstavniki vlad držav članic se strinjajo, da se ob določitvi dokončne ureditve iz člena 6 Protokola o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko gospodarsko skupnost, upošteva nujnost zagotovitve enakega obravnavanja Nizozemskih Antilov in drugih pridruženih čezmorskih držav in oze-
melj v skladu s četrtem delom pogodbe o ustanovitvi Skupnosti.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali to sklepno listino.

H. FAYAT
R. LAHR
J. M. BOEGNER
C. RUSSO
E. SCHAUS
H. R. VAN HOUTEN, W. F. M. LAMPE

V Bruslju, trinajstega novembra tisoč devetsto dvainšestdeset.

POGODBA

O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO (EURATOM)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJENA KRALJEVA VISOKOST VELIKA VOJVODINJA LUKSEMBURŠKA, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKA

SO V SPOZNANJU, da jedrska energija pomeni bistveni vir za razvoj in oživitev proizvodnje in da bo omogočila napredek prizadevanja za mir,

PREPRIČANI, da lahko samo s skupnim prizadevanjem in brez odlašanja zagotovijo dosežke v sorazmerju z ustvarjalnimi zmožnostmi svojih držav,

ODLOČENI ustvariti razmere, potrebne za razvoj močne jedrske industrije, ki bo zagotavljala povečano preskrbo z energijo, vodila k modernizaciji tehničnih postopkov in hkrati s številnimi drugimi načini uporabe prispevala k blaginji njihovih narodov,

V SKRBI za vzpostavitev varnostnih razmer, s katerimi bo odpravljena nevarnost za življenje in zdravje prebivalstva,

V ŽELJI vključiti v svoje delo druge države in sodelovati z mednarodnimi organizacijami, ki si prizadevajo za miroljubni razvoj atomske energije,

SKLENILI ustanoviti Evropsko skupnost za atomsko energijo (EURATOM) in so v ta namen imenovali svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Paul-Henri SPAAK, minister za zunanje zadeve,
baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske zadeve, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

dr. Konrad ADENAUER, zvezni kancler,
prof. dr. Walter HALLSTEIN, državni sekretar Zveznega ministrstva za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Christian PINEAU, minister za zunanje zadeve,
g. Maurice FAURE, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Antonio SEGNI, predsednik Sveta ministrov,
prof. Gaetano MARTINO, minister za zunanje zadeve;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO LUKSEMBURŠKO:

g. Joseph BECH, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve,
g. Lambert SCHAUS, veleposlanik, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKA:

g. Joseph LUNS, minister za zunanje zadeve,
g. J. LINTHORST-HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

NASLOV ENA Naloge Skupnosti

Člen 1

S to pogodbo visoke pogodbenice med seboj ustanavljajo EVROPSKO SKUPNOST ZA ATOMSKO ENERGIJO (EURATOM).

Naloga Skupnosti je z ustvarjanjem razmer, potrebnih za pospešeno vzpostavljajo in razvoj jedrske industrije, prispevati k dvigu življenjske ravni v državah članicah in k razvoju odnosov z drugimi državami.

Člen 2

Za uresničitev svoje naloge Skupnost v skladu s to pogodbo:

- spodbuja raziskave in zagotavlja razširjanje tehničnega znanja,
- postavlja enotne varnostne standarde za varovanje zdravja delavcev in prebivalstva ter zagotavlja njihovo uporabo;
- olajšuje naložbe in zagotavlja, zlasti s spodbujanjem podjetništva, postavitve osnovnih naprav, potrebnih za razvoj jedrske energije v Skupnosti;
- skrbi za redno in pravično preskrbo vseh uporabnikov v Skupnosti z rudami in jedrskim gorivom;
- z ustreznim nadzorom zagotavlja, da se jedrske snovi ne uporabljajo za druge namene kakor za tiste, ki so predvideni;
- izvršuje lastninsko pravico, ki ji pripada glede posebnih cepljivih snovi;
- zagotavlja široke trge in dostop do najboljših tehničnih sredstev z oblikovanjem skupnega trga specializiranih snovi in opreme, s prostim pretokom kapitala za naložbe na področju jedrske energije in s svobodo zaposlovanja strokovnjakov v Skupnosti;
- z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami vzpostavlja odnose, ki bodo spodbujali napredek pri miroljubni uporabi jedrske energije.

Člen 3

1. Naloge, zaupane Skupnosti, izvajajo naslednje institucije:

- SKUPŠČINA,
- SVET,
- KOMISIJA,
- SODIŠČE.

Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti po tej pogodbi.

2. Svetu in Komisiji pomaga Ekonomsko-socialni odbor, ki deluje kot svetovadni organ.

NASLOV DVE

Določbe za spodbujanje napredka na področju jedrske energije

POGLAVJE I SPODBUJANJE RAZISKAV

Člen 4

1. Komisija je odgovorna za pospeševanje in olajševanje jedrskih raziskav v državah članicah ter za dopolnjevanje teh raziskav z izvajanjem raziskovalnega in izobraževalnega programa Skupnosti.

2. Ta dejavnost Komisije se izvaja na področjih, navedenih na seznamu Priloge I k tej pogodbi.

Svet lahko ta seznam spremeni s kvalificirano večino na predlog Komisije. Ta se posvetuje z Znanstveno-tehničnim odborom iz člena 134.

Člen 5

Za pospeševanje usklajevanja in za dopolnjevanje raziskav v državah članicah Komisija zahteva od držav članic, oseb ali podjetij, bodisi s posebno zahtevo, naslovljeno na določenega prejemnika in poslano zadevni vladi, bodisi s splošno objavljeno zahtevo, da ji predložijo svoje programe, ki se nanašajo na raziskave, podrobno opredeljene v tej zahtevi.

Potem ko so bile zainteresiranim dane vse možnosti predložiti svoje pripombe, lahko Komisija oblikuje obrazloženo mnenje o vsakem predloženem programu. Komisija da takšno mnenje, če to zahteva država, oseba ali podjetje, ki je predložilo program.

S takšnimi mnenji Komisija odvrča od nepotrebnega podvajanja in usmerja raziskave na premalo raziskana področja. Komisija ne sme objaviti teh programov brez soglasja držav, oseb ali podjetij, ki so jih predložila.

Komisija v rednih časovnih presledkih objavlja seznam tistih področij jedrskih raziskav, za katera meni, da so premalo raziskana.

Komisija lahko zbere predstavnike javnih in zasebnih raziskovalnih centrov, pa tudi vse izvedence, ki opravljajo raziskave na istem ali povezanih področjih zaradi medsebojnega posvetovanja in izmenjave informacij.

Člen 6

Da bi spodbudili izvajanje predloženih raziskovalnih programov, lahko Komisija:

- a) zagotavlja finančno pomoč v okviru raziskovalnih pogodb, vendar brez subvencij;
- b) za izvajanje takšnih programov dobavlja, bodisi neodplačno ali za plačilo, snovi vira ali posebne cepilive snovi, s katerimi razpolaga;
- c) državam članicam, osebam ali podjetjem, bodisi neodplačno ali za plačilo, da na razpolago objekte, opremo ali pomoč izvedencev;
- d) spodbuja zadevne države članice, osebe ali podjetja k skupnemu financiranju.

Člen 7

Svet na predlog Komisije, ki se posvetuje z Znanstveno-tehničnim odborom, soglasno določi raziskovalne in izobraževalne programe Skupnosti.

Ti programi se pripravijo za obdobje največ petih let.

Sredstva, ki so potrebna za izvajanje teh programov, se vsako leto vključijo v proračun Skupnosti za raziskave in naložbe.

Komisija zagotavlja izvajanje teh programov in o tem predloži letno poročilo Svetu.

Komisija redno seznanja Ekonomsko-socialni odbor s splošnim pregledom raziskovalnih in izobraževalnih programov Skupnosti.

Člen 8

1. Po posvetovanju z Znanstveno-tehničnim odborom Komisija ustanovi Skupni center za jedrske raziskave.

Ta center zagotavlja izvajanje raziskovalnih programov in drugih nalog, ki mu jih dodeli Komisija.

Skrbi tudi za določitev enotne jedrske terminologije in standardnega sistema meritev.

Center ustanovi osrednji urad za jedrske meritve.

2. Dejavnosti centra se lahko zaradi geografskih ali operativnih razlogov izvajajo v ločenih ustanovah.

Člen 9

1. Po pridobitvi mnenja Ekonomsko-socialnega odbora lahko Komisija v okviru Skupnega centra za jedrske raziskave ustanovi šole za izobraževanje strokovnjakov, zlasti na področjih iskanja rud, proizvodnje jedrskih snovi visoke čistosti, predelave obsevanih goriv, jedrske tehnike, varovanja zdravja ter proizvodnje in uporabe radioaktivnih izotopov.

Komisija določi podrobnosti takega izobraževanja.

2. Ustanovi se institucija z univerzitetnim statusom; način njenega delovanja določi Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije.

Člen 10

Komisija lahko s pogodbo zaupa izvajanje nekaterih delov raziskovalnega programa Skupnosti državam članicam, osebam ali podjetjem, pa tudi tretjim državam, mednarodnim organizacijam ali državljanom tretjih držav.

Člen 11

Komisija objavi raziskovalne programe iz členov 7, 8 in 10 ter redna poročila o napredku pri njihovem izvajanju.

POGLAVJE II RAZŠIRJANJE ZNANJA

ODDELEK I

Znanje, s katerimi razpolaga Skupnost

Člen 12

Države članice, osebe in podjetja imajo pravico, da na podlagi zahteve, naslovljene na Komisijo, pridobijo neizključne licence za patente, začasno zaščitene patentne pravice, uporabne modele ali patentne prijave, ki so last Skupnosti, kolikor lahko učinkovito izkoriščajo izume, ki so predmet teh pravic ali prijav.

Pod enakimi pogoji Komisija podeli podlicence za patente, začasno zaščitene patentne pravice, uporabne modele ali patentne prijave, kolikor ima Skupnost to možnost po licenčnih pogodbah.

Komisija podeli te licence ali podlicence pod pogoji, o katerih se sporazume s pridobitelji licenc, in priskrbi vse informacije, potrebne za njihovo izkoriščanje. Ti pogoji se nanašajo zlasti na ustrezno nadomestilo in, kjer je to primerno, na upravičenje pridobitelja licence, da podeli podlicence tretjim osebam, ter na obveznost ravnati s tem znanjem kot s poslovno skrivnostjo.

Če sporazum o pogojih iz tretjega odstavka ni dosežen, lahko pridobitelji licenc za določitev ustreznih pogojev predložijo zadevo Sodišču.

Člen 13

Komisija posreduje državam članicam, osebam in podjetjem znanje, ki ga pridobi Skupnost in ki ga ne urejajo določbe člena 12, bodisi da to znanje izhaja iz njenega lastnega raziskovalnega programa ali da je posredovano Komisiji z možnostjo, da ga prosto uporablja.

Vendar lahko Komisija posredovanje tega znanja pogojuje z zahtevo, da se obravnava kot zaupno in se ne prenaša tretjim osebam.

Komisija sme posredovati znanje, pridobljeno ob upoštevanju omejitev glede njegove uporabe ali razširjanja, kakršno je na primer zaupno znanje, samo če zagotovi spoštovanje teh omejitev.

ODDELEK II DRUGO ZNANJE

a) Razširjanje s prijateljskim dogovorom

Člen 14

Komisija si prizadeva s prijateljskim dogovorom zagotoviti posredovanje znanja, ki koristi Skupnosti pri doseganju njenih ciljev, in podeljevanje licenc za patente, začasno zaščitene patentne pravice, uporabne modele ali patentne prijave, ki se nanašajo na to znanje.

Člen 15

Komisija določi postopek, po katerem lahko države članice, osebe in podjetja z njenim posredovanjem izmenjujejo začasne ali končne rezultate svojih raziskav, kolikor Skupnost teh rezultatov ni pridobila iz raziskav, ki jih je naročila Komisija.

Ta postopek mora biti tak, da je zagotovljena zaupna narava izmenjave. Posredovane rezultate Komisija sicer lahko pošlje Skupnemu centru za jedrske raziskave v dokumentacijske namene, vendar to ne pomeni pravice uporabe, razen če ni tisti, ki je rezultate posredoval, s tem soglašal.

b) Obveščanje Komisije po uradni dolžnosti

Člen 16

1. Takoj ko je v neki državi članici vložena prijava patenta ali uporabnega modela, ki sodi na jedrsko področje, ta država prijavitelja zaprosi za soglasje, da lahko vsebino prijave nemudoma sporoči Komisiji.

Če prijavitelj soglaša, se sporočilo pošlje v treh mesecih od datuma vložitve prijave. Če prijavitelj ne soglaša, pa država članica v enakem roku obvesti Komisijo o vloženi prijavi.

Komisija lahko od države članice zahteva, da ji sporoči vsebino prijave, o vložitvi katere je bila obveščena.

Komisija postavi svojo zahtevo v dveh mesecih od datuma obvestila. Vsakršno podaljšanje tega roka povzroči ustrezno podaljšanje roka iz šestega pododstavka tega odstavka.

Ko država članica prejme takšno zahtevo Komisije, mora od prijavitelja ponovno zahtevati soglasje glede sporočanja vsebine prijave. Če prijavitelj soglaša, se sporočilo nemudoma pošlje.

Če prijavitelj ne soglaša, je država članica kljub temu dolžna poslati to sporočilo Komisiji po preteku 18 mesecev od datuma vložitve prijave.

2. Države članice obvestijo Komisijo v 18 mesecih od datuma vložitve prijave o obstoju vsake doslej še neobjavljene prijave patenta ali uporabnega modela, za katerega se jim na prvi pogled zdi, da zadeva področje, ki je, čeprav ni izrecno jedrsko, z njim neposredno povezano in bistveno za razvoj jedrske energije v Skupnosti.

Če Komisija tako zahteva, se ji vsebina prijave sporoči v dveh mesecih.

3. Da bi bila objava mogoča čim prej, države članice kar najbolj skrajšajo čas, potreben za obravnavo prijav patentov ali uporabnih modelov s področij iz prvega in drugega odstavka, ki so bile predmet zahteve Komisije.

4. Komisija obravnava zgoraj omenjena sporočila kot zaupna. Dovoljena so samo v dokumentacijske namene. Komisija pa lahko uporabi izume, o katerih je bila obveščena, bodisi s soglasjem prijavitelja bodisi v skladu s členi 17 do 23.

5. Določbe tega člena se ne uporabljajo, kadar je obveščanje v nasprotju s sporazumom, sklenjenim s tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

c) Podelitev licenc z arbitražo ali po uradni dolžnosti

Člen 17

1. Če prijateljski dogovor ni dosežen, se v skladu s členi 18 do 23 neizključne licence lahko podelijo bodisi z arbitražo ali po uradni dolžnosti:

a) Skupnosti ali skupnim podjetjem, ki v skladu s členom 48 pridobijo to pravico glede patentov, začasno zaščiteneh patentnih pravic ali uporabnih modelov, ki se nanašajo na izume, neposredno povezane z jedrskimi raziskavami, če je podelitev teh licenc potrebna za nadaljevanje njihovih lastnih raziskav ali nepogrešljiva za delovanje njihovih naprav.

Če Komisija tako zahteva, te licence vključujejo pravico, da se tretjim osebam dovoli izkoriščanje izuma, kolikor opravljajo delo za Skupnost ali skupna podjetja ali po njihovem naročilu;

b) osebam ali podjetjem, ki od Komisije zahtevajo podelitev licenc glede patentov, začasno zaščiteneh patentnih pravic ali uporabnih modelov, nanašajoč se na izume, ki so neposredno povezani z razvojem jedrske energije v Skupnosti in so bistveni zanj, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- i) da so pretekla najmanj štiri leta od vložitve patentne prijave, razen pri izumih, ki sodijo na izrecno jedrsko področje;
- ii) da potrebam razvoja jedrske energije, kakor ga pojmuje Komisija, na ozemlju države članice, kjer je izum zaščiteno, glede tega izuma ni zadoščeno;
- iii) da imetnik patenta, ki je bil pozvan, da tem potrebam zadosti bodisi sam bodisi prek svojih pridobiteljev licenc, ni ravnal v skladu s tem pozivom;
- iv) da so osebe ali podjetja, ki zahtevajo podelitev licence, sposobna z izkoriščanjem izuma učinkovito zadostiti tem potrebam.

Države članice ne smejo, zato da bi zadostile tem potrebam, sprejemati nobenih prisilnih ukrepov, predvidenih v njihovi nacionalni zakonodaji, ki bi omejevali priznano varstvo izuma, razen na predhodno zahtevo Komisije.

2. Neizključna licenca se ne sme podeliti, kot je predvideno v odstavku 1, če imetnik uveljavlja obstoj upravičenih razlogov, zlasti okoliščino, da ni imel na voljo dovolj časa.

3. Podelitev licence v skladu z odstavkom 1 daje pravico do polne odškodnine, o višini katere se dogovorita imetnik patenta, začasno zaščitene patentne pravice ali uporabnega modela in pridobitelj licence.

4. Določbe tega člena ne vplivajo na določbe Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine.

Člen 18

Ustanovi se Arbitražni odbor za namene iz tega oddelka; Svet na predlog Sodišča imenuje člane in določi poslovnik tega odbora.

Pritožbo zoper odločbo Arbitražnega odbora, ki ima odložilni učinek, lahko stranke vložijo pri Sodišču v enem mesecu od vročitve odločbe. Sodišče se pri presoji omeji na formalno pravilnost odločbe in na razlago določb te pogodbe, ki jo da Arbitražni odbor.

Dokončne odločbe Arbitražnega odbora so med zadevnimi strankami pravnomočne. Odločbe so izvršljive v skladu s členom 164.

Člen 19

Če prijateljski dogovor ni dosežen, Komisija pa namerava zagotoviti podelitev licence v enem od primerov iz člena 17, mora o svoji nameri obvestiti imetnika patenta, začasno zaščitene patentne pravice, uporabnega modela ali patentne prijave ter v tem obvestilu navesti ime vlagatelja in obseg te licence.

Člen 20

Imetnik lahko v enem mesecu od prejema obvestila iz člena 19 predlaga Komisiji in, kadar je to primerno, vlagatelju, da sklenejo arbitražno pogodbo o predložitvi zadeve Arbitražnemu odboru.

Če Komisija ali vlagatelj takšne pogodbe noče skleniti, Komisija ne more zahtevati od države članice ali njenih pristojnih organov, da podelijo licenco ali dosežejo njeno podelitev.

Če Arbitražni odbor, kadar se mu predloži zadeva na podlagi arbitražne pogodbe, ugotovi, da je zahteva Komisije skladna z določbami člena 17, izda obrazloženo odločbo, s katero vlagatelju podeli licenco ter določi pogoje licence in nadomestilo zanj, kolikor se stranke o teh vprašanjih niso sporazumele.

Člen 21

Če imetnik ne predlaga, da se zadeva predloži Arbitražnemu odboru, lahko Komisija pozove zadevno državo članico ali njene pristojne organe, da podelijo licenco ali dosežejo njeno podelitev.

Če država članica ali njeni pristojni organi po zaslišanju imetnika menijo, da pogoji iz člena 17 niso izpolnjeni, obvestijo Komisijo, da so zavrnile podelitev licence ali preprečile njeno podelitev.

Če zavrne podelitev licence ali prepreči njeno podelitev ali če se v štirih mesecih od datuma zahteve ne izreče o podelitvi licence, lahko Komisija v dveh mesecih predloži zadevo Sodišču. Imetnik mora biti zaslišan v postopku pred Sodiščem.

Če se s sodbo Sodišča ugotovi, da so pogoji iz člena 17 izpolnjeni, zadevna država članica ali njeni pristojni organi sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za izvršitev te sodbe.

Člen 22

1. Če se imetnik patenta, začasno zaščitene patentne pravice ali uporabnega modela in pridobitelj licence ne sporazumeta o višini odškodnine, lahko zainteresirani sklenejo arbitražno pogodbo o predložitvi zadeve Arbitražnemu odboru.

S tem se stranki odpoveata pravici vložiti pritožbo, razen tiste iz člena 18.

2. Če pridobitelj licence odkloni sklenitev arbitražne pogodbe, se pridobljena licenca šteje za nično.

Če imetnik odkloni sklenitev arbitražne pogodbe, določijo višino odškodnine iz tega člena pristojni nacionalni organi.

Člen 23

Po izteku enega leta se lahko odločbe Arbitražnega odbora ali pristojnih nacionalnih organov glede pogojev licence revidirajo, če to upravičujejo nova dejstva.

Ta revizija je v pristojnosti organa, ki je odločbo izdal.

ODDELEK III DOLOČBE O VAROVANJU TAJNOSTI

Člen 24

Za znanje, ki ga Skupnost pridobi z izvajanjem raziskovalnega programa in katerih razkritje lahko škoduje obrambnim interesom ene ali več držav članic, velja sistem varovanja tajnosti v skladu z naslednjimi določbami:

1. Svet na predlog Komisije sprejme predpise o varovanju tajnosti, ki ob upoštevanju določb tega člena določajo različne stopnje zaupnosti v uporabi in varnostne ukrepe, ki ustrezajo posamezni stopnji.

2. Kadar Komisija meni, da lahko razkritje določenega znanja škoduje obrambnim interesom ene ali več držav članic, za to znanje začasno uporabi stopnjo zaupnosti, ki jo v takem primeru zahtevajo predpisi o varovanju tajnosti.

To znanje nemudoma sporoči državam članicam, ki začasno zagotovijo njegovo tajnost na enak način.

Države članice v treh mesecih obvestijo Komisijo, ali želijo obdržati začasno uporabljeno stopnjo zaupnosti, jo nadomestiti z drugo ali odpraviti varovanje tajnosti.

Ob izteku tega roka se uporabi najstrožja zahtevana stopnja zaupnosti. Komisija o tem obvesti države članice.

Svet lahko na zahtevo Komisije ali države članice soglasno odloči, da kadar koli uporabi drugo stopnjo zaupnosti ali odpravi varovanje tajnosti. Svet pridobi mnenje Komisije, preden ukrepa na zahtevo države članice.

3. Določbe členov 12 in 13 se ne uporabljajo za znanje, za katere veljajo stopnje zaupnosti.

Pod pogojem, da so upoštevani ustrezni varnostni ukrepi, pa a) Komisija lahko posreduje znanje iz členov 12 in 13:

i) skupnemu podjetju,

ii) osebi ali podjetju, razen skupnim podjetjem, prek države članice, na ozemlju katere ta oseba ali podjetje opravlja dejavnost;

b) država članica lahko posreduje znanje iz člena 13 osebi ali podjetju, ki opravlja dejavnost na ozemlju te države, razen

skupnim podjetjem, vendar le če je Komisija obveščena o tem posredovanju;

c) ima vsaka država članica tudi pravico zahtevati od Komisije podelitev licence v skladu s členom 12 za svoje potrebe ali potrebe osebe ali podjetja, ki opravlja dejavnost na njenem ozemlju.

Člen 25

1. Država članica, ki pošlje obvestilo o vložitvi ali vsebini prijave patenta ali uporabnega modela iz člena 161. ali 2., opozori, kjer je to primerno, na potrebo, da se iz obrambnih razlogov uporabi stopnja zaupnosti, ki jo je določila, in hkrati navede predvideno trajanje varovanja tajnosti.

Komisija lahko posreduje drugim državam članicam vsa obvestila, ki jih je prejela v skladu s prejšnjim pododstavkom. Komisija in države članice sprejmejo tiste ukrepe, ki v skladu s predpisi o varovanju tajnosti ustrezajo stopnji zaupnosti, kakršno zahteva država, ki je poslala obvestilo.

2. Komisija lahko posreduje ta obvestila tudi skupnim podjetjem ali prek države članice osebi ali podjetju, ki opravlja dejavnost na ozemlju te države, razen skupnega podjetja.

Izumi, ki so predmet prijav iz odstavka 1, se lahko uporabljajo samo s soglasjem prijavitelja ali v skladu s členi 17 do 23.

3. Obvestila in, kjer je to primerno, za uporabo iz tega odstavka veljajo ukrepi, ki skladno s predpisi o varovanju tajnosti ustrezajo stopnji zaupnosti, kakršno zahteva država, ki je poslala obvestilo.

Za vsako obvestilo mora dati soglasje država, ki ga je poslala. Soglasje k obvestilu in uporabi se lahko odreče le iz obrambnih razlogov.

3. Svet lahko na zahtevo Komisije ali države članice soglasno odloči, da kadar koli uporabi drugo stopnjo zaupnosti ali odpravi varovanje tajnosti. Svet pridobi mnenje Komisije, preden ukrepa na zahtevo države članice.

Člen 26

1. Če za znanje, ki so predmet patentov, patentnih prijav, začasno zaščitene patentne pravice, uporabnih modelov ali prijav uporabnih modelov, velja sistem varovanja tajnosti v skladu s členoma 24 in 25, države, ki so zaprosile za uporabo tega sistema, ne morejo odreči dovoljenja, da se ustrezne prijave vložijo v drugih državah članicah.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da ohrani varovanje tajnosti teh pravic in prijav v skladu s postopkom, določenim v njenih nacionalnih zakonih in drugih predpisih.

2. Prijave, ki se nanaša na znanje, za katerega velja sistem varovanja tajnosti v skladu s členom 24, ni mogoče vložiti zunaj držav članic brez njihove soglasne privolitve. Če se države članice ne opredelijo, se šteje, da je bila njihova privolitev pridobljena po izteku šestih mesecev od datuma, ko je Komisija to znanje posredovala državam članicam.

Člen 27

Nadomestilo škode, ki je bila prijavitelju povzročena zaradi uporabe sistema varovanja tajnosti iz obrambnih razlogov, urejajo določbe nacionalnih predpisov držav članic, poravnati pa ga je dolžna država, ki je zahtevala uporabo tega sistema ali ki je doseglja bodisi strožjo stopnjo zaupnosti ali podaljšanje trajanja varovanja tajnosti bodisi prepoved vložitve prijav zunaj Skupnosti.

Če je več držav članic doseglo bodisi strožjo stopnjo zaupnosti ali podaljšanje trajanja varovanja tajnosti bodisi prepoved vložitve prijav zunaj Skupnosti, so dolžne solidarno nadomestiti kakršno koli škodo, ki nastane zaradi njihovih zahtev.

Skupnost ne more zahtevati nadomestila na podlagi tega člena.

ODDELEK IV Posebne določbe

Člen 28

Če se zaradi obveščanja Komisije neobjavljene prijave patentov ali uporabnih modelov oziroma patenti ali uporabni modeli, ki se iz obrambnih razlogov obravnavajo kot zaupni, neustrezno

uporabijo ali če zanje izve nepooblaščen oseba, mora Skupnost nadomestiti škodo, ki jo je utrpela prizadeta stranka.

Ne glede na lastne pravice do povzročitelja škode Skupnost, kolikor je nadomestila to škodo, pridobi pravico nastopati v imenu prizadetih strank pri uveljavljanju njihovih zahtevkov zoper tretje osebe. To ne vpliva na pravico Skupnosti, da ukrepa proti povzročitelju škode v skladu z veljavnimi splošnimi predpisi.

Člen 29

Vsak sporazum ali pogodbo za izmenjavo znanstvenega ali industrijskega znanja z jedrskega področja med državo članico, osebo ali podjetjem na eni strani in tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani sklene Komisija, kadar se pri eni od strank zahteva podpis države, ki izvršuje svoje suverene pravice.

Ob upoštevanju določb členov 103 in 104 lahko Komisija pooblasti državo članico, osebo ali podjetje za sklenitev takšnih sporazumov, vendar pod takšnimi pogoji, ki se ji zdijo primerni.

POGLAVJE III VAROVANJE ZDRAVJA

Člen 30

V Skupnosti se določijo temeljni standardi za varovanje zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi, ki izvirajo iz ionizirajočih sevanj.

Izraz "temeljni standardi" pomeni:

- a) največje dovoljene doze, ki še zagotavljajo zadostno varnost,
- b) največjo dovoljeno izpostavljenost in kontaminacijo,
- c) temeljna načela, ki urejajo zdravstveni nadzor delavcev.

Člen 31

Komisija izdela temeljne standarde potem, ko pridobi mnenje skupine oseb, ki jih imenuje Znanstveno-tehnični odbor izmed znanstvenih izvedencev iz držav članic, zlasti izvedencev za javno zdravje. Komisija o tako izdelanih temeljnih standardih zahteva mnenje Ekonomsko-socialnega odbora.

Svet po posvetovanju s Skupščino na predlog Komisije, ki mu posreduje mnenja odborov, s kvalificirano večino določi temeljne standarde.

Člen 32

Na zahtevo Komisije ali države članice se lahko temeljni standardi revidirajo ali dopolnijo v skladu s postopkom iz člena 31.

Komisija mora preučiti vsako predloženo zahtevo države članice.

Člen 33

Vsaka država članica sprejme ustrezne zakone ali druge predpise, da zagotovi skladnost s temeljnimi standardi, ki so bili določeni, in ukrene vse potrebne v zvezi s poučevanjem, izobraževanjem in poklicnim usposabljanjem.

Komisija oblikuje ustrezna priporočila za uskladitev določb, ki se uporabljajo na tem področju v državah članicah.

V ta namen države članice sporočijo Komisiji določbe, kakršne se uporabljajo na dan začetka veljavnosti te pogodbe, pa tudi vse poznejše osnutke istovrstnih določb.

Vsa morebitna priporočila Komisije v zvezi z osnutki določb se pripravijo v treh mesecih od sporočila o teh osnutkih.

Člen 34

Vsaka država članica, na katere ozemlju naj bi potekali posebno nevarni poskusi, mora sprejeti dodatne ukrepe za varovanje zdravja in o njih poprej pridobiti mnenje Komisije.

Kadar posledice takih poskusov lahko prizadenejo ozemlja drugih držav članic, je potrebna privolitev Komisije.

Člen 35

Vsaka država članica postavi naprave, potrebne za izvajanje stalnega nadzora stopnje radioaktivnosti zraka, vode in zemlje ter za zagotavljanje spoštovanja temeljnih standardov.

Komisija ima pravico dostopa do teh naprav za nadzor; preverja lahko njihovo delovanje in učinkovitost.

Člen 36

Pristojni organi redno sporočajo Komisiji podatke o nadzoru iz člena 35, tako da je ta stalno obveščena o stopnji radioaktivnosti, ki ji je prebivalstvo izpostavljeno.

Člen 37

Vsaka država članica mora Komisiji predložiti splošne podatke o vsakem načrtu za odlaganje radioaktivnih odpadnih snovi v kateri koli obliki, tako da lahko Komisija ugotovi, ali izvajanje takega načrta lahko povzroči radioaktivno kontaminacijo vode, zemlje ali zračnega prostora druge države članice.

Komisija da svoje mnenje po posvetovanju s skupino izvedencev iz člena 31 v roku šestih mesecev.

Člen 38

Komisija naslovi na države članice priporočila o stopnji radioaktivnosti zraka, vode in zemlje.

V nujnih primerih izda Komisija direktivo, s katero od zadevne države članice zahteva, da v roku, ki ga določi Komisija, sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev temeljnih standardov in za zagotavljanje spoštovanja predpisov.

Če ta država ne ravna v skladu z direktivo Komisije v postavljenem roku, lahko Komisija ali katera koli zainteresirana država članica z odstopanjem od členov 141 in 142 takoj predloži zadevo Sodišču.

Člen 39

Komisija vzpostavi takoj po ustanovitvi Skupnega centra za jedrske raziskave v njegovem okviru oddelek za dokumentacijo in študij v zvezi z varovanjem zdravja.

Ta oddelek ima zlasti nalogo zbirati dokumentacijo in podatke iz členov 33, 36 in 37 ter pomagati Komisiji pri opravljanju nalog, ki so ji dodeljene s tem poglavjem.

POGLAVJE IV NALOŽBE

Člen 40

Da bi Komisija podprla pobude oseb in podjetij ter olajšala usklajen razvoj njihovih naložb na jedrskem področju, objavlja v rednih časovnih presledkih usmeritvene programe, v katerih so navedeni predvsem cilji proizvodnje jedrske energije in vse vrste naložb, ki so potrebne za njihovo uresničitev.

Preden Komisija objavi te programe, zahteva o njih mnenje Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 41

Osebe in podjetja iz industrijskih panog, naštetih v Prilogi II k tej pogodbi, morajo Komisijo obvestiti o naložbenih programih za nove naprave in tudi za nadomestitev ali preoblikovanje obstoječih naprav; programi po vrsti in obsegu izpolnjujejo merila, ki jih določi Svet na predlog Komisije.

Svet lahko na predlog Komisije, ki najprej zahteva mnenje Ekonomsko-socialnega odbora, s kvalificirano večino spremeni zgoraj omenjeni seznam industrijskih panog.

Člen 42

O programih iz člena 41 je treba obvestiti Komisijo in jih poslati v vednost zadevni državi članici najpozneje tri mesece pred sklenitvijo prvih pogodb z dobavitelji ali tri mesece pred začetkom dela, če mora podjetje opraviti delo z lastnimi sredstvi.

Svet lahko ta rok spremeni na predlog Komisije.

Člen 43

Komisija obravnava z osebami ali podjetji vse vidike naložbenih programov, ki se nanašajo na cilje te pogodbe.

Svoja stališča sporoči zadevni državi članici.

Člen 44

Komisija lahko s privolitvijo zadevnih držav članic, oseb ali podjetij objavi katere koli naložbene programe, o katerih je bila obveščena.

POGLAVJE V SKUPNA PODJETJA

Člen 45

Podjetja, ki so bistvenega pomena za razvoj jedrske industrije v Skupnosti, se lahko v skladu s členi, navedenimi v nadaljevanju, ustanovijo kot skupna podjetja v smislu te pogodbe.

Člen 46

1. Vsak načrt za ustanovitev skupnega podjetja, ki ga pripravi Komisija, država članica ali kateri koli drug pobudnik, preveri Komisija.

V ta namen pridobi mnenja držav članic in katerega koli javnega ali zasebnega subjekta, ki ji po njenem mnenju lahko koristno svetujejo.

2. Komisija pošlje Svetu vsak načrt za ustanovitev skupnega podjetja skupaj s svojim obrazloženim mnenjem.

Če Komisija potrdi nujnost predlaganega skupnega podjetja, pripravi Svetu predloge v zvezi z:

- lokacijo,
- statutom,
- obsegom in časovnim razporedom financiranja,
- morebitno udeležbo Skupnosti pri financiranju skupnega podjetja,
- morebitno udeležbo tretje države, mednarodne organizacije ali državljana tretje države pri financiranju ali upravljanju skupnega podjetja,
- priznanjem nekaterih ali vseh ugodnosti, navedenih v Prilogi III k tej pogodbi.

Komisija priloži podrobno poročilo o načrtu kot celoti.

Člen 47

Svet lahko od Komisije potem, ko mu je predložila zadevo, zahteva dodatne informacije in poizvedbe, ki se mu zdijo potrebne.

Če Svet s kvalificirano večino meni, da je treba načrt, ki mu ga je Komisija poslala z negativnim mnenjem, kljub temu izvesti, mu mora Komisija predložiti predloge in podrobno poročilo iz člena 46.

Kadar je mnenje Komisije pozitivno ali v primeru iz prejšnjega odstavka, Svet s kvalificirano večino odloča o vsakem predlogu Komisije.

Vendar pa Svet odloča soglasno glede:

- udeležbe Skupnosti pri financiranju skupnega podjetja,
- udeležbe tretje države, mednarodne organizacije ali državljana tretje države pri financiranju ali upravljanju skupnega podjetja.

Člen 48

Svet lahko na predlog Komisije soglasno določi, da se za vsako skupno podjetje uporabljajo vse ali nekatere ugodnosti, navedene v Prilogi III k tej pogodbi; vsaka država članica pa mora, kolikor jo to zadeva, zagotoviti uporabo teh ugodnosti.

Svet lahko po istem postopku določi pogoje, ki urejajo priznavanje teh ugodnosti.

Člen 49

Skupna podjetja se ustanovijo z odločbo Sveta.

Vsako skupno podjetje je pravna oseba.

V vsaki državi članici uživa najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava njihovo zadevno nacionalno pravo; zlasti lahko pridobi ali odtuji premičnine in nepremičnine, je lahko tožena in lahko toži.

Za vsako skupno podjetje se, razen če ni drugače določeno v tej pogodbi ali v njegovem statutu, uporabljajo pravila, ki veljajo za industrijska ali trgovinska podjetja; statut se lahko subsidiarno sklicuje na nacionalno pravo držav članic.

Razen kadar je v skladu s to pogodbo pristojno Sodišče, odločajo o sporih, v katerih so udeležena skupna podjetja, pristojni nacionalni pravosodni organi.

Člen 50

Statuti skupnih podjetij se, kolikor je to potrebno, spremenijo v skladu s posebnimi določbami, ki so v njih predvidene za ta namen.

Vendar te spremembe ne morejo začeti veljati, dokler jih ne odobri Svet na predlog Komisije v skladu s členom 47.

Člen 51

Komisija zagotavlja izvajanje vseh odločitev Sveta, ki se nanašajo na ustanovitev skupnih podjetij, dokler se ne ustanovi telesa, odgovorna za delovanje takih podjetij.

POGLAVJE VI PRESKRBA

Člen 52

1. Preskrba z rudami, snovmi vira in posebnimi cepljivimi snovmi se v skladu z določbami tega poglavja zagotovi po načelu enakega dostopa do virov in s skupno politiko preskrbe.

2. V ta namen in pod pogoji, določenimi v tem poglavju:

- so prepovedana vsa ravnanja, namenjena zagotavljanju privilegiranega položaja posameznim uporabnikom,
- se ustanovi Agencija, ki ima pravico do izbire glede rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi, proizvedenih na območju držav članic, kakor tudi izključno pravico sklepati pogodbe, ki se nanašajo na dobavo rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi, ki izvirajo iz držav v Skupnosti ali zunaj nje.

Agencija v nobenem primeru ne sme diskriminirati uporabnikov na podlagi nameravane uporabe zahtevanih dobav, razen če je taka uporaba nezakonita ali če se izkaže, da je v nasprotju s pogoji, ki so jih za zadevno pošiljko postavili dobavitelji zunaj Skupnosti.

ODDELEK I Agencija

Člen 53

Agencija je pod nadzorom Komisije, ki ji daje usmeritve, ima pravico veta na njene odločitve ter imenuje njenega generalnega direktorja in namestnika generalnega direktorja.

O vsakem implicitnem ali eksplicitnem dejanju Agencije pri izvrševanju njene pravice do izbire ali njene izključne pravice sklepati dobavne pogodbe lahko zainteresirani obvestijo Komisijo, ki o tem odloči v enem mesecu.

Člen 54

Agencija je pravna oseba in ima finančno avtonomijo.

Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi statut Agencije.

Statut se lahko spremeni na enak način.

Statut določi kapital Agencije in način njegove zagotovitve. Večina kapitala v vsakem primeru pripada Skupnosti in državam članicam. Razdelitev kapitala se določi v medsebojnem soglasju držav članic.

Statut določi način poslovnega vodenja Agencije. Statut lahko za kritje stroškov poslovanja Agencije predvidi dajatev od transakcij.

Člen 55

Države članice sporočijo Agenciji vse informacije, potrebne za izvrševanje njene pravice do izbire in njene izključne pravice sklepati dobavne pogodbe, ali poskrbijo za to, da se ji te informacije sporočijo.

Člen 56

Države članice zagotovijo neovirano opravljanje dejavnosti Agencije na svojih ozemljih.

Ustanovijo lahko enega ali več organov, ki so v odnosih z Agencijo pristojni za zastopanje proizvajalcev in uporabnikov z neevropskih ozemelj v njihovi pristojnosti.

ODDELEK II

Rude, snovi vira in posebne cepljive snovi, ki izvirajo iz Skupnosti

Člen 57

1. Pravica Agencije do izbire vključuje:
 - a) pridobitev pravic do uporabe in porabe snovi, ki so na podlagi določb poglavja VIII last Skupnosti;
 - b) pridobitev lastninske pravice v vseh drugih primerih.
2. Agencija izvršuje svojo pravico do izbire s sklepanjem pogodb s proizvajalci rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi. Ob upoštevanju členov 58, 62 in 63 mora vsak proizvajalec ponuditi Agenciji rude, snovi vira ali posebne cepljive snovi, ki jih proizvaja na ozemljih držav članic, preden jih uporabi, premesti ali uskladišči.

Člen 58

Kadar proizvajalec opravlja več proizvodnih faz, od pridobivanja rude do vključno proizvodnje kovin, lahko ponudi Agenciji proizvod v kateri koli fazi proizvodnje, ki jo sam izbere.

Iste določbe veljajo za povezana podjetja, če so Komisijo pravočasno obvestila o svojih povezavah in jih z njo obravnavala v skladu s postopki, določenimi v členih 43 in 44.

Člen 59

Če Agencija ne uveljavi svoje pravice do izbire glede celotne ali dela produkcije, proizvajalec:

- a) lahko, bodisi s svojimi lastnimi sredstvi bodisi s pogodbenimi izvajalci, predela ali da predelati rude, snovi vira ali posebne cepljive snovi, če ponudi Agenciji proizvod te predelave;
- b) dobi z odločbo Komisije dovoljenje, da proda svojo razpoložljivo produkcijo zunaj Skupnosti, če ponujeni pogoji niso ugodnejši od tistih, ki jih je predhodno ponudil Agenciji. Posebne cepljive snovi pa se lahko izvozijo samo prek Agencije v skladu s členom 62.

Komisija ne sme izdati takega dovoljenja, če ji prejemniki teh dobav ne dajo vseh jamstev, da bodo upoštevani splošni interesi Skupnosti, ali če so določbe in pogoji takih pogodb v nasprotju s cilji te pogodbe.

Člen 60

Morebitni uporabniki redno obveščajo Agencijo o svojih potrebah po dobavah, pri čemer navedejo količine, fizikalne in kemične lastnosti, kraj izvora, namen uporabe, dobavne roke in plačilne pogoje, ki so sestavni del določb in pogojev dobavnih pogodb, ki jih želijo skleniti.

Prav tako proizvajalci obvestijo Agencijo o ponudbah, ki so jih sposobni dati, pri čemer določijo vse podrobnosti, ki so potrebne za pripravo njihovih proizvodnih programov, zlasti trajanje pogodb. Trajanje teh pogodb ne sme preseči desetih let, razen s soglasjem Komisije.

Agencija obvesti vse morebitne uporabnike o prejetih ponudbah in obsegu povpraševanja ter jih pozove, da dajo naročila do določenega roka.

Ko Agencija prejme vsa naročila, objavi pogoje, pod katerimi jih lahko izpolni.

Če ne more v celoti izpolniti vseh prejetih naročil, razdeli vsako dobavo sorazmerno glede na naročila za posamezno ponudbo ob upoštevanju členov 68 in 69.

Pravila Agencije, za katera se zahteva potrditev Komisije, določajo način uravnavanja ponudbe in povpraševanja.

Člen 61

Agencija mora izpolniti vsa naročila, razen če temu nasprotujejo pravne ali dejanske ovire.

Pri sklepanju pogodbe lahko Agencija, ob upoštevanju določb člena 52, zahteva od uporabnikov, da dajo primerna predplačila bodisi kot jamstvo ali zaradi lažjega izpolnjevanja dolgo-

ročnih obveznosti Agencije do proizvajalcev, kadar so te potrebne za izpolnitev naročila.

Člen 62

1. Agencija izvršuje svojo pravico do izbire glede posebnih cepljivih snovi, proizvedenih na ozemljih držav članic, da bi:

- a) zadostila povpraševanju uporabnikov v Skupnosti v skladu s členom 60,
- b) sama skladiščila te snovi ali
- c) jih izvažala z dovoljenjem Komisije, ki pri tem ravna v skladu z drugim pododstavkom točke (b) člena 59.

Te snovi in vse oplodljive odpadke je treba, čeprav se zanje še naprej uporabljajo določbe poglavja VII, pustiti v posesti proizvajalca, tako da jih ta lahko:

- a) z dovoljenjem Agencije skladišči,
- b) uporabi v mejah lastnih potreb ali
- c) da na razpolago podjetjem v Skupnosti v mejah njihovih potreb, če imajo ta podjetja pri izvajanju programa, o katerem so pravočasno obvestila Komisijo, s proizvajalcem neposredne povezave, katerih namen ali učinek ni omejevanje proizvodnje, tehničnega razvoja ali naložb, pa tudi ne protipravno ustvarjanje neenakosti med uporabniki v Skupnosti.

3. Določbe člena 891.(a) se uporabljajo za posebne cepljive snovi, ki se proizvajajo na ozemljih držav članic in glede katerih Agencija ni uveljavila svoje pravice do izbire.

Člen 63

Rude, snovi vira in posebne cepljive snovi, ki jih pridobijo oziroma proizvedejo skupna podjetja, se dodelijo uporabnikom v skladu s statutarnimi ali pogodbenimi pravili teh podjetij.

ODDELEK III

Rude, snovi vira in posebne cepljive snovi, ki izvirajo izven Skupnosti

Člen 64

Agencija ima, kolikor niso v tej pogodbi predvidene izjeme, izključno pravico sklepati sporazume ali pogodbe, katerih glavni cilj je dobava rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, ki izvirajo izven Skupnosti; kolikor je to primerno, deluje v okviru sporazumov, sklenjenih med Skupnostjo in tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Člen 65

Člen 60 se uporablja za povpraševanja uporabnikov in za pogodbe med uporabniki in Agencijo, kolikor se nanašajo na dobavo rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, ki izvirajo izven Skupnosti.

Vendar lahko Agencija določi geografski izvor dobave, če zagotovi uporabniku najmanj enako ugodne pogoje, kakor so tisti, ki so navedeni v naročilu.

Člen 66

Če Komisija na zahtevo zainteresiranih uporabnikov ugotovi, da Agencija ni sposobna v razumnem roku izvršiti vseh ali nekaterih naročenih dobav ali lahko to stori le za pretirano visoke cene, imajo uporabniki pravico neposredno sklepati pogodbe o dobavi, ki izvirajo izven Skupnosti, kolikor te pogodbe v bistvenih točkah ustrezajo potrebam, navedenim v njihovih naročilih.

Ta pravica se prizna za enoletno obdobje; podaljša se lahko, če še naprej traja stanje, ki je upravičilo njeno priznanje.

Uporabniki, ki uresničujejo pravico iz tega člena, morajo obvestiti Komisijo o neposrednih pogodbah, ki jih nameravajo skleniti. Komisija lahko v roku enega meseca ugovarja sklenitvi takih pogodb, če so v nasprotju s cilji te pogodbe.

ODDELEK IV

Cene

Člen 67

Kolikor niso v tej pogodbi določene izjeme, se cene oblikujejo kot rezultat uravnavanja ponudbe in povpraševanja v skladu s členom 60; nacionalni predpisi držav članic ne smejo biti v nasprotju s temi določbami.

Člen 68

Prepovedana je takšna praksa oblikovanja cen, ki bi s kršitvijo načela enakega dostopa, izhajajočega iz določb tega poglavja, nekaterim uporabnikom zagotovila privilegirano položaj.

Če Agencija ugotovi takšno prakso, poroča o njej Komisiji.
Če Komisija meni, da je ugotovitev utemeljena, lahko pri spornih ponudbah določi takšno raven cen, ki je v skladu z načelom enakega dostopa.

Člen 69

Svet lahko določi cene soglasno na predlog Komisije.
Ko Agencija v skladu s členom 60 določi pogoje za izvršitev naročila, lahko uporabnikom, ki so dali naročila, predlaga usklajevanje cen.

ODDELEK V Določbe o politiki preskrbe

Člen 70

Komisija lahko v mejah proračuna Skupnosti in pod pogoji, ki jih sama določi, finančno podpre programe iskanja rud na ozemljih držav članic.

Komisija lahko na države članice naslovi priporočila za razvoj iskanja in izkoriščanja rudnih nahajališč.

Države članice morajo Komisiji vsako leto predložiti poročilo o razvoju iskanja rud in proizvodnje, o verjetnih rezervah in o že izvedenih ali načrtovanih naložbah v rudarstvu na svojih ozemljih. Ta poročila se predložijo Svetu skupaj z mnenjem Komisije, ki mora obravnavati predvsem ukrepe, sprejete v državah članicah na podlagi priporočil iz prejšnjega odstavka.

Če Svet na poziv Komisije s kvalificirano večino ugotovi, da ukrepi v zvezi z iskanjem in povečevanjem pridobivanja rud ostajajo izrazito nezadostni, čeprav se zdijo možnosti pridobivanja ekonomsko dolgoročno utemeljene, se šteje, da se zadevna država članica, dokler ne popravi takega položaja, tako zase kot za svoje državljane odpoveduje pravici do enakega dostopa do drugih virov preskrbe v Skupnosti.

Člen 71

Komisija naslovi na države članice vsa ustrezna priporočila glede davčnih ali rudarskih predpisov.

Člen 72

Agencija lahko iz količin, ki so na voljo v ali izven Skupnosti, ustvari potrebne komercialne zaloge za olajševanje preskrbe ali tekočih dobav Skupnosti.

Komisija se lahko, kadar je to potrebno, odloči ustvariti varnostne zaloge. Način financiranja takih zalog odobri Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije.

ODDELEK VI Posebne določbe

Člen 73

Če sporazum ali pogodba med državo članico, osebo ali podjetjem na eni strani in tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani med drugim vključuje dobavo proizvodov, ki so v pristojnosti Agencije, je glede dobave teh proizvodov, za sklenitev ali obnovo tega sporazuma ali pogodbe potrebno predhodno soglasje Komisije.

Člen 74

Komisija lahko izvzame iz določb tega poglavja prenos, uvoz ali izvoz majhnih količin rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, ki se navadno uporabljajo za raziskave.

Agencijo je treba obvestiti o vsakem prenosu, uvozu ali izvozu, opravljenem na podlagi te določbe.

Člen 75

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za obveznosti, ki se nanašajo na predelavo, obogatitev ali oblikovanje rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi:

a) med več osebami ali podjetji, kadar je predelane, obogate- ne ali oblikovane snovi treba vrniti osebi ali podjetju, od katerih izvirajo;

b) med osebo ali podjetjem na eni strani in mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani, kadar se snovi predelajo, obogatijo ali oblikujejo izven Skupnosti in nato vrnejo osebi ali podjetju, od katerih izvirajo;

c) med osebo ali podjetjem na eni strani in mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na drugi strani, kadar se snovi predelajo, obogatijo ali oblikujejo v Skupnosti in se nato vrnejo bodisi organizaciji ali državljanu, od katerih izvirajo, ali vsakemu drugemu prejemniku, ki je tudi izven Skupnosti in ga določi taka organizacija ali državljan.

Zadevne osebe in podjetja pa morajo Agencijo obvestiti o obstoju takih obveznosti in takoj po podpisu pogodb tudi o količinah snovi, vključenih v promet. Komisija lahko nasprotuje obveznostim iz pododstavka (b), če meni, da obogatitve ali oblikovanja ni mogoče opraviti učinkovito in varno ter brez izgube snovi v škodo Skupnosti.

Za snovi, ki so predmet teh obveznosti, veljajo na ozemljih držav članic nadzorni ukrepi iz poglavja VII. Vendar se določbe poglavja VIII ne uporabljajo za posebne cepljive snovi, ki so predmet obveznosti iz pododstavka (c).

Člen 76

Na pobudo države članice ali Komisije in zlasti, če nepredvidene okoliščine povzročijo splošno pomanjkanje, lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno spremeni določbe tega poglavja. Komisija mora preučiti vsako zahtevo, ki jo vloži država članica.

V sedmih letih po začetku veljavnosti te pogodbe lahko Svet te določbe potrdi v celoti. Če jih ne potrdi, se nove določbe, ki se nanašajo na vsebino tega poglavja, sprejmejo v skladu s postopkom iz prejšnjega odstavka.

POGLAVJE VII NADZORNI UKREPI

Člen 77

V skladu z določbami tega poglavja se mora Komisija prepričati, da se na ozemlju držav članic:

a) rude, snovi vira in posebne cepljive snovi ne uporabljajo za druge namene kakor za tiste, ki so jih uporabniki navedli;

b) spoštujejo določbe v zvezi s preskrbo in vse obveznosti glede nadzora, ki jih je Skupnost prevzela s sporazumom, sklenjenim s tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Člen 78

Vsak, ki postavi ali uporablja napravo za proizvodnjo, ločevanje ali drugo uporabo snovi vira ali posebnih cepljivih snovi ali za predelavo obsevanih jedrskih goriv, mora Komisiji sporočiti osnovne tehnične lastnosti naprave, kolikor je poznavanje teh lastnosti potrebno za uresničitev ciljev iz člena 77.

Postopke za kemično predelavo obsevanih snovi mora odobriti Komisija, kolikor je to potrebno za uresničitev ciljev iz člena 77.

Člen 79

Komisija zahteva, da se vodijo in predložijo obratovalni zapisi, ki omogočajo vodenje evidenc o uporabljenih ali proizvedenih rudah, snoveh vira in posebnih cepljivih snoveh. Enako velja za prevoz snovi vira in posebnih cepljivih snovi.

Tisti, za katere veljajo take obveznosti, obvestijo organe zadevne države članice o vseh sporočilih, ki so jih poslali Komisiji v skladu s členom 78 in prvim odstavkom tega člena.

Vrsta in obseg obveznosti iz prvega odstavka tega člena se določita v uredbi, ki jo sprejme Komisija in odobri Svet.

Člen 80

Komisija lahko zahteva, da se vsak presežek posebnih cepljivih snovi, ki so kot stranski proizvodi ponovno ali na novo pridobljene in ki se dejansko ne uporabljajo ali niso pripravljene za uporabo, shrani pri Agenciji ali v drugih skladiščih, ki jih nadzira ali jih lahko nadzira Komisija.

Tako shranjene posebne cepljive snovi je treba zainteresiranim na njihovo zahtevo nemudoma vrniti.

Člen 81

Komisija lahko na ozemlja držav članic pošlje inšpektorje. Preden pošlje inšpektorja na njegovo prvo nalogo na ozemlju države članice, se Komisija posvetuje z zadevno državo; to posvetovanje velja za vse prihodnje naloge tega inšpektorja.

Ob predložitvi dokumenta, s katerim izkazujejo status uradne osebe, imajo inšpektorji vedno dostop do vseh krajev in podatkov ter do vseh oseb, ki se pri svojem poklicu ukvarjajo s snovmi, opremo ali napravami, nad katerimi se opravlja v tem poglavju predvideni nadzor, kolikor je to potrebno za nadzor nad rudami, snovmi vira in posebnimi cepljivimi snovmi in za zagotovitev spoštovanja določb člena 77. Na zahtevo zadevne države morajo inšpektorje, ki jih je imenovala Komisija, spremljati predstavniki organov te države; vendar se inšpektorjev s tem ne sme zadrževati ali kako drugače ovirati pri opravljanju njihovih nalog.

V primeru nasprotovanja posameznemu nadzornemu ukrepu mora Komisija od predsednika Sodišča zahtevati sodni nalog, s katerim se zagotovi prisilna izvedba tega nadzora. Predsednik Sodišča odloči v treh dneh.

Če obstaja nevarnost zamude, lahko Komisija sama izda v obliki odločbe pisni nalog, da se nadzor opravi. Ta nalog je treba nemudoma predložiti predsedniku Sodišča v naknadno odobritev.

Potem ko sta bila nalog ali odločba izdana, organi zadevne države zagotovijo, da imajo inšpektorji dostop do krajev, navedenih v nalogu ali odločbi.

Člen 82

Inšpektorje zaposluje Komisija.

Odgovorni so za pridobivanje in preverjanje evidenc iz člena 79. O vsaki kršitvi poročajo Komisiji.

Komisija lahko izda direktivo, s katero zadevni državi članici naloži, da v roku, ki ga določi Komisija, sprejme vse ukrepe, potrebne za odpravo take kršitve; o tem obvesti Svet.

Če država članica ne ravna v skladu z direktivo Komisije v postavljenem roku, lahko Komisija ali vsaka zadevna država članica z odstopanjem od členov 141 in 142 zadevo takoj predloži Sodišču.

Člen 83

1. Če osebe ali podjetja kršijo obveznosti, ki so jim naložene s tem poglavjem, jim lahko Komisija izreče sankcije.

Te sankcije so glede na strogost naslednje:

- a) opomin;
- b) odvzem posebnih ugodnosti, kot je finančna ali tehnična pomoč;
- c) prenos upravljanja podjetja za obdobje največ štirih mesecev na osebo ali skupino oseb, ki jih v medsebojnem soglasju imenujeta Komisija in država, v katere pristojnost spada podjetje;
- d) popolni ali delni odvzem snovi vira ali posebnih cepljivih snovi.

2. Odločbe, ki jih sprejme Komisija v zvezi z izvajanjem odstavka 1 in ki zahtevajo predajo snovi, so izvršilni naslov. Izvršijo se lahko na ozemljih držav članic v skladu s členom 164.

Z odstopanjem od člena 157 imajo pritožbe, vložene pri Sodišču zoper odločbe Komisije, ki nalagajo katero koli sankcijo iz odstavka 1, odložilni učinek. Vendar lahko Sodišče na zahtevo Komisije ali vsake zainteresirane države članice odredi, da se odločba takoj izvrši.

Varstvo kršenih interesov mora biti zagotovljeno z ustreznim pravnim postopkom.

3. Komisija lahko na države članice naslovi priporočila glede zakonov in drugih predpisov, ki so namenjeni zagotavljanju spoštovanja obveznosti iz tega poglavja na njihovih ozemljih.

4. Države članice morajo zagotoviti, da se sankcije izvršujejo in, kadar je to potrebno, da kršitev odpravi tisti, ki jo je povzročil.

Člen 84

Pri opravljanju nadzora ni dovoljena diskriminacija na podlagi namena uporabe rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi.

Področje in način nadzora ter pooblastila organov, odgovornih za nadzor, so omejeni na dosego ciljev, določenih v tem poglavju.

Nadzor ne zajema snovi, določenih za obrambne namene, ki so v postopku posebne predelave za te namene ali ki se po tej predelavi v skladu z operativnim načrtom namestijo ali skladiščijo v vojaškem objektu.

Člen 85

Če nove okoliščine tako zahtevajo, lahko Svet na zahtevo države članice ali Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno odloči o prilagoditvi načina opravljanja nadzora iz tega poglavja. Komisija mora preučiti vsako tako zahtevo, ki jo predloži država članica.

POGLAVJE VIII LASTNINSKA RAZMERJA

Člen 86

Posebne cepljive snovi so last Skupnosti.

Lastninska pravica Skupnosti zajema vse posebne cepljive snovi, ki jih proizvaja ali uvaža država članica, oseba ali podjetje in za katere veljajo nadzorni ukrepi iz poglavja VII.

Člen 87

Države članice, osebe ali podjetja imajo neomejeno pravico uporabe in porabe posebnih cepljivih snovi, ki so jih zakonito pridobile v svojo posest, kolikor to ne nasprotuje njihovim obveznostim iz te pogodbe, zlasti tistim v zvezi z nadzornimi ukrepi, pravico do izbire, ki je prenesena na Agencijo, in varovanjem zdravja.

Člen 88

Agencija vodi v imenu Skupnosti poseben račun, imenovan "finančni račun posebnih cepljivih snovi".

Člen 89

1. Za finančni račun posebnih cepljivih snovi velja:

- a) vrednost posebnih cepljivih snovi, prepuščenih v posest ali danih na razpolago državi članici, osebi ali podjetju, se knjiži v dobro Skupnosti in v breme te države članice, osebe ali podjetja;
- b) vrednost posebnih cepljivih snovi, ki jih proizvaja ali uvaža država članica, oseba ali podjetje in ki postanejo last Skupnosti, se knjiži v breme Skupnosti in v dobro te države članice, osebe ali podjetja. Podobna vknjižba se opravi, ko država članica, oseba ali podjetje vrne Skupnosti posebne cepljive snovi, ki so bile tej državi, osebi ali podjetju prej prepuščene v posest ali dane na razpolago.

2. Spremembe vrednosti, ki vplivajo na količine posebnih cepljivih snovi, se računovodsko izrazijo tako, da Skupnosti ne prinašajo niti izgube niti dobička. Tveganja gredo v breme ali dobro imetnika.

3. Salda zgoraj navedenih transakcij zapadejo na zahtevo upnika v takojšnje plačilo.

4. Kadar Agencija sklepa posle za svoj račun, se za namene tega poglavja obravnava kot podjetje.

Člen 90

Če nove okoliščine tako zahtevajo, lahko Svet na zahtevo države članice ali Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno prilagodi določbe tega poglavja, ki se nanašajo na lastninsko pravico Skupnosti. Komisija mora preučiti vsako tako zahtevo, ki jo predloži država članica.

Člen 91

Ureditev lastništva nad predmeti, snovmi in premoženjem, za katere ne velja lastninska pravica Skupnosti na podlagi tega poglavja, se določi z zakonodajo vsake države članice.

POGLAVJE IX JEDRSKI SKUPNI TRG

Člen 92

Določbe tega poglavja se uporabljajo za blago in izdelke, navedene na seznamih iz Priloge IV k tej pogodbi.

Te sezname lahko spremeni Svet na predlog Komisije; pobudo za to lahko da Komisija ali država članica.

Člen 93

Države članice v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe med seboj odpravijo vse carine pri uvozu in izvozu ali druge dajatve z enakim učinkom ter vse količinske omejitve pri uvozu in izvozu za:

a) izdelke v seznamih A¹ in A²;
b) izdelke v seznamu B, če zanje velja skupna carinska tarifa in jih spremlja potrdilo, ki ga izda Komisija in v katerem je navedeno, da so ti izdelki namenjeni za jedrsko uporabo.

Vendar pa lahko neevropska ozemlja, ki so v pristojnosti države članice, še naprej obračunavajo carine pri izvozu in uvozu ali druge dajatve z enakim učinkom, če so te izključno fiskalne narave. Stopnje in način uporabe teh carin in dajatev ne smejo povzročati diskriminacije med to državo in drugimi državami članicami.

Člen 94

Države članice določijo skupno carinsko tarifo v skladu z naslednjimi določbami:

a) za izdelke, navedene na seznamu A¹, se določi skupna carinska tarifa na ravni najnižje tarife, ki je veljala v kateri koli državi članici 1. januarja 1957;

b) za izdelke, navedene na seznamu A², sprejme Komisija vse ustrezne ukrepe, da zagotovi začetek pogajanj med državami članicami o teh izdelkih v treh mesecih po začetku veljavnosti te pogodbe. Če glede nekaterih izdelkov ni mogoče doseči soglasja do konca prvega leta po začetku veljavnosti te pogodbe, Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino določi dajatve skupne carinske tarife;

c) skupna carinska tarifa za izdelke, navedene na seznamih A¹ in A², se začne uporabljati po koncu prvega leta, ki sledi začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 95

Svet lahko na predlog Komisije soglasno odloči o predčasnem uporabi dajatev skupne carinske tarife za izdelke v seznamu B, kadar bi tak ukrep prispeval k razvoju jedrske energije v Skupnosti.

Člen 96

Države članice odpravijo vse omejitve glede na državljanstvo, ki vplivajo na pravico državljanov katere koli države članice sprejeti strokovno zaposlitev na področju jedrske energije, ob upoštevanju omejitev, ki izhajajo iz temeljnih zahtev javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.

Po posvetovanju s Skupščino lahko Svet na predlog Komisije, ki predhodno pridobi mnenje Ekonomsko-socialnega odbora, s kvalificirano večino izda direktive za uporabo tega člena.

Člen 97

Za fizične ali pravne osebe javnega ali zasebnega prava v pristojnosti države članice ne veljajo omejitve glede na državljanstvo, če želijo sodelovati pri gradnji jedrskih objektov znanstvene ali industrijske narave v Skupnosti.

Člen 98

Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za olajševanje sklepanja zavarovalnih pogodb, ki krijejo jedrske nevarnosti.

V dveh letih po začetku veljavnosti te pogodbe Svet po posvetovanju s Skupščino in na predlog Komisije, ki predhodno pridobi mnenje Ekonomsko-socialnega odbora, s kvalificirano večino izda direktive za uporabo tega člena.

Člen 99

Komisija lahko oblikuje priporočila za olajševanje pretoka kapitala, namenjenega za financiranje industrijskih dejavnosti, ki so navedene v Prilogi II k tej pogodbi.

Člen 100

Vsaka država članica se zavezuje, da bo odobrila vsa plačila, vezana na pretok blaga, storitev ali kapitala, ter vse prenose kapitala in osebnih prejemkov v valuti države članice, v kateri prebiva upnik ali upravičenec, če je bil pretok blaga, storitev, kapitala in oseb med državami članicami liberaliziran v skladu s to pogodbo.

POGLAVJE X ZUNANJI ODNOSI

Člen 101

Skupnost lahko v okviru svojih pristojnosti prevzema obveznosti s sklepanjem sporazumov ali pogodb s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države.

O teh sporazumih ali pogodbah se Komisija pogaja v skladu z direktivami Sveta; sklene jih s soglasjem Sveta, ki odloča s kvalificirano večino.

Vendar se o sporazumih ali pogodbah, pri izvajanju katerih ni potrebno sodelovanje Sveta in ki jih je mogoče izvajati v mejah ustreznega proračuna, pogaja in jih sklepa samo Komisija, pod pogojem, da o tem redno obvešča Svet.

Člen 102

Sporazumi ali pogodbe, sklenjene s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, katerih stranke so poleg Skupnosti ena ali več držav članic, ne morejo začeti veljati, dokler vse zadevne države članice ne obvestijo Komisije, da se ti sporazumi ali pogodbe v skladu z njihovim nacionalnim pravom lahko začnejo uporabljati.

Člen 103

Države članice morajo Komisiji predložiti osnutke sporazumov ali pogodb s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, kolikor ti sporazumi ali pogodbe zadevajo področje uporabe te pogodbe.

Če osnutek sporazuma ali pogodbe vsebuje klavzule, ki ovirajo uporabo te pogodbe, Komisija v enem mesecu po prejemu obvestila sporoči svoje pripombe zadevni državi.

Država ne more skleniti predlaganega sporazuma ali pogodbe, dokler ne upošteva pripomb Komisije ali dokler ne ravna v skladu z odločitvijo Sodišča, ki na prošnjo te države po hitrem postopku odloči o združljivosti predlaganih klavzul z določbami te pogodbe. Potem ko država prejme pripombe Komisije, lahko pri Sodišču kadar koli vloži prošnjo.

Člen 104

Osebe ali podjetja, ki sklepajo ali obnavljajo sporazume ali pogodbe s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države po začetku veljavnosti te pogodbe, se ne morejo sklicevati na te sporazume ali pogodbe, da bi se izognila obveznostim, ki jim jih nalaga ta pogodba.

Vsaka država članica ukrene vse, kar je po njenem mnenju potrebno, da bi Komisiji na njeno zahtevo sporočila vse informacije v zvezi s sporazumi ali pogodbami, ki jih je oseba ali podjetje po začetku veljavnosti te pogodbe sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države na področju uporabe te pogodbe. Komisija lahko zahteva takšno sporočilo samo zato, da bi preverila, ali ti sporazumi ali pogodbe ne vsebujejo klavzul, ki bi ovirale uporabo te pogodbe.

Sodišče na prošnjo Komisije odloči o združljivosti teh sporazumov ali pogodb z določbami te pogodbe.

Člen 105

Na določbe te pogodbe se ni možno sklicevati tako, da bi se oviralo izvajanje sporazumov ali pogodb, ki jih je država članica, oseba ali podjetje pred začetkom veljavnosti te pogodbe sklenilo

s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države, če je bila Komisija o teh sporazumih ali pogodbah obveščena najpozneje v 30 dneh po začetku veljavnosti te pogodbe.

Na sporazume ali pogodbe, ki jih je oseba ali podjetje sklenilo s tretjo državo, mednarodno organizacijo ali državljanom tretje države v času med podpisom in začetkom veljavnosti te pogodbe, pa se ni možno sklicevati kot na razlog za neizvajanje te pogodbe, če je bil po mnenju Sodišča, ki odloča na prošnjo Komisije, eden od odločilnih razlogov ene od strank za sklenitev sporazuma ali pogodbe namen izogniti se določbam te pogodbe.

Člen 106

Države članice, ki so pred začetkom veljavnosti te pogodbe sklenile s tretjimi državami sporazume o sodelovanju na področju jedrske energije, morajo skupaj s Komisijo opraviti potrebna pogajanja s temi tretjimi državami, da bi Skupnost, kolikor je mogoče, prevzela pravice in obveznosti iz teh sporazumov.

Za vsak nov sporazum, ki izhaja iz teh pogajanj, je potrebna privolitev ene ali več držav članic podpisnic zgoraj omenjenih sporazumov, in soglasje Sveta, ki odloča s kvalificirano večino.

NASLOV TRI

Določbe o institucijah

POGLAVJE I

INSTITUCIJE SKUPNOSTI

ODDELEK I

Skupščina

Člen 107

Skupščina, ki jo sestavljajo predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti, izvaja svetovalno in nadzorno pristojnost, ki ji je dodeljena s to pogodbo.

Člen 108

1. Skupščino sestavljajo delegati, ki jih parlamenti izberejo med svojimi člani po postopku, ki ga določi vsaka država članica.

2. Število teh predstavnikov je naslednje:

Belgija	14
Nemčija	36
Francija	36
Italija	36
Luksemburg	6
Nizozemska	14

3. Skupščina pripravi predloge za splošne neposredne volitve po enotnem postopku v vseh državah članicah.

Svet soglasno sprejme ustrezne določbe in jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 109

Skupščina ima letna zasedanja. Sestane se brez posebnega sklica tretji torek v oktobru.

Skupščina se lahko na zahtevo večine svojih članov ali na zahtevo Sveta oziroma Komisije sestane na izrednem zasedanju.

Člen 110

Skupščina izvoli svojega predsednika in svoje predsedstvo med svojimi člani.

Člani Komisije se lahko udeležujejo vseh sej in lahko na svojo zahtevo govorijo v imenu Komisije.

Komisija ustno ali pisno odgovarja na vprašanja, ki jih postavi Skupščina ali njeni člani.

Svet govori v Skupščini v skladu s pogoji iz svojega poslovnika.

Člen 111

Razen če ta pogodba ne določa drugače, Skupščina odloča z absolutno večino oddanih glasov.

Sklepnost se določi s poslovníkom.

Člen 112

Skupščina sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov.

Zapisniki razprav Skupščine se objavijo v skladu s tem poslovníkom.

Člen 113

Skupščina na javni seji razpravlja o letnem splošnem poročilu, ki ji ga predloži Komisija.

Člen 114

Če je vložen predlog nezaupnice o delu Komisije, sme Skupščina o njem glasovati šele po izteku treh dni po vložitvi, glasovanje pa mora biti javno.

Če je predlog nezaupnice sprejet z dvotretjinsko večino oddanih glasov, kar predstavlja večino članov Skupščine, morajo člani Komisije kolektivno odstopiti. Tekoče posle opravljajo do zamenjave v skladu s členom 127.

ODDELEK II

Svet

Člen 115

Svet izvršuje svoje pristojnosti in pooblastila za odločanje v skladu z določbami te pogodbe.

Svet sprejme vse ukrepe iz svoje pristojnosti, da bi uskladi delovanje držav članic in Skupnosti.

Člen 116

Svet sestavljajo predstavniki držav članic. Vsaka vlada delegira enega svojih članov.

Predsedstvo Sveta izmenično prevzame vsak član Sveta za dobo šestih mesecev po abecednem vrstnem redu držav članic.

Člen 117

Svet se sestane, ko ga skliče predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo enega od njegovih članov ali Komisije.

Člen 118

1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, Svet odloča z večino svojih članov.

2. Kadar mora Svet odločiti s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	2
Nemčija	4
Francija	4
Italija	4
Luksemburg	1
Nizozemska	2

Za sprejetje odločitev Sveta se zahteva najmanj:

– dvanajst glasov za, kadar ta pogodba nalaga, da se sprejmejo na predlog Komisije,
– dvanajst glasov za, ki jih oddajo najmanj štirje člani, v vseh drugih primerih.

3. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov Svetu ne preprečujejo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje.

Člen 119

Kadar Svet v skladu s to pogodbo odloča na predlog Komisije, se za spremembe tega predloga zahteva soglasje.

Dokler Svet ne odloči, lahko Komisija svoj prvotni predlog spremeni, zlasti kadar se je o tem predlogu posvetovala s Skupščino.

Člen 120

Pri glasovanju se lahko na vsakega člana Sveta prenese glasovalna pravica največ enega od drugih članov.

Člen 121

Svet sprejme svoj poslovnik.

V poslovníku se lahko predvidi ustanovitev odbora, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic. Svet določi nalogo in pristojnost tega odbora.

Člen 122

Svet lahko od Komisije zahteva, da zanj pripravi vse študije, ki so po njegovem mnenju potrebne za doseganje skupnih ciljev, in da mu predloži ustrezne predloge.

Člen 123

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča. Prav tako z enako večino določi vsa izplačila, ki se nakazujejo namesto osebnih prejemkov.

ODDELEK III Komisija

Člen 124

Za zagotovitev razvoja jedrske energije v Skupnosti Komisija:

- skrbi za uporabo določb te pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo;
- oblikuje priporočila ali daje mnenja na področjih, opredeljenih s to pogodbo, če je to v njej izrecno predvideno ali po mnenju Komisije potrebno;
- ima v skladu s to pogodbo lastno pristojnost odločanja in sodeluje pri oblikovanju ukrepov, ki jih sprejemata Svet in Skupščina;
- izvaja pooblastila, ki jih je nanjo prenesel Svet za izvajanje njegovih predpisov.

Člen 125

Komisija vsako leto najpozneje en mesec pred začetkom zasedanja Skupščine objavi splošno poročilo o dejavnostih Skupnosti.

Člen 126

1. Komisija ima pet članov, državljanov različnih držav, ki so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti glede na poseben predmet te pogodbe in katerih neodvisnost je nedvomna.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.

Samo državljani držav članic so lahko člani Komisije.

2. Člani Komisije so pri opravljanju svojih nalog v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Pri opravljanju svojih nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali katerega koli drugega organa. Vzdržati se morajo vseh dejanj, ki so nezdružljiva z njihovimi nalogami. Vsaka država članica se obvezuje, da bo spoštovala to načelo in ne bo poskušala vplivati na člane Komisije pri opravljanju njihovih nalog.

Člani Komisije med svojim mandatom ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne. Ob prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno. Ob kršitvi teh obveznosti lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije zadevnega člana glede na okoliščine razreši v skladu s členom 129 ali mu odvzame pravico do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti.

Člen 127

Člane Komisije v medsebojnem soglasju imenujejo vlade držav članic.

Njihov mandat traja štiri leta. Lahko so ponovno imenovani.

Člen 128

Razen ob redni zamenjavi in smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Namesto takega člana se za preostanek mandata imenuje njegov naslednik. Svet lahko soglasno sklene, da nadomestitev za ta čas ni potrebna.

Razen ob razrešitvi po členu 129 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave.

Člen 129

Če član Komisije ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ali Komisije razreši.

V tem primeru ga lahko Svet s soglasno odločitvijo začasno odveže njegovih dolžnosti in ga nadomesti do odločitve Sodišča.

Na zahtevo Sveta ali Komisije lahko Sodišče tega člana začasno odveže njegovih dolžnosti.

Člen 130

Predsednika in podpredsednika Komisije imenujejo med njimi člani za mandat dveh let po enakem postopku, kakor je predviden za imenovanje članov Komisije. Lahko sta ponovno imenovana.

Razen ob zamenjavi celotne Komisije se imenovanje opravi po posvetovanju s Komisijo.

Ob odstopu, razrešitvi ali smrti je predsednik ali podpredsednik nadomeščen za preostanek mandata skladno s postopkom, določenim v odstavku 1 tega člena.

Člen 131

Svet in Komisija se posvetujeta in v medsebojnem soglasju določita načine svojega sodelovanja.

Komisija sprejme svoj poslovnik, da bi zagotovila skladnost svojega delovanja in delovanja svojih služb s to pogodbo. Zagotovi objavo tega poslovnika.

Člen 132

Komisija odloča z večino števila članov iz člena 126.

Komisija lahko veljavno zaseda le, če je na zasedanju navzoče s poslovníkom določeno število članov.

Člen 133

Svet lahko s soglasno odločitvijo odobri, da vlada posamezne države članice pri Komisiji akreditira primerne predstavnike, ki skrbijo za stalne stike.

Člen 134

1. Pri Komisiji se ustanovi Znanstveno-tehnični odbor, ki ima svetovalni status.

Z odborom se je treba posvetovati v primerih, določenih s to pogodbo. Poleg tega se je z njim mogoče posvetovati vedno, kadar Komisija meni, da je to primerno.

2. Odbor ima dvajset članov, ki jih Svet imenuje po posvetovanju s Komisijo.

Člani odbora so imenovani osebno za pet let. Lahko so ponovno imenovani. Niso vezani na nikakršna obvezna navodila.

Znanstveno-tehnični odbor vsako leto izvoli predsednika in predsedstvo med svojimi člani.

Člen 135

Komisija lahko opravi vsa posvetovanja in ustanovi študijske odbore, potrebne za opravljanje njenih nalog.

ODDELEK IV Sodišče

Člen 136

Sodišče zagotavlja spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Člen 137

Sodišče ima sedem sodnikov.

Sodišče zaseda na plenarnih sejah. Lahko pa med svojimi člani oblikuje senat treh ali petih sodnikov, bodisi za izvajanje nekaterih pripravljalnih poizvedb ali za razsojanje v določenih vrstah zadev skladno s pravili, sprejetimi za te namene.

Sodišče zaseda na plenarni seji vedno, kadar odloča o zadevah, ki mu jih predložijo države članice ali ena od institucij Skupnosti, pa tudi pri obravnavi predhodnih vprašanj, ki so mu predložena skladno s členom 150.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število sodnikov ter ustrezno prilagodi drugi in tretji odstavek tega člena in drugi odstavek člena 139.

Člen 138

Sodišču pomagata dva generalna pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju njegove naloge iz člena 136.

Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev in ustrezno prilagodi tretji odstavek člena 139.

Člen 139

Sodniki in generalni pravobranilci so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za mandat šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov. Izmenično se zamenjajo trije in štirje sodniki. Trije sodniki, katerih mandat se izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, so določeni z žrebom.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev. Generalnega pravobranilca, kateremu se mandat izteče ob koncu prvega triletnega obdobja, se določi z žrebom.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki se jim izteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Člen 140

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Člen 141

Če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej državi omogočila, da predloži svoje pripombe.

Če zadevna država ne ravna v skladu z mnenjem v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja zadevo predloži Sodišču.

Člen 142

Država članica, ki meni, da druga država članica ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, lahko zadevo predloži Sodišču.

Preden država članica vloži tožbo proti drugi državi članici zaradi domnevne kršitve obveznosti iz te pogodbe, mora zadevo predložiti Komisiji.

Komisija poda obrazloženo mnenje, potem ko je bila obema državama dana možnost, da se v kontradiktornem postopku ustno in pisno izrečeta.

Če Komisija v treh mesecih po datumu vložitve zadeve ne da svojega mnenja, to ni ovira, da zadeva ne bi bila predložena Sodišču.

Člen 143

Če Sodišče ugotovi, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz te pogodbe, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Člen 144

Sodišče ima neomejeno pristojnost v:

a) zadevah, predloženih na podlagi člena 12, glede določitve ustreznih pogojev za licence in podlicence, ki jih podeljuje Komisija;

b) zadevah, v katerih osebe ali podjetja ugovarjajo zoper sankcije, ki jim jih je naložila Komisija na podlagi člena 83.

Člen 145

Če Komisija meni, da je oseba ali podjetje storilo kršitev te pogodbe, za katero se ne uporabljajo določbe člena 83, pozove

državo članico, v katere pristojnost sodi ta oseba ali podjetje, naj za tako kršitev naloži sankcije v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

Če se zadevna država ne odzove v roku, ki ga določi Komisija, lahko slednja pri Sodišču vloži tožbo, da bi se ugotovilo, ali je oseba ali podjetje storilo kršitev.

Člen 146

Sodišče nadzira zakonitost aktov Sveta in Komisije, razen priporočil ali mnenj. V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vloži država članica, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe in zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.

Postopki iz tega člena se glede na posamezni primer sprožijo v dveh mesecih od objave akta ali od njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel.

Člen 147

Če je tožba utemeljena, Sodišče razglasi zadevni akt za ničnega.

Če Sodišče razglasi uredbo za nično, določi, kadar meni, da je to potrebno, tiste njene učinke, ki jih je treba šteti za dokončne.

Člen 148

Če Svet ali Komisija z opustitvijo ukrepanja krši to pogodbo, lahko države članice in druge institucije Skupnosti vložijo pri Sodišču tožbo za ugotovitev kršitve.

Tožba je dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju. Če v dveh mesecih po tem pozivu zadevna institucija ne oblikuje svojega stališča, se lahko tožba vloži v nadaljnjih dveh mesecih.

Fizične ali pravne osebe se lahko pod pogoji, določenimi v prejšnjih odstavkih, pritožijo pri Sodišču glede tega, da neka institucija Skupnosti nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja.

Člen 149

Institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega ali ki je z opustitvijo ukrepanja kršila to pogodbo, mora sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

Ta obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 188.

Člen 150

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

- razlage te pogodbe;
- veljavnosti in razlage aktov institucij Skupnosti;
- razlage statuten organov, ustanovljenih z aktom Sveta, če ni v teh statutih določeno drugače.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Člen 151

Sodišče je pristojno v sporih glede nadomestila škode, ki ga predvideva drugi odstavek člena 188.

Člen 152

Sodišče je v mejah in pod pogoji, ki so določeni v kadrovskih predpisih ali v pogojih za zaposlitev, pristojno za vse spore med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

Člen 153

Sodišče je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v pogodbah, ki jih sklene Skupnost ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali jih ureja javno ali zasebno pravo.

Člen 154

Sodišče je pristojno v vseh sporih med državami članicami, ki se nanašajo na predmet te pogodbe, če je bil spor predložen Sodišču v skladu s posebnim sporazumom med strankami.

Člen 155

Spori, v katerih je ena od strank Skupnost, niso izvzeti iz pristojnosti sodišč držav članic, razen kjer je bila pristojnost s to pogodbo dodeljena Sodišču.

Člen 156

Ne glede na iztek roka iz tretjega odstavka člena 146 lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za uredbo Sveta ali Komisije, pred Sodiščem uveljavlja, da se ta uredba iz razlogov, navedenih v prvem odstavku člena 146, ne uporablja.

Člen 157

Razen kadar ni v tej pogodbi določeno drugače, tožbe, vložen pri Sodišču, nimajo odločilnega učinka. Vendar pa lahko Sodišče, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta.

Člen 158

Sodišče lahko v vseh pri njem vloženih primerih sprejme potrebnečasne ukrepe.

Člen 159

Sodbe Sodišča so izvršljive v skladu s pogoji iz člena 164.

Člen 160

Statut Sodišča je določen v posebnem protokolu.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora soglasno odobriti Svet.

POGLAVJE II SKUPNE DOLOČBE ZA VEČ INSTITUCIJ

Člen 161

Svet in Komisija za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z določbami te pogodbe sprejemata uredbe in direktive, izdajata odločbe, pripravljata priporočila ali dajeta mnenja.

Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

Direktiva je za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

Odločba je v celoti zavezujoča za vse, na katere je naslovljena. Priporočila in mnenja niso zavezujoča.

Člen 162

V uredbah, direktivah in odločbah Sveta in Komisije se navedejo razlogi za njihovo sprejetje, pa tudi vsi predlogi ali mnenja, ki jih je bilo treba pridobiti po tej pogodbi.

Člen 163

Uredbe se objavijo v Uradnem listu Skupnosti. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih določen, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.

O direktivah in odločbah se uradno obvesti tiste, na katere so naslovljene, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom.

Člen 164

Izvršbo urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Nacionalni organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake države članice ter o tem obvesti Komisi-

jo, Sodišče in Arbitražni odbor, ustanovljen s členom 18, priloži odločbi odredbo o njeni izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločbe.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta preide na izvršbo v skladu z nacionalnim pravom tako, da zadevo predloži neposredno pristojnim organom.

Izvršba se lahko odloži le z odločbo Sodišča. Vendar so za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih dejanj pristojna sodišča zadevne države.

POGLAVJE III EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

Člen 165

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

Člen 166

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Nemčija	24
Francija	24
Italija	24
Luksemburg	5
Nizozemska	12

Člane odbora imenuje Svet soglasno za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani.

Člani odbora so imenovani osebno in niso vezani na nikakršna obvezna navodila.

Člen 167

1. Za imenovanje članov odbora predloži vsaka država članica Svetu seznam, na katerem je dvakrat toliko kandidatov, kolikor je dodeljenih sedežev za njene državljane.

Pri sestavi odbora se upošteva potreba po zagotavljanju ustreznega zastopanja različnih vrst ekonomskih in socialnih dejavnosti.

2. Svet se posvetuje s Komisijo. Pridobi lahko mnenje reprezentativnih evropskih organizacij iz različnih gospodarskih in socialnih sektorjev, ki jih zadevajo dejavnosti Skupnosti.

Člen 168

Odbor izvoli svojega predsednika in predsedstvo med svojimi člani za dobo dveh let.

Odbor sprejme svoj poslovnik in ga predloži Svetu v soglasno potrditev.

Odbor skliče predsednik na zahtevo Sveta ali Komisije.

Člen 169

Odbor je lahko razdeljen na strokovne skupine.

Te strokovne skupine delujejo v okviru splošnih pristojnosti odbora. Z njimi se ne sme posvetovati neodvisno od odbora.

V okviru odbora se lahko ustanovijo tudi pododbori, ki pripravljajo osnutke mnenj o specifičnih vprašanjih ali na specifičnih področjih, ki se predložijo odboru v presojo.

Poslovnik določa način sestave ter ureja pristojnosti strokovnih skupin in pododborov.

Člen 170

Svet ali Komisija se morata posvetovati z odborom v primerih, predvidenih s to pogodbo. Obe instituciji pa se lahko posvetujeta z odborom v vseh primerih, za katere menita, da je to primerno.

Kadar Svet ali Komisija meni, da je to potrebno, postavi odboru rok za predložitev mnenja, ki ne sme biti krajši od desetih dni od datuma, ko predsednik odbora prejme ustrezno uradno obvestilo. Če ob izteku tega roka mnenje ni dano, to ne prepreči nadaljnjega ukrepanja.

Mnenje odbora in mnenje strokovne skupine se skupaj s poročilom o posvetovanjih pošljeta Svetu in Komisiji.

NASLOV ŠTIRI Finančne določbe

Člen 171

1. Za vsako proračunsko leto je treba pripraviti načrt vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti, razen prihodkov in odhodkov Agencije in skupnih podjetij, ter jih prikazati v operativnem proračunu ali v proračunu za raziskave in naložbe.

Prihodki in odhodki v vsakem proračunu morajo biti uravnoteženi.

2. Prihodki in odhodki Agencije, ki posluje skladno s poslovnimi pravili, so predvideni v posebnem finančnem načrtu.

Način načrtovanja, izvrševanja in nadzora teh prihodkov in odhodkov se z upoštevanjem statuta Agencije določi v finančnih uredbah, sprejetih v skladu s členom 183.

3. Načrt prihodkov in odhodkov, skupaj s poslovnimi poročili in bilanci skupnih podjetij za vsako proračunsko leto, je treba predložiti Komisiji, Svetu in Skupščini v skladu s statuti teh podjetij.

Člen 172

1. Prihodki operativnega proračuna, brez vpliva na druge tekoče prihodke, zajemajo finančne prispevke držav članic, ki se določijo po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija.	7,9
Nemčija	28
Francija	28
Italija	28
Luksemburg	0,2
Nizozemska	7,9

2. Prihodki proračuna za raziskave in naložbe, brez vpliva na morebitne druge vire sredstev, zajemajo finančne prispevke držav članic, ki se določijo po naslednjem razdelitvenem ključu:

Belgija	9,9
Nemčija	30
Francija	30
Italija	23
Luksemburg	0,2
Nizozemska	6,9

3. Razdelitvena ključa lahko soglasno spremeni Svet.

4. Posojila za financiranje raziskav ali naložb se najamejo pod pogoji, ki jih določi Svet v skladu s členom 1775.

Skupnost lahko najema posojila na kapitalskem trgu države članice v skladu s predpisi, ki veljajo za domače izdaje, če takih predpisov v državi članici ni, pa na podlagi ustreznega sporazuma med zadevno državo članico in Komisijo.

Pristojni organi zadevne države članice lahko odrečejo svoje soglasje samo, če obstaja nevarnost hudih motenj na kapitalnem trgu te države.

Člen 173

Finančne prispevke držav članic iz člena 172 lahko delno ali v celoti nadomestijo dajatve, ki jih Skupnost pobira v državah članicah.

Komisija v ta namen predloži Svetu predloge, ki se nanašajo na odmero, način določanja stopenj in postopke pobiranja teh dajatev.

Svet lahko po posvetovanju s Skupščino o teh predlogih soglasno sprejme ustrezne določbe, ki jih priporoči državam članicam v sprejetje skladno z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 174

1. Odhodki, prikazani v operativnem proračunu, vključujejo predvsem:

- a) odhodke za poslovanje;
- b) odhodke za nadzorne ukrepe in varovanje zdravja.

2. Odhodki, prikazani v proračunu za raziskave in naložbe, vključujejo predvsem:

- a) odhodke za izvajanje raziskovalnega programa Skupnosti;
- b) vsako morebitno udeležbo v kapitalu Agencije in njenih odhodkih za naložbe;

c) odhodke za opremo izobraževalnih zavodov;

d) vsako morebitno udeležbo v skupnih podjetjih ali nekaterih skupnih projektih.

Člen 175

V operativnem proračunu prikazani odhodki seodobrijo za eno proračunsko leto, razen če uredbe, sprejete v skladu s členom 183, ne določajo drugače.

Pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 183, se razen odhodkov za zaposlene lahko vsa odobrena proračunska sredstva, ki niso bila porabljenadok konca proračunskega leta, prenesejo samo na naslednje proračunsko leto.

Odobrena proračunska sredstva za operativne odhodke se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 183 dodatno razčlenijo.

Odhodki Skupščine, Sveta, Komisije in Sodišča se brez poseganja v posebno ureditev, ki velja za nekatere skupne odhodkovne postavke, prikažejo v ločenih delih proračuna.

Člen 176

1. Ob upoštevanju omejitev, ki izhajajo iz programov ali sklepov o odhodkih, za katere je na podlagi te pogodbe potrebno soglasje Sveta, odobrena proračunska sredstva za odhodke v zvezi z raziskavami in naložbami vključujejo:

a) odobritve za prevzem obveznosti za skupino postavk, ki tvorijo smiselno celoto;

b) odobritve plačil, ki predstavljajo zgornjo mejo obsega plačil v posameznem letu za poravnavo obveznosti, prevzetih na podlagi pododstavka (a).

2. Ustreznemu predlogu proračuna, ki ga predlaga Komisija, se kot dodatek priloži terminski načrt zapadlosti obveznosti in plačil.

3. Odobrena proračunska sredstva za raziskave in naložbe se razvrstijo po področjih porabe, ki združujejo odhodkovne postavke glede na njihovo vrsto ali namen, kolikor je to potrebno, pa se v skladu z uredbami iz člena 183 dodatno razčlenijo.

4. Neizkoriščene odobritve plačil se z odločbo Komisije prenesejo v naslednje proračunsko leto, razen če Svet ne odloči drugače.

Člen 177

1. Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

2. Vsaka institucija Skupnosti pripravi načrt svojih odhodkov za poslovanje. Komisija združi te načrte v predhodnem predlogu operativnega proračuna. Priloži mu mnenje, ki lahko vsebuje drugačne načrte. Pripravi tudi predhodni predlog proračuna za raziskave in naložbe.

Komisija predloži Svetu predhodna predloga proračunov najpozneje do 30. septembra v letu, ki je pred letom njihovega izvrševanja.

Svet se posvetuje s Komisijo in, kadar je primerno, tudi z drugimi zadevnimi institucijami, če ima namen odstopati od predhodnega predloga proračuna.

3. Svet s kvalificirano večino sprejme predloga proračunov in ju predloži Skupščini.

Predloga proračunov se Skupščini predložita najpozneje do 31. oktobra v letu, ki je pred letom njihovega izvrševanja.

Skupščina ima pravico, da Svetu predlaga spremembe predlogov proračunov.

4. Če je Skupščina v enem mesecu po prejemu predlogov proračunov te bodisi odobrila ali pa Svetu ni poslala svojega mnenja, se šteje, da sta proračuna dokončno sprejeta.

Če je Skupščina v tem roku predlagala spremembe, se tako spremenjena predloga proračunov predložita Svetu. Ta o njiju razpravlja s Komisijo in, kadar je primerno, z drugimi zadevnimi institucijami ter ju s kvalificirano večino dokončno sprejme v okviru omejitev iz programov ali sklepov o odhodkih, za katere se na podlagi te pogodbe zahteva soglasje Sveta.

5. Za sprejetje proračuna za raziskave in naložbe se glasovi članov Sveta ponderirajo takole:

Belgija	9
Nemčija	30
Francija	30
Italija	23
Luksemburg	1
Nizozemska	7

Za sprejetje odločitev Sveta je potrebnih najmanj 67 glasov za.

Člen 178

Če operativni proračun na začetku proračunskega leta še ni izglasovan, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, vsak mesec porabi ena dvanajstina proračunskih sredstev, odobrenih za predhodno proračunsko leto; vendar pa Komisija mesečno ne sme razpolagati s sredstvi, ki presegajo eno dvanajstino njihovega obsega, predvidenega v predlogu proračuna v pripravi.

Če proračun za raziskave in naložbe na začetku proračunskega leta še ni sprejet, se lahko glede posameznih področij porabe ali njihovih sestavnih delov v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, vsak mesec porabi ena dvanajstina letne ocene zneska, predvidenega s terminskim načrtom plačil, ki se nanašajo na že odobrene prevzeme obveznosti.

Svet lahko ob upoštevanju drugih določb iz prvega in drugega odstavka s kvalificirano večino odobri odhodke, ki so višji od ene dvanajstine, ob upoštevanju omejitev iz programov ali sklepov o odhodkih, za katere se na podlagi te pogodbe zahteva soglasje Sveta.

Države članice skladno z razdelitvenima ključema, sprejetima za predhodno proračunsko leto, v tem obdobju plačujejo mesečne zneske, ki so potrebni za izvajanje tega člena.

Člen 179

Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami uredb, sprejetih na podlagi člena 183, na lastno odgovornost in v mejah dodeljenih odobritev.

Uredbe za vsako institucijo določajo podrobna pravila, ki se nanašajo na njihov delež pri izvrševanju odhodkov.

Ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo uredbe, sprejete v skladu s členom 183, lahko Komisija v okviru proračuna odobritve prerezporadi med področji porabe in njihovimi sestavnimi deli.

Člen 180

Računovodske evidence prihodkov in odhodkov vsakega proračuna preverja Nadzorna komisija, ki jo sestavljajo revizorji, katerih neodvisnost je nedvomna, eden od njih pa ji predseduje. Svet soglasno določi število revizorjev. Revizorje in predsednika Nadzorne komisije soglasno imenuje Svet za dobo petih let. Njihove osebne prejemke določi Svet s kvalificirano večino.

Z revizijo, ki se opravi na podlagi računovodske dokumentacije in, če je to potrebno, na kraju samem, se preverja zakonitost in pravilnost prihodkov in odhodkov ter, ali je bilo finančno poslovanje dobro. Po koncu vsakega proračunskega leta Nadzorna komisija pripravi letno poročilo, ki ga sprejme z večino glasov svojih članov.

Komisija vsako leto za vsak proračun predloži Svetu in Skupščini poročilo o izvrševanju proračuna za predhodno proračunsko leto, skupaj s poročilom Nadzorne komisije. Komisija jima predloži tudi izkaz stanja sredstev in obveznosti Skupnosti.

Svet, ki odloča s kvalificirano večino, da Komisiji razrešnico glede izvrševanja vsakega proračuna. O teh odločitvah obvesti Skupščino.

Člen 181

Proračuna in finančni načrt, predvideni v členu 1711. in 2., se pripravijo v obračunski enoti, ki se določi v skladu z določbami finančnih uredb, sprejetih na podlagi člena 183.

Finančne prispevke, ki jih predvideva člen 172, dajo države članice Skupnosti na razpolago v svojih nacionalnih valutah.

Neporabljena sredstva iz teh prispevkov se naložijo na račune pri zakladnicah držav članic ali pri institucijah, ki jih določijo zakladnice. V obdobju, ko so ta sredstva naložena, obdržijo vrednost, ki ustreza tečaju, veljavnemu na dan, ko so bila sredstva naložena, v razmerju do obračunske enote iz prvega odstavka.

Neporabljena sredstva se lahko investirajo pod pogoji, o katerih se dogovorita Komisija in zadevna država članica.

Člen 182

1. Komisija lahko pod pogojem, da o tem obvesti pristojne organe zadevnih držav članic, prenese svoje dobroimetje v valuti ene od držav članic v valuto druge države članice, kolikor ji to omogoča uporabo tega dobroimetja v namene, predvidene s to pogodbo. Če Komisija razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valutah, ki jih potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

2. Komisija se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju Komisija uporablja storitve emisijske banke zadevne države članice ali katere koli druge finančne institucije, ki jo potrdi ta država.

3. Za odhodke, ki jih Skupnost izvršuje v valutah tretjih držav, Komisija pred dokončnim sprejetjem proračunov predloži Svetu program, v katerem so prikazani predvideni prihodki in odhodki v različnih valutah.

Ta program odobri Svet s kvalificirano večino. Med proračunskim letom ga je možno spremeniti po istem postopku.

4. Države članice prenesejo na Komisijo zneske v valutah tretjih držav, ki so potrebni za izvrševanje odhodkov po programu iz odstavka 3, v skladu z razdelitvenima ključema, določenima v členu 172. Zneski, ki jih Komisija zbere v valutah tretjih držav, se prenesejo na države članice v skladu z enakima razdelitvenima ključema.

5. Komisija lahko prosto razpolaga z zneski v valutah tretjih držav, ki jih je pridobila s posojili, najetimi v teh državah.

6. Svet lahko na predlog Komisije soglasno razglasi, da se določbe v zvezi z uporabo posameznih valut iz prejšnjih odstavkov lahko v celoti ali delno uporabljajo za Agencijo in skupna podjetja, in jih, kadar je primerno, prilagodi potrebam njihovega delovanja.

Člen 183

Svet na predlog Komisije soglasno:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračunov, tudi proračuna Agencije, ter za predložitev in revizijsko poročilo;

b) določi načine in postopek, kako se morajo prispevki držav članic dati na razpolago Komisiji;

c) predpiše pravila glede odgovornosti odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

NASLOV PET **Splošne določbe**

Člen 184

Skupnost je pravna oseba.

Člen 185

Skupnost ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku. V ta namen jo zastopa Komisija.

Člen 186

Svet v sodelovanju s Komisijo in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami soglasno določi kadrovske predpise za

uradnike Skupnosti in pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti.

Po izteku četrtega leta od začetka veljavnosti te pogodbe lahko Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami te predpise in pogoje spremeni..

Člen 187

Komisija lahko v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu z določbami te pogodbe, zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane.

Člen 188

Pogodbeno odgovornost Skupnosti določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Skupnost v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Osebo odgovornost uslužbencev do Skupnosti urejajo določbe njihovih kadrovske predpisov ali zanje veljavnih pogojev za zaposlitev.

Člen 189

Sedež institucij Skupnosti se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic.

Člen 190

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje poslovnik Sodišča.

Člen 191

Na ozemljih držav članic uživa Skupnost v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog.

Člen 192

Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, bodisi splošne ali posamične, da zagotovijo izpolnitev obveznosti iz te pogodbe ali iz aktov institucij Skupnosti. Ti ukrepi olajšujejo izpolnjevanje njenih nalog.

Vzdržijo se vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili uresničitev ciljev te pogodbe.

Člen 193

Države članice se obvezujejo, da bodo spore glede razlage ali uporabe te pogodbe reševale le na načine, določene v tej pogodbi.

Člen 194

1. Člani institucij Skupnosti, člani odborov ter uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti, pa tudi vse druge osebe, ki morajo biti zaradi svoje funkcije ali javnih oziroma zasebnih povezav z institucijami ali službami Skupnosti ali s skupnimi podjetji seznanjeni z dejstvi, informacijami, znanjem, dokumenti ali predmeti, za katere na podlagi predpisov, ki jih je sprejela država članica ali institucija Skupnosti, velja sistem varovanja tajnosti, morajo ta dejstva, informacije, znanje, dokumente ali predmete tudi po prenehanju funkcije oziroma povezav varovati kot tajne pred vsako nepooblaščen osebo in pred javnostjo.

Vsaka država članica obravnava kršitev te obveznosti kot kršitev njenih predpisov o tajnosti, za katero po vsebini in po pristojnosti veljajo njeni lastni predpisi o ogrožanju državne varnosti ali razkrivanju poklicne tajnosti. Ta država članica na zahtevo katere koli prizadete države članice ali Komisije ukrepa zoper vsako osebo iz svoje pristojnosti, ki je storila tako kršitev.

2. Vsaka država članica Komisijo obvesti o vseh predpisih, ki na njenem ozemlju urejajo razvrščanje in zaupnost informacij, znanja, dokumentov ali predmetov, ki sodijo na področje uporabe te pogodbe.

Komisija zagotovi, da so druge države članice obveščene o teh predpisih.

Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za olajšanje postopne vzpostavitve kar najbolj enotnega in obsežnega sistema varovanja tajnosti. Komisija lahko po posvetovanju z zadevnimi državami članicami v ta namen pripravi priporočila.

3. Institucije Skupnosti in njihove ustanove, pa tudi skupna podjetja morajo uporabljati predpise o varovanju tajnosti, ki veljajo na ozemlju, kjer imajo svoj sedež.

4. Vsako pooblastilo, ki ga neki osebi, ki opravlja svojo dejavnost na področju uporabe te pogodbe, podeli institucija Skupnosti ali država članica glede dostopa do dejstev, podatkov, dokumentov ali predmetov, ki se nanašajo na področje uporabe te pogodbe in za katere velja sistem varovanja tajnosti, priznava vsaka druga institucija in vsaka druga država članica.

5. Določbe tega člena ne preprečujejo uporabe posebnih določb, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih med državo članico in tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Člen 195

Institucije Skupnosti, pa tudi Agencija in skupna podjetja morajo pri uporabi te pogodbe upoštevati pogoje v zvezi z dostopom do rud, snovi vira in posebnih cepljivih snovi, določene v nacionalnih predpisih, sprejetih zaradi javnega reda ali javnega zdravja.

Člen 196

V tej pogodbi, razen če ni v njej določeno drugače:

a) izraz "oseba" pomeni vsako fizično osebo, ki na področju, opredeljenem v ustreznem poglavju te pogodbe, v celoti ali delno opravlja svojo dejavnost na ozemljih držav članic;

b) izraz "podjetje" pomeni vsako podjetje ali ustanovo, ki na področju, opredeljenem v ustreznem poglavju te pogodbe, v celoti ali delno opravlja svojo dejavnost na ozemljih držav članic, ne glede na to, ali ima javni ali zasebni pravni status.

Člen 197

V tej pogodbi:

1. izraz "posebne cepljive snovi" pomeni plutonij 239, uran 233, uran, obogaten z uranom 235 ali 233, vsak proizvod, ki vsebuje enega ali več zgoraj navedenih izotopov, in druge cepljive snovi, ki jih na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet; vendar izraz "posebne cepljive snovi" ne vključuje snovi vira;

2. izraz "uran, obogaten z uranom 235 ali 233" pomeni uran, ki vsebuje uran 235 ali uran 233 ali ta dva izotopa v takšni količini, da je razmerje med vsoto teh dveh izotopov in izotopa 238 večje od razmerja med izotopom 235 in izotopom 238 v naravnem uranu;

3. izraz "snovi vira" pomeni uran, ki vsebuje mešanico izotopov, kakršna obstaja v naravi, uran, katerega vsebnost urana 235 je nižja od normalne, torij, vse zgoraj naštetih snovi v obliki kovine, zlitin, kemičnih spojin ali koncentratov, vsako drugo snov, ki vsebuje eno ali več zgoraj naštetih snovi v takšni koncentraciji, kakršno na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet;

4. izraz "rude" pomeni vsako rudo, ki v takšni povprečni koncentraciji, kakršno na predlog Komisije s kvalificirano večino določi Svet, vsebuje snovi, iz katerih je z ustrezno kemično in fizikalno predelavo možno pridobivati zgoraj navedene snovi vira.

Člen 198

Razen če ni določeno drugače, se določbe te pogodbe uporabljajo za evropska ozemlja držav članic in za neevropska ozemlja v njihovi pristojnosti.

Uporabljajo se tudi za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država članica.

Člen 199

Komisija zagotavlja vzdrževanje ustreznih odnosov z organi Združenih narodov, z organi njihovih specializiranih agencij in z organi Splošnega sporazuma o carinah in trgovini.

Komisija vzdržuje ustrezne odnose tudi z vsemi mednarodnimi organizacijami.

Člen 200

Skupnost vzpostavi ustrezne oblike sodelovanja s Svetom Evrope.

Člen 201

Skupnost vzpostavi tesno sodelovanje z Evropsko organizacijo za ekonomsko sodelovanje, podrobnosti pa se določijo v medsebojnem soglasju.

Člen 202

Določbe te pogodbe ne izključujejo obstoja ali uresničitve regionalnih povezav med Belgijo in Luksemburgom ali med Belgijo, Luksemburgom in Nizozemsko, kolikor cilji teh regionalnih povezav niso doseženi z uporabo te pogodbe.

Člen 203

Če se izkaže, da je zaradi doseganja enega od ciljev potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Skupščino soglasno sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 204

Vlada vsake države članice ali Komisija lahko Svetu predloži predloge za spremembo te pogodbe.

Če se Svet po posvetovanju s Skupščino in, kadar je primerno, s Komisijo izreče za sklic konference predstavnikov vlad držav članic, predsednik Sveta skliče konferenco, zato da se v medsebojnem soglasju določijo potrebne spremembe te pogodbe.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Člen 205

Vsaka evropska država lahko zaprosi za članstvo v Skupnosti. Prošnjo naslovi na Svet, ki po pridobitvi mnenja Komisije o tem odloča soglasno.

Pogoji sprejema in prilagoditve te pogodbe, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 206

Skupnost lahko s tretjo državo, zvezo držav ali mednarodno organizacijo sklepa sporazume o pridružitvi, ki vključujejo vzajemne pravice in obveznosti, skupne ukrepe in posebne postopke.

Te sporazume sklene Svet soglasno po posvetovanju s Skupščino.

Kadar ti sporazumi zahtevajo spremembe te pogodbe, se morajo te spremembe najprej sprejeti v skladu s postopkom iz člena 204.

Člen 207

Protokoli, ki se v medsebojnem soglasju držav članic priložijo tej pogodbi, so njen sestavni del.

Člen 208

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

NASLOV ŠEST

Določbe o začetnem obdobju

ODDELEK I

Vzpostavitev institucij

Člen 209

Svet se sestane v enem mesecu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Člen 210

Svet v treh mesecih po svojem prvem sestanku sprejme vse ustrezne ukrepe za ustanovitev Ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 211

Skupščina se sestane v dveh mesecih po prvem sestanku Sveta na sklic njegovega predsednika, da bi izvolila svoje predsedstvo in sestavila svoj poslovnik. Do izvolitve predsedstva ji predseduje njen najstarejši član.

Člen 212

Sodišče začne opravljati svoje naloge takoj, ko so imenovani njegovi člani. Njegov prvi predsednik je imenovan za dobo treh let na enak način kakor člani.

Sodišče sprejme svoj poslovnik v treh mesecih po začetku opravljanja nalog.

Sodišču ni mogoče predložiti nobene zadeve, dokler ni objavljen njegov poslovnik. Roki za vložitev tožbe začnejo teči šele z datumom te objave.

Z imenovanjem začne predsednik Sodišča izvajati svoja pooblastila po tej pogodbi.

Člen 213

Komisija začne opravljati svoje naloge in prevzame odgovornosti po tej pogodbi, takoj ko so imenovani njeni člani.

S prevzemom nalog se Komisija loti raziskav in vzpostavi stike z državami članicami, podjetji, delavci in uporabniki, ki so potrebni za izdelavo celovitega pregleda stanja jedrske industrije v Skupnosti. Komisija predloži Skupščini poročilo o tem v šestih mesecih.

Člen 214

1. Prvo proračunsko leto se začne na dan začetka veljavnosti te pogodbe in se konča z 31. decembrom istega leta. Če pa ta pogodba začne veljati v drugi polovici leta, se prvo proračunsko leto konča 31. decembra naslednjega leta.

2. Do priprave proračunov za prvo proračunsko leto name-nijo države članice Skupnosti brezobrestne akontacije, ki se odštejejo od njihovih finančnih prispevkov za izvrševanje proračuna.

3. Do priprave kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti, predvidenih v členu 186, zaposluje vsaka institucija osebe, ki ga potrebuje, in v ta namen sklepa pogodbe za določen čas.

Vsaka institucija skupaj s Svetom preveri vprašanja, ki se nanašajo na število, plačilo in razporeditev zaposlenih.

ODDELEK II

Določbe o začetni uporabi te pogodbe

Člen 215

1. Začetni raziskovalni in izobraževalni program iz Priloge V k tej pogodbi, katerega stroški izvedbe ne smejo, razen če Svet soglasno ne odloči drugače, presegati 215 milijonov obračunskih enot EPU, se mora izvesti v petih letih od začetka veljavnosti te pogodbe.

2. Razčlenitev odhodkov, potrebnih za izvajanje tega programa, je po glavnih postavkah kot napotek vključena v Prilogi V.

Na predlog Komisije lahko Svet s kvalificirano večino spre-meni ta program.

Člen 216

Predlogi Komisije o načinu delovanja institucije z univerzitetnim statusom iz člena 9 se predložijo Svetu v enem letu od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 217

Predpise o varovanju tajnosti iz člena 24 glede stopenj zaupnosti, ki se uporabljajo za razširjanje znanja, sprejme Svet v šestih mesecih od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 218

Temeljni standardi se določijo skladno s členom 31 v enem letu od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 219

O zakonih in drugih predpisih za zagotovitev varovanja zdravja prebivalstva in delavcev na ozemljih držav članic pred nevarnostmi ionizirajočega sevanja morajo te države obvestiti Komisijo skladno s členom 33 v treh mesecih od začetka veljavnosti te pogodbe.

Člen 220

Predlogi Komisije glede statuta Agencije iz člena 54 se predložijo Svetu v treh mesecih od začetka veljavnosti te pogodbe.

ODDELEK III Prehodne določbe

Člen 221

Določbe členov 14 do 23 in členov 25 do 28 se uporabljajo za patente, začasno zaščitene patentne pravice in uporabne modele, pa tudi za prijave patentov in uporabnih modelov, ki so bile vložene pred začetkom veljavnosti te pogodbe, pod naslednjimi pogoji:

1. Pri uporabi roka iz člena 172. se v korist imetnika upošteva novi položaj, ki nastane z začetkom veljavnosti te pogodbe.

2. Če sta glede obvestila o izumu, ki ni tajen, na dan uveljavitve te pogodbe potekla oba roka treh ali osemnajstih mesecev iz člena 16 ali eden od njiju, začne s tem dnem teči nov šestmesečni rok.

Če ta dva roka ali eden od njiju na ta dan še tečeta, se podaljšata za šest mesecev od datuma njunega siceršnjega izteka.

3. Iste določbe se uporabljajo za obvestilo o tajnem izumu v skladu s členom 16 in členom 251., vendar je v takšnem primeru izhodišče za nove roke ali podaljšanje tekočih rokov datum začetka veljavnosti predpisov o varovanju tajnosti iz člena 24.

Člen 222

V obdobju med datumom začetka veljavnosti te pogodbe in datumom, ki ga določi Komisija, s katerim Agencija začne opravljati svoje naloge, se sporazumi in pogodbe za dobavo rud, snovi vira ali posebnih cepljivih snovi sklepajo ali podaljšajo samo s predhodno odobritvijo Komisije.

Komisija zavrne odobritev sklenitve ali podaljšanja sporazumov in pogodb, za katere meni, da bi lahko onemogočili uporabo te pogodbe. Svojo odobritev lahko pogojuje zlasti s tem, da se v sporazume in pogodbe vnesejo klavzule, ki Agenciji dovoljujejo udeležbo pri njihovem izvajanju.

Člen 223

Z odstopanjem od člena 60 in zaradi upoštevanja že začelih raziskav in del se reaktorjem, postavljenim na ozemljih države članice, ki bi lahko postali kritični pred iztekom sedemletnega obdobja od datuma začetka veljavnosti te pogodbe, v obdobju največ desetih let od tega datuma priznava prednost tako glede dobav rud ali snovi vira, ki izvirajo z ozemelj te države, kot tudi glede dobav snovi vira ali posebnih cepljivih snovi, urejenih z dvostranskim sporazumom, ki je bil sklenjen pred začetkom veljavnosti te pogodbe in o katerem je bila Komisija obveščena v skladu s členom 105.

Enaka prednost se priznava v istem obdobju desetih let za dobave vsakemu obratu ločevanja izotopov, ki začne delovati na ozemlju države članice pred iztekom obdobja sedmih let od datuma začetka veljavnosti te pogodbe, ne glede na to, ali gre za skupno podjetje ali ne.

Agencija sklene ustrezne pogodbe, ko se Komisija prepriča, da so izpolnjeni pogoji za izvrševanje prednostne pravice.

KONČNE DOLOČBE

Člen 224

Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

Ta pogodba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji. Če je tako deponiranje opravljeno manj kakor petnajst dni pred začetkom naslednjega meseca, ta pogodba ne začne veljati pred prvim dnem drugega meseca po datumu deponiranja.

Člen 225

Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v francoskem, italijanskem, nemškem in nizozemskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki pošlje overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to pogodbo.

V Rimu, petindvajsetega marca leta tisoč devetsto sedemindeset.

P. H. Spaak
Adenauer
Pineau
Antonio Segni
Bech
J. Luns

J. Ch. Snoy et d' Oppuers
Hallstein
M. Faure
Gaetano Martino
Lambert Schaus
J. Linthorst Homan

PRILOGE

PRILOGA I

Področja raziskav, ki zadevajo atomsko energijo,
predvidena v členu 4 pogodbe

I. Surovine

1. Metode iskanja rude in izkopavanja osnovnih snovi (urana, torija in drugih proizvodov posebnega pomena na področju jedrske energije).

2. Metode koncentriranja teh snovi in njihovega pretvarjanja v tehnično čiste spojine.

3. Metode pretvarjanja teh tehnično čistih spojin v jedrsko uporabne spojine in kovine.

4. Metode pretvarjanja in obdelovanja teh spojin in kovin – pa tudi plutonija, urana 235 ali urana 233, bodisi čistega bodisi spojenega s temi spojinami ali kovinami – v gorivne elemente v kemični, keramični ali metalurški industriji.

5. Metode zaščite teh gorivnih elementov pred korozijo ali erozijo zaradi zunanjih vplivov.

6. Metode izdelovanja, plemenitenja, obdelovanja in shranjevanja drugih posebnih snovi, uporabljenih na področju jedrske energije, zlasti:

a) moderatorjev, kot so težka voda, jedrsko uporabni grafit, berilij in berilijev oksid,

b) konstrukcijske snovi, kot so cirkonij (brez hafnija), niobij, lantan, titan, berilij in njihovi oksidi, karbidi in druge spojine, ki se jih lahko uporabi na področju jedrske energije,

c) hladila, kot so helij, organske tekočine, natrij, zlitine natrija in kalija, bizmut, zlitine svinca in bizmuta.

7. Metode ločevanja izotopov:

a) urana,

- b) snovi v merljivih količinah, ki se lahko uporabijo v proizvodnji jedrske energije, kot so litij 6, litij 7, dušik 15 in bor 10,
- c) izotopov, ki se uporabljajo v majhnih količinah za raziskovalno delo.

II. Uporabna fizika na področju jedrske energije

1. Uporabna teoretična fizika:
 - a) nizkoenergijske jedrske reakcije, zlasti nevtronsko inducirane reakcije,
 - b) cepitev,
 - c) interakcija ionizirajočega sevanja in fotonov s snovjo,
 - d) teorija trdne snovi,
 - e) preučevanje fuzije, s posebnim poudarkom na obnašanju ionizirane plazme pod vplivom elektromagnetnih sil in termodinamike zelo visokih temperatur.
2. Uporabna eksperimentalna fizika:
 - a) enaka področja kot v točki 1 zgoraj,
 - b) preučevanje lastnosti transuranskih elementov, pomembnih za jedrsko energijo.
3. Reaktorski izračuni:
 - a) teoretična makroskopska nevtronska fizika,
 - b) eksperimentalne nevtronske meritve: eksponentni in kritični poskusi,
 - c) termodinamični izračuni in izračuni trdnosti snovi,
 - d) ustrezne eksperimentalne meritve,
 - e) reaktorska kinetika, krmiljenje reaktorjev in ustrezni poskusi,
 - f) izračuni s področja varstva pred sevanjem in ustrezni poskusi.

III. Fizikalna kemija reaktorjev

1. Preučevanje sprememb fizikalne in kemične strukture ter spreminjanja tehničnih lastnosti raznih snovi v reaktorjih, ki jih povzročijo:
 - a) toplota,
 - b) lastnosti snovi, s katerimi so v stiku,
 - c) mehanski dejavniki.
2. Preučevanje poslabšanja lastnosti in drugih pojavov, ki jih povzroči obsevanje v:
 - a) gorivnih elementih,
 - b) konstrukcijskih snoveh in hladilih,
 - c) moderatorjih.
3. Uporaba analitične kemije in analitične fizikalne kemije pri reaktorskih komponentah.
4. Fizikalna kemija homogenih reaktorjev: radiokemija, korozija.

IV. Predelava radioaktivnih snovi

1. Metode izločevanja plutonija in urana 233 iz obsevanih goriv in možna ponovna pridobitev urana ali torija.
2. Kemija in metalurgija plutonija.
3. Metode izločevanja in kemija drugih transuranskih elementov.
4. Metode izločevanja in kemija uporabnih radioizotopov:
 - a) cepitvenih proizvodov,
 - b) radioizotopov, pridobljenih z obsevanjem.
5. Zbiranje in skladiščenje neuporabnih radioaktivnih odpadkov.

V. Uporaba radioizotopov

- Uporaba radioizotopov kot aktivnih elementov ali sledilnikov v:
- a) industriji in znanosti,
 - b) zdravstvu in biologiji,
 - c) kmetijstvu.

VI. Preučevanje škodljivih vplivov sevanja na žive organizme

1. Preučevanje detekcije in merjenja škodljivih sevanj.
2. Preučevanje ustreznih preventivnih in zaščitnih ukrepov ter ustreznih varnostnih standardov.
3. Preučevanje zdravljenja učinkov sevanja.

VII. Oprema

Preučevanje, ki se nanaša na izdelavo in izboljšanje opreme, posebej namenjene ne le za reaktorje, ampak tudi za vse industrijske in raziskovalne naprave, potrebne za zgoraj našete raziskave. Kot primere lahko navedemo:

1. naslednje vrste mehanske opreme:
 - a) črpalke za posebne tekočine,
 - b) toplotni izmenjevalniki,
 - c) naprave za raziskave v jedrski fiziki, kot so nevtronski spektrometri,
 - d) oprema za daljinsko vodenje;
2. naslednje vrste električne opreme:
 - a) instrumenti za detekcijo in meritve sevanja, ki jih uporabljamo zlasti pri:
 - iskanju rudnin,
 - znanstvenih in tehničnih raziskavah,
 - krmiljenju reaktorjev,
 - varovanju zdravja;
 - b) oprema za krmiljenje reaktorjev,
 - c) nizkoenergijski pospeševalniki delcev do 10 MeV.

VIII. Ekonomski vidiki proizvodnje energije

1. Primerjalno teoretično in eksperimentalno preučevanje raznih vrst reaktorjev.
2. Tehnično in ekonomsko preučevanje gorivnih ciklusov.

PRILOGA II

Industrijske dejavnosti iz člena 41 te pogodbe

1. Izkopavanje uranove in torijeve rude.
2. Koncentriranje teh rud.
3. Kemična predelava in prečiščevanje uranovih in torijevih koncentratov.
4. Priprava jedrskih goriv v vseh oblikah.
5. Izdelovanje jedrskih gorivnih elementov.
6. Izdelovanje uranovega heksafluorida.
7. Proizvodnja obogatene urana.
8. Predelava obsevanih goriv zaradi ločevanja nekaterih ali vseh v njem vsebovanih elementov.
9. Proizvodnja reaktorskih moderatorjev.
10. Proizvodnja cirkonija brez hafnija ali njegovih spojin.
11. Jedrski reaktorji vseh vrst in za vse namene.
12. Naprave za industrijsko predelavo radioaktivnih odpadkov, postavljene v povezavi z eno ali več napravami, navedenimi v tem seznamu.
13. Polindustrijske naprave, namenjene pripravi na gradnjo obratov za dejavnosti iz točk 3 do vključno 10.

PRILOGA III

Ugodnosti, ki se lahko podelijo skupnim podjetjem po členu 48 te pogodbe

1. a) Priznavanje javnega interesa za pridobitev nepremičnin, ki so potrebne za ustanovitev skupnih podjetij v skladu z nacionalno zakonodajo.
- b) Uporaba postopka razlastitve v skladu z nacionalno zakonodajo zaradi javnega interesa, da se lahko ta pridobitev nepremičnin opravi, če prijateljski sporazum ni bil dosežen.
2. Podelitev licence bodisi z arbitražo ali po uradni dolžnosti, v skladu s členi 17 do vključno 23.

3. Oprostitev vseh dajatev in pristojbin ob ustanovitvi skupnih podjetij ter vseh dajatev na vložena sredstva.

4. Oprostitev vseh dajatev in pristojbin pri pridobitvi nepremičnin, pa tudi vseh pristojbin za prepis in vpis.

5. Oprostitev vseh neposrednih davkov, ki bi sicer veljali za skupna podjetja, njihovo premoženje, sredstva in dohodek.

6. Oprostitev vseh carin in dajatev z enakim učinkom ter vseh prepovedi in omejitev uvoza ali izvoza ekonomske ali fiskalne narave za:

a) znanstveni in tehnični material, razen za gradbene materiale in opremo za potrebe uprave,

b) snovi, ki so jih ali jih bodo obdelali v skupnih podjetjih.

7. Olajšave na področju menjave, predvidene v členu 182(6).

8. Izvzetje iz omejitev vstopa in bivanja za državljane držav članic, zaposlene v skupnih podjetjih, ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane.

PRILOGA IV

Seznami blaga in izdelkov, za katere veljajo določbe poglavja IX o jedrskem skupnem trgu

Seznam A¹

Uranove rude, ki vsebujejo več kot 5 masnih odstotkov naravnega urana.

Uranova svetlica, ki vsebuje več kot 5 masnih odstotkov.

Uranov oksid.

Anorganske spojine naravnega urana razen uranovega oksida in uranovega heksafluorida.

Organske spojine naravnega urana.

Nepredelan ali predelan naravni uran.

Zlitine, ki vsebujejo plutonij.

Organske ali anorganske uranove spojine, obogatene z organskimi ali anorganskimi spojinami ali z uranom 235.

Organske ali anorganske spojine ali uran 233.

Torij, obogaten z uranom 233.

Organske ali anorganske plutonijeve spojine.

Uran, obogaten s plutonijem.

Uran, obogaten z uranom 235.

Zlitine, ki vsebujejo uran, obogaten z uranom 235 ali uranom 233.

Plutonij.

Uran 233.

Uranov heksafluorid.

Monazit.

Torijeve rude, ki vsebujejo več kot 20 masnih odstotkov torija.

Uranov torianit, ki vsebuje več kot 20 masnih odstotkov torija.

Neobdelan ali obdelan torij.

Torijev oksid.

Anorganske torijeve spojine razen torijevega oksida.

Organske torijeve spojine.

Seznam A²

Devterij in njegove spojine (vključno s težko vodo), v katerih je razmerje med številom devterijevih atomov in navadnih vodikovih atomov večje kot 1: 5000.

Težki parafin, v katerem je razmerje med številom devterijevih atomov in navadnih vodikovih atomov večje kot 1:5000.

Mešanice in raztopine, v katerih je razmerje med številom devterijevih atomov in navadnih vodikovih atomov večje kot 1:5000.

Jedrski reaktorji.

Oprema za ločevanje uranovih izotopov s plinsko difuzijo ali drugimi postopki.

Oprema za proizvodnjo devterija, njegovih spojin (vključno s težko vodo) in derivatov ter mešanic ali raztopin, ki vsebujejo

devterij, v katerem razmerje med številom devterijevih atomov in normalnih vodikovih atomov presega 1:5000:

- oprema, ki deluje z elektrolizo vode;

- oprema, ki deluje z destilacijo vode, tekočega vodika itd.;

- oprema, ki deluje z izmenjavo izotopov med vodikovim

sulfidom in vodo zaradi spremembe temperature;

- oprema, ki deluje z uporabo drugih metod.

Oprema, posebej izdelana za kemično predelavo radioaktivnih snovi:

- oprema za ločevanje obsevanega goriva;

- s kemijskim procesom (raztapljanje, sedimentacija, ionska izmenjava itd.),

- s fizikalnimi procesi (frakcijska destilacija itd.);

- oprema za predelavo odpadkov;

- oprema za predelavo goriva za recikliranje.

Vozila, posebej izdelana za prevoz visokoradioaktivnih snovi:

- vagoni in vagoneti za vožnjo po tirih različnih širin,

- tovornjaki,

- motorizirana delavniška vozila za prekladanje blaga,

- priklopniki in polpriklopniki ter druga vozila brez lastnega pogona.

Zabojniki s svinčnim ščitom proti sevanju za prevoz ali skladiščenje radioaktivnih snovi.

Umetni radioaktivni izotopi in njihove anorganske ali organske spojine.

Daljinsko vodeni mehanski manipulatorji, posebej izdelani za ravnanje z visokoradioaktivnimi snovmi:

- mehanske prijemalne naprave, pritrjene ali premične, ki jih ni mogoče upravljati "ročno".

Seznam B

Deli in rezervni deli za jedrske reaktorje.

Litijske rude in koncentracije.

Jedrsko uporabne kovine:

- neobdelan berilij (glucinijski),

- neobdelan bizmut,

- neobdelan niobij (kolumbij),

- neobdelan cirkonij (brez hafnija),

- neobdelan litij,

- neobdelan aluminij,

- neobdelan kalcij,

- neobdelan magnezij.

Borov trifluorid.

Brezvodna fluorovodikova kislina.

Klorov trifluorid.

Bromov trifluorid.

Litijev hidroksid.

Litijev fluorid.

Litijev klorid.

Litijev hidrid.

Litijev karbonat.

Jedrsko uporabni berilijev oksid (glucin).

Refrakcijske opeke iz jedrsko uporabnega berilijevega oksida.

Drugi refrakcijski proizvodi jedrsko uporabnega berilijevega oksida.

Umetni grafit v obliki blokov ali palic, pri katerih je vsebnost bora enaka enemu delu na milijon ali manjša, skupni mikroskopski presek za absorpcijo termičnih nevtronov pa je manjši ali enak 5 milibarnom.

Umetno ločeni stabilni izotopi.

Elektromagnetni ionski separatorji, vključno z masnimi spektrografi in masnimi spektrometri.

Reaktorski simulatorji (posebni analogni računalniki).

Daljinsko vodeni mehanski manipulatorji:

- ročno vodeni (t. j. se upravljajo "ročno" kot orodje).

Črpalke za tekoče kovine.

Visokovakuumske črpalke.

Toplotni izmenjevalniki, posebej izdelani za jedrske elektrarne.

Instrumenti za detekcijo sevanja (in ustrezni rezervni deli), posebej izdelani ali prilagojeni za detekcijo ali merjenje radioaktivnega sevanja, kot so alfa in beta delci, žarki gama, nevtroni in protoni, in sicer naslednji tipi:

- Geigerjevi števci in proporcionalni števci,
- instrumenti za detekcijo ali merjenje z vgrajenimi Geiger-Müllerjevimi ali proporcionalnimi števci,
- ionizacijske celice,
- instrumenti z vgrajenimi ionizacijskimi celicami,
- naprave za detekcijo ali merjenje sevanja za iskanje rude in za nadzor radioaktivnosti v reaktorju, zraku, vodi in zemlji,
- cevi za detekcijo nevtronov, pri katerih je uporabljen bor, borov trifluorid, vodik ali cepljiv element,
- instrumenti za detekcijo ali merjenje z vgrajenimi cevmi za detekcijo nevtronov, pri katerih je uporabljen bor, borov trifluorid, vodik ali cepljiv element,
- scintilacijski kristali, vgrajeni ali v kovinskem ohišju (trdni scintilatorji),
- instrumenti za detekcijo ali merjenje, ki vsebujejo tekoče, trdne ali plinske scintilatorje,
- ojačevalniki, posebej izdelani za jedrske meritve, vključno z linearnimi ojačevalniki, predojačevalniki, razdelilnimi ojačevalniki in analizatorji višine pulza,
- koincidenčne naprave za uporabo z detektorji sevanja;
- elektroskopi in elektrometri, vključno z dozimetri (razen instrumentov za izobraževalne namene, preprostih elektroskopov s kovinskimi lističi, posebej za uporabo z medicinsko rentgensko opremo izdelanih dozimetrov, in elektrostatičnih merilnih instrumentov),
- instrumenti, ki lahko merijo tok, manjši od enega pikoampera,
- fotopomnoževalke s fotokatodo, ki proizvaja tok vsaj 10 mikroamperov na lumen, pri katerih je povprečna ojačitev večja od 10^5 , pa tudi vse druge vrste električnih pomnoževalk, ki jih aktivirajo pozitivni ioni,
- naprave za umerjanje in elektronski integracijski števci za detektorje sevanja.

Ciklotroni, elektrostatični generatorji "Van de Graafovega" ali "Cockcroft in Waltonovega" tipa, linearni pospeševalniki in druge elektronuklearne naprave, ki lahko jedrskim delcem dodelajo energijo, večjo od 1 MeV.

Magneti, posebej izdelani za zgoraj omenjene naprave (ciklotrone itd.).

Cevi za pospeševanje in fokusiranje tiste vrste, ki se uporabljajo v masnih spektrometrih in masnih spektrografih.

Intenzivni elektronski viri pozitivnih ionov, namenjeni za uporabo s pospeševalniki delcev, masnimi spektrometri in drugimi podobnimi napravami.

Ploščato zaščitno steklo proti sevanju:

- lito ali valjano ploščato steklo (tudi steklo, ki je že med izdelavo okrepljeno z žičnimi vložki ali prevlečeno), v obliki kvadratnih ali pravokotnih plošč, brušeno ali polirano, toda ne nadalje obdelano,
- lito ali valjano ploščato steklo (brušeno, polirano, pa tudi nebrušeno, nepolirano), rezano v obliko, ki ni kvadratna ali pravokotna, ali upognjeno ali drugače obdelano (poševno rezano ali gravirano itd.),
- varnostno steklo, tudi obdelano, ki sestoji iz kaljenega ali večplastnega stekla.

Zaščitne obleke, ki ščitijo pred sevanjem ali radioaktivno kontaminacijo, izdelane:

- iz plastike,
- iz gume,
- iz impregniranih ali z zaščitnim slojem prevlečenih tkanin:
 - za moške,
 - za ženske.

Difenil (kadar je to dejansko aromatični ogljikovodik: $C_6H_5C_6H_5$).
Trifenil.

PRILOGA V

Začetni raziskovalni in izobraževalni program iz člena 215 te pogodbe

I. Program skupnega centra

1. Laboratoriji, oprema in infrastruktura

Skupni center obsega:

- a) splošne laboratorije za kemijo, fiziko, elektroniko in metalurgijo,
- b) posebne laboratorije za naslednja področja:
 - jedrsko fiziko,
 - ločevanje izotopov razen urana 235 (ta laboratorij mora biti opremljen z elektromagnetnim separatorjem visoke ločljivosti),
 - prototipe instrumentov za iskanje rude,
 - mineralogijo,
 - radiobiologijo,
- c) urad za standardizacijo, opremljen z lastnim eksperimentalnim reaktorjem in specializiran za jedrske meritve, ki opravlja izotopsko analizo in absolutne meritve sevanja in absorpcije nevtronov.

2. Dokumentacija, obveščanje in izobraževanje

Skupni center skrbi za obširno izmenjavo informacij zlasti na naslednjih področjih:

- surovine: metode iskanja, izkopavanja, koncentriranja, predelave, obdelave itd.,
- fizika, ki se uporablja na področju jedrske energije,
- fizikalna kemija reaktorjev,
- predelava radioaktivnih snovi,
- uporaba radioizotopov.

Skupni center organizira specializirane tečaje, posebej za izobraževanje iskalcev rude in za uporabo radioizotopov.

Oddelek za dokumentacijo in študij v zvezi z varovanjem zdravja iz člena 39 zbira potrebno dokumentacijo in podatke.

3. Prototipi reaktorjev

Takoj ko začne veljati ta pogodba, se ustanovi skupina izvedencev. Po opravljeni primerjavi programov držav članic naslovi na Komisijo v najkrajšem možnem roku ustrezna priporočila o izbiri, ki jo mora opraviti na tem področju, ter o načinu njihovega izvajanja.

Načrtovana je gradnja treh ali štirih prototipov nizke moči, pa tudi udeležba, na primer z dobavo goriva in moderatorjev, pri treh energetskih reaktorjih.

4. Reaktor visokega fluksa

Center mora dobiti v najkrajšem možnem času na razpolago reaktor z visokim fluksom hitrih nevtronov za testiranje materiala z obsevanjem.

Pripravljalne študije za ta namen se začnejo opravljati takoj, ko začne veljati ta pogodba.

Reaktor visokega fluksa se opremlja z velikimi prostori za testiranje in ustreznimi obratnimi laboratoriji.

II. Raziskave, opravljene na podlagi pogodb zunaj Skupnega centra

Pomemben del raziskovalnega dela se v skladu s členom 10 izvaja na podlagi pogodb zunaj Skupnega centra. Takšne pogodbe o raziskavah so lahko v naslednjih oblikah:

1. Raziskave, ki dopolnjujejo raziskovalno delo Skupnega centra, se izvajajo na področjih jedrske fizike, ločevanja izotopov, ki se nanaša na vse elemente razen urana 235, kemije, fizike, elektronike, metalurgije in radiobiologije.

2. V času pred zagonom načrtovanega reaktorja za testiranje materiala lahko center najame testne prostore v reaktorjih visokega fluksa v državah članicah.

3. Center lahko uporablja specializirane ustanove (1943.) skupnih podjetij, ki se ustanovijo v skladu s poglavjem V, tako da nanje s pogodbo prenese nekatere splošne znanstvene raziskave.

ČLENITEV PO GLAVNIH POSTAVKAH
izdatkov, potrebnih za izvajanje raziskovalnega in izobraževalnega programa

(v milijonih obračunskih enot EPU)

	OPREMA	OBRATOVANJE	OPREMA IN/ALI OBRATOVANJE	SKUPAJ
I. SKUPNI CENTER				
1. Laboratoriji, oprema in infrastruktura:				
a) splošni laboratoriji za kemijo, fiziko, elektroniko in metalurgijo	12			
b) posebni laboratoriji za:		1. leto 1,3		
jedrsko fuzijo	3,5	2. leto 4,3		
ločevanje izotopov (razen U 235)	2	3. leto 6,5		
iskanje rude in mineralogijo	1	4. leto 7,4		
c) Osrednji urad za jedrske meritve	3	<u>5. leto 8,5</u>		
d) druga oprema za Skupni center in njegove podružnice	8	28		
e) infrastruktura	<u>8,5</u>			
	38			66
2. Dokumentacija, obveščanje in izobraževanje	1	1. leto 0,6		
		2. leto 1,6		
		3. leto 1,6		
		4. leto 1,6		
		<u>5. leto 1,6</u>		
		7,-		8
3. Prototipi reaktorjev:				
Skupina izvedencev, ki izbere prototipe Program		1. leto 0,7		
			59,3	60
4. Reaktor visokega fluksa:				
Reaktor	15			
Laboratorij	6	4. leto 5,2		
Obnavljanje opreme	<u>3</u>	<u>5. leto 5,2</u>		
	24	10,4		34,4
II. RAZISKAVE, OPRAVLJENE NA PODLAGI POGODB ZUNAJ SKUPNEGA CENTRA				
1. Raziskave, ki dopolnjujejo raziskovalno delo Skupnega centra:				
a) kemija, fizika, elektronika, metalurgija		25		
b) jedrska fuzija		7,5		
c) ločevanje izotopov (razen U 235)		1		
d) radiobiologija		3,1		
2. Najem prostorov v reaktorjih visokega fluksa v državah članicah		6		
3. Raziskave, opravljene v skupnih podjetjih		4		
		<u>46,6</u>		<u>46,6</u>
SKUPAJ				215,-

¹ Ocena je narejena za približno 1000 zaposlenih.

² Del tega zneska se lahko zagotovi za delo, ki se opravlja na podlagi pogodb zunaj centra.

PROTOKOL

o uporabi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo v neevropskih delih Kraljevine Nizozemske

VISOKE POGODBENICE SO SE -

V ŽELJI, da bi ob podpisu Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo natančneje opredelile področje uporabe določb njenega člena 198 glede na Kraljevino Nizozemsko -

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki se priložijo tej pogodbi:

Vlada Kraljevine Nizozemske ima na podlagi ustavne strukture Kraljevine, ki je določena v Statutu z dne 29. decembra 1954, pravico, da z odstopanjem od člena 198 Pogodbe ratificira to pogodbo za Kraljevino Nizozemsko v celoti ali za Kraljevino v Evropi in Nizozemsko Novo Gvinejo. Če je ratifikacija omejena samo na Kraljevino v Evropi in na Nizozemsko Novo Gvinejo, lahko vlada Kraljevine Nizozemske kadar koli z uradnim obvestilom, naslovljenim na vlado Italijanske republike, pri kateri so deponirane ratifikacijske listine, izjavi, da se ta pogodba uporablja tudi za Surinam ali Nizozemske Antile ali za Surinam in Nizozemske Antile.

V Rimu, petindvajsetega marca leta tisoč devetsto sedemindeset.

P. H. Spaak

Adenauer

Pineau

Antonio Segni

Bech

J. Luns

J. CH. Snoy et d'Oppuers

Hallstein

M. Faure

Gaetano Martino

Lambert Schaus

J. Linthorst Homan

PROTOKOL

O STATUTU SODIŠČA Evropske skupnosti za atomsko energijo

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI
EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO SO

Z ŽELJO oblikovati Statut Sodišča, predviden v členu 160 te pogodbe,

v ta namen IMENOVALE svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS,
generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti,
vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA FRANOSKE REPUBLIKE:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO KRALJEVO VISOKOST VELIKO VOJVODINJO
LUKSEMBURŠKO:

g. Lambert SCHAUS,
veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKKE:

g. J. LINTHORST HOMAN,
vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci;

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Člen 1

Ustanovi se Sodišče iz člena 3 te pogodbe, ki deluje v skladu z določbami te pogodbe in tega statuta.

NASLOV I

SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na plenarnem zasedanju.

Če je bila imuniteta odvzeta in je proti sodniku sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v vsaki državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Člen 4

Sodniki ne smejo imeti političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilo slednjega se mesto izprazni.

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po soglasnem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri teh razpravah ne sodeluje.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Skupščine in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom predsednika Sveta izprazni.

Člen 7

Sodniki, katerih dolžnosti prenehajo pred iztekom njihovega mandata, so nadomeščeni za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II ORGANIZACIJA

Člen 9

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljaj nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 10

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 11

Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

Člen 12

Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljanih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje dolžnosti opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 13

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 14

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 15

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov. Odločitve Sodišča na plenarnem zasedanju so veljavne, če je navzočih pet sodnikov. Odločitve senatov so veljavne, če jih sprejmejo trije sodniki; če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku, pozove v senat sodnika iz drugega senata.

Člen 16

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi bil enakega državljanstva kot ta stranka.

NASLOV III POSTOPEK

Člen 17

Države in institucije Skupnosti pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalci ali odvetniki, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Druge stranke mora zastopati odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima do svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 18

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, spisov, odgovorov na tožbo in izjav, po potrebi pa tudi replik ali v podkrepitev vseh dokazil in dokumentov ali njihovih overjenih kopij strankam in tistim institucijam Skupnosti, katerih odločitve so predmet postopka..

Posredovanje opravlja sodni tajnik v vrstnem redu in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Člen 19

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke, proti kateri je tožba vložena, predmet spora, sklepne predloge in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Vlogi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 148 te pogodbe dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu s tem členom pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena vlogi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, da jih predloži v ustreznem roku, vendar pa tožba ne more biti zavržena tudi v primeru, če dokazila niso predložena v roku, predpisanem za vložitev tožbe.

Člen 20

Primeri, ki jih ureja člen 18 te pogodbe, se predložijo Sodišču s pritožbo, ki je naslovljena na sodnega tajnika. Pritožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, sklic na odločbo, proti kateri je pritožba vložena, imena nasprotnih strank, predmet spora, sklepne predloge in kratek povzetek pritožbenih razlogov.

Pritožbi mora biti priložena overjen prepis odločbe Arbitražnega odbora, ki se spodbija.

Če Sodišče pritožbo zavrne, postane odločba Arbitražnega odbora dokončna.

Če Sodišče odločbo Arbitražnega odbora razveljavi, lahko na pobudo ene od strank v postopku Arbitražno odbor o zadevi ponovno odloča. Slednji je vezan na odločitve Sodišča o pravnih vprašanjih.

Člen 21

V primerih iz člena 150 te pogodbe je dolžnost sodišča države članice, ki prekine postopek in predloži zadevo Sodišču, da o svoji odločitvi uradno obvesti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, v primeru, da je akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, izdal Svet, pa obvesti tudi Svet.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, Svet predložiti Sodišču spise ali pisne izjave.

Člen 22

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni. V primeru zavrnitve se Sodišče s tem seznani.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki se Sodišču zdijo potrebni v postopku.

Člen 23

Sodišče lahko kadar koli zaprosi za izvedensko mnenje posameznike, združenja oseb, urade, odbore ali druge organizacije po njegovi izbiri.

Člen 24

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 25

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, ki bodo določeni v poslovniku.

Člen 26

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kot je določena s poslovnikom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 27

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovniku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 28

Država članica obravnava vsako kršitev prisega priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 29

Obravnave Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 30

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Vendar slednje lahko naslavljajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 31

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 32

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 33

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 34

Sodbe so obrazložene. Navajajo imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 35

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Sodba se prebere javno.

Člen 36

Sodišče odloča o stroških.

Člen 37

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki, kolikor je to potrebno, odstopa od nekaterih pravil tega statuta in bo določen v poslovniku, odloča o vlogah za odložitev izvršitve iz člena 157

te pogodbe ali predpiše začasne ukrepe v skladu s členom 158 ali odloži izvršbo v skladu z zadnjim odstavkom člena 164.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitev Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 38

Države članice in institucije Skupnosti se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse osebe, ki imajo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču, z izjemo zadev med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami in institucijami Skupnosti.

Z vlogami, s katerimi se pridružijo postopku, se lahko podprejo vloge le ene od strank.

Člen 39

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljena, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži en mesec po njeni vročitvi. Če Sodišče na odloči drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 40

Države članice, institucije Skupnosti in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sproži postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 41

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Skupnosti, ki ima upravičen interes, podati razlago.

Člen 42

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le v primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Zahteve za obnovo postopka ni mogoče vložiti po poteku desetih let od dneva izreka sodbe.

Člen 43

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 44

Tožbe proti Skupnosti v sporih o nepogodbeni odgovornosti zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če je se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Skupnosti. V slednjem primeru je treba postopek sprožiti v roku dveh mesecev, predvidenem v členu 146; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe odstavka 2 člena 148.

Člen 45

Poslovník Sodišča iz člena 160 te pogodbe vključuje poleg določb, predvidenih s tem statutom, vse druge določbe, potrebne za njegovo uporabo in dopolnitev, če bo ta potrebna.

Člen 46

Svet lahko soglasno dopolni določbe tega statuta, da bi ga prilagodil potrebam, ki izhajajo iz ukrepov, sprejetih po zadnjem odstavku člena 137 te pogodbe.

Člen 47

Predsednik Sveta takoj po prisegi z žrebom določi sodnike in generalne pravobranilce, po prvem obdobju treh let pa se njihove funkcije v skladu z odstavkoma 2 in 3 člena 139 te pogodbe obnovijo.

V POTRDATEV TEGA so podpisani pooblaščenči podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti za atomsko energijo

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO SO

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 191 te pogodbe Skupnost na ozemljih držav članic uživa v skladu s pogoji posebnega protokola privilegije in imunitete, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog,

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 28 Protokola o Statutu Evropske investicijske banke Banka uživa privilegije in imunitete, določene v protokolu iz prejšnjega odstavka, v ta namen imenovala svoje pooblaščenice:

za njegovo veličanstvo kralja Belgijcev:

baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS, generalni sekretar Ministrstva za gospodarske dejavnosti, vodja belgijske delegacije na medvladni konferenci;

za predsednika Zvezne republike Nemčije:

profesor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, veleposlanik Zvezne republike Nemčije, vodja nemške delegacije na medvladni konferenci;

za predsednika Francoske republike:

g. Robert MARJOLIN, profesor prava, namestnik vodje francoske delegacije na medvladni konferenci;

za predsednika Italijanske republike:

g. V. BADINI CONFALONIERI, državni podsekretar v Ministrstvu za zunanje zadeve, vodja italijanske delegacije na medvladni konferenci;

za njeno kraljevo visokost veliko vojvodinjo luksemburško:

g. Lambert SCHAUS, veleposlanik Velikega vojvodstva Luksemburg, vodja luksemburške delegacije na medvladni konferenci;

za njeno veličanstvo kraljico Nizozemske:

g. J. LINTHORST HOMAN, vodja nizozemske delegacije na medvladni konferenci,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

POGLAVJE I

Nepremičnine, sredstva, premoženje in poslovanje Skupnosti

Člen 1

Prostori in stavbe Skupnosti so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Skupnosti ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Skupnosti so nedotakljivi.

Člen 3

Skupnost, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za oprostitev ali povračilo zneskov posrednih davkov in davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Skupnost za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke in dajatve. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Skupnosti.

Nikakršna oprostitev se ne odobri glede dajatev, ki so le plačilo za storitve zagotavljanja javnih dobrin.

Člen 4

Skupnost je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Skupnost je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II

Sporazumevanje in prepustnice

Člen 5

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Skupnosti na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Skupnosti se ne sme cenzurirati.

Člen 6

Članom in uslužbencem institucij Skupnosti lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih iz člena 186 te pogodbe.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III

Člani Skupščine

Člen 7

Prosto gibanje članov Skupščine do kraja zasedanja Skupščine ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Skupščine uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

- a) enake ugodnosti, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradičasne uradne naloge,
- b) enake ugodnosti, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad načasni uradni nalogi.

Člen 8

Zoper člana Skupščine se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprti niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 9

Med zasedanjem Skupščine njeni člani uživajo:

a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;

b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Skupščine in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Skupščini ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti

Člen 10

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Skupnosti, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Skupnosti.

POGLAVJE V

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti

Člen 11

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in uslužbenci Skupnosti iz člena 186 Pogodbe:

a) uživajo, ob upoštevanju določb členov 152 in 188 te pogodbe, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami; to imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;

b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev,

c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;

d) imajo pravico, da iz države njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemaajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem brez carin ponovno izvozijo v to državo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;

e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na notranjem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 12

Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti so dolžni plačevati davek v korist Skupnosti na plače, mezde in honorarje, ki jih prejemajo od Skupnosti, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določi Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu po začetku veljavnosti te pogodbe.

Oproščeni so nacionalnih davkov na plače, mezde in honorarje, ki jih izplačuje Skupnost.

Člen 13

Pri pobiranju davka na dohodek, na premoženje in na dediščino ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojne obdavčitve, sklenjenih med državami članicami Skupnosti, se za uradnike in druge uslužbence Skupnosti, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Skupnosti prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Skupnosti, šteje tako v državi njihovega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji

državi, če je ta država članica Skupnosti. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena. Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka na dediščino; za določitev tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojni obdavčitvi šteje, da se take premičnine nahajajo na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 14

Svet na predlog Komisije, ki ga ta pripravi v enem letu od začetka veljavnosti Pogodbe, soglasno določi sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Skupnosti.

Člen 15

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določi kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI

Privilegiji in imunitete predstavništva tretjih držav pri Skupnosti

Člen 16

Država članica, na ozemlju katere ima Skupnost sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Skupnosti, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII

Splošne določbe

Člen 17

Uradnikom in drugim uslužbencem Skupnosti se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Skupnosti.

Vsaka institucija Skupnosti mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Skupnosti.

Člen 18

Institucije Skupnosti sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 19

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za člane Komisije.

Člen 20

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 protokola o statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

V POTRDITEV TEGA so podpisani pooblašenci podpisali ta protokol.

V Bruslju, sedemnajstega aprila tisoč devetsto sedeminpetdeset.

J. Ch. SNOY et D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN